

Años de Relaciones Diplomáticas
TAILANDIA ∞ PERÚ
50 ปี ความสัมพันธ์ไทย-เปรู

Mensaje

General Prayut Chan-o-cha, Primer Ministro del Reino de Tailandia con ocasión del 50° aniversario del establecimiento de relaciones diplomáticas entre el Reino de Tailandia y la República del Perú en 2015.

El Reino de Tailandia y la República del Perú dieron comienzo a sus relaciones diplomáticas el 10 de noviembre de 1965. Desde entonces, los dos países han forjado una estrecha y fructífera relación y han desarrollado una cooperación bilateral en todos los ámbitos: político, económico, sociocultural y científico. Asimismo, se ha mantenido un constante intercambio de visitas en diferentes niveles.

Espero que la amistosa relación entre Tailandia y el Perú se haga más sólida a través de diversas acciones de cooperación, particularmente en lo relativo al comercio y la inversión, ya que ambas economías son parecidas y se pueden complementar mutuamente. La promoción de la cultura y la ciencia, como medios que nos permiten aprender los unos de los otros y entendernos mejor, contribuirá a la extensión del vínculo entre nuestras gentes. Todo ello conducirá a cumplir nuestro deseo de trabajar juntos para la prosperidad y el desarrollo en todas las áreas.

El quincuagésimo aniversario del establecimiento de las relaciones diplomáticas entre el Reino de Tailandia y la República del Perú es testimonio de una sana amistad. Estoy convencido de que la cooperación entre nuestros países beneficiará a los dos pueblos y creará un sólido progreso a largo plazo. Les deseo a ambas naciones mucho éxito con sus empeños en todos los ámbitos.

General

(Prayut Chan-o-cha)
Primer Ministro

สาร

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี

เนื่องในโอกาสครบรอบ ๕๐ ปี
การสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูต
ระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐเปรู
พุทธศักราช ๒๕๕๘

ราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐเปรูได้มีการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๐๘ ซึ่งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาทั้งสองประเทศได้สานความสัมพันธ์อันดีกันอย่างใกล้ชิด ตลอดจนมีการพัฒนาความร่วมมือระดับทวิภาคีในทุกมิติ ทั้งด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมวัฒนธรรม และด้านวิชาการ รวมทั้งมีการแลกเปลี่ยนการเยือนในระดับต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเปรูจะสามารถต่อยอดมิตรภาพให้ แน่นแฟ้นผ่านกิจกรรมความร่วมมือหลากหลายรูปแบบเพื่อรักษาความสัมพันธ์ที่ดีให้ยั่งยืน โดยเฉพาะด้านการค้าและการลงทุน เนื่องจากลักษณะของเศรษฐกิจมีความคล้ายคลึงกัน ซึ่งจะสามารถส่งเสริมเกื้อกูลซึ่งกันและกันได้เป็นอย่างดี พร้อมทั้งส่งเสริมให้วัฒนธรรมและวิชาการเป็นสื่อกลางในการเปิดโอกาสให้ทุกคนสามารถเรียนรู้และเข้าใจกัน อันจะเป็นประโยชน์ในการขยายความสัมพันธ์ในระดับประชาชนให้มากขึ้น เพื่อนำไปสู่เป้าหมายของการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าในทุกด้านร่วมกัน

ในโอกาสครบรอบ ๕๐ ปี การสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐเปรู ได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ฉันมิตร ซึ่งผมเชื่อมั่นว่าความร่วมมือกันจะช่วยสร้างประโยชน์ให้แก่ประชาชนและประเทศทั้งสองให้ก้าวหน้ามั่นคงตลอดไป และขอให้การดำเนินงานในด้านต่างๆ ของทั้งสองประเทศประสบผลสำเร็จตามเจตจำนงทุกประการ

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)
นายกรัฐมนตรี

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

Mensaje

Ollanta Humala

Presidente de la República del Perú

Me es particularmente grato hacer llegar mi saludo al pueblo, Casa Real y gobierno de Tailandia con motivo del 50 aniversario del establecimiento de relaciones diplomáticas entre nuestros dos países. Durante este periodo el Perú y Tailandia han gozado de un vínculo estrecho, amistoso y fructífero en los diversos ámbitos del quehacer bilateral.

La profundización y fortalecimiento de nuestras relaciones a través de la cooperación política, económica, social, cultural y técnica, tienen como testimonio el éxito de la relación mantenida durante este medio siglo. Ello se ha visto reflejado en que Tailandia es el país del Sudeste de Asia con el que el Perú ha suscrito más convenios, que han servido para construir e intensificar nuestros estrechos lazos en función del objetivo común de lograr el progreso de nuestros pueblos, en el marco de la estabilidad y el desarrollo pacífico en el escenario regional y mundial.

En ese contexto, me es especialmente satisfactorio recordar la cálida y generosa acogida recibida durante la visita oficial que realizara a Tailandia en octubre de 2013, ocasión en la que acordamos la Asociación Estratégica entre nuestros países, que refleja el compromiso de incrementar el comercio, las inversiones, el intercambio cultural, la cooperación científica y la transferencia de tecnología que permitirá estructurar una complementariedad económica en el nivel bilateral y regional, así como profundizar nuestras coincidencias en temas de mutuo interés.

Por todo lo alcanzado entre nuestros países en estos años sabemos que la celebración del quincuagésimo aniversario es una ocasión que sirve para renovar nuestro compromiso de trabajar en estrecha colaboración a fin de afianzar la relación felizmente existente entre nuestros pueblos y gobiernos.

Ollanta Humala
Presidente de la República del Perú,

ข้อความสาร

นายโอยันตา อูมาลา ประธานาธิบดีสาธารณรัฐเปรู

ผมมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้ส่งสารถึงประชาชน พระบรมราชวงศ์ และรัฐบาลไทยในโอกาสครบรอบ ๕๐ ปี การสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างประเทศของเรา ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา เปรูและไทยมีความสัมพันธ์ฉันมิตรที่แน่นแฟ้นและยังประโยชน์ร่วมกันในหลายมิติการดำเนินงานในระดับทวิภาคี

การพัฒนาและกระชับความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองประเทศผ่านทางความร่วมมือทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และวิชาการ มีหลักฐานเป็นความสัมพันธ์ที่ประสบความสำเร็จมาตลอดช่วงครึ่งศตวรรษที่ผ่านมา เห็นได้จากการที่ประเทศไทยเป็นประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่เปรูมีการลงนามความตกลงด้วยมากที่สุด โดยความตกลงดังกล่าวเหล่านี้เป็นเครื่องมือสร้างเสริมและกระชับความสัมพันธ์ให้แน่นแฟ้นตามเป้าหมายที่มีร่วมกัน อันได้แก่ความเจริญก้าวหน้าของประชาชนของเราในกรอบของเสถียรภาพและการพัฒนาอย่างสันติในเวทีระดับภูมิภาค และระดับโลก

ในบริบทดังกล่าวนี้ ผมมีความยินดีอย่างยิ่งเมื่อระลึกถึงการต้อนรับที่อบอุ่นและเอื้ออาทรที่ผมได้รับระหว่างการเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการในเดือนตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งเราได้ทำความตกลงเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ระหว่างกัน อันเป็นความมุ่งมั่นที่จะเพิ่มมูลค่าการค้า การลงทุน การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ความร่วมมือทางวิชาการ และการถ่ายทอดเทคโนโลยี ซึ่งจะทำให้เรามีโครงสร้างทางเศรษฐกิจเป็นส่วนเสริมซึ่งกันและกันทั้งในระดับทวิภาคีและระดับภูมิภาค รวมถึงการต่อยอดพัฒนาด้านที่เรามีเหมือนกันและสนใจร่วมกันด้วย

จากความสำเร็จร่วมกันในช่วงที่ผ่านมา เราเชื่อว่าการเฉลิมฉลองครบรอบห้าสิบปีนี้เป็นโอกาสสำหรับเน้นย้ำความมุ่งมั่นที่จะร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดเพื่อสานต่อความสัมพันธ์อันดีที่มีระหว่างประชาชนและรัฐบาลของทั้งสองประเทศสืบไป

นายโอยันตา อูมาลา
ประธานาธิบดีสาธารณรัฐเปรู

Mensaje

Don Pramudwinai

Ministro de Relaciones Exteriores

Es para mí una gran satisfacción que este año las relaciones diplomáticas entre el Reino de Tailandia y la República del Perú, establecidas el 10 de noviembre de 1965, cumplan cincuenta años.

Durante todo este tiempo, Tailandia y el Perú han tenido una relación afectuosa y cercana, basada en el mutuo respeto y la sinceridad. Ambos países disfrutaron de una estrecha cooperación política bilateral, con frecuentes intercambios de visitas a diferentes niveles. Incluso se ha creado una comisión conjunta para la cooperación bilateral, la cual permite a ambos países revisar y potenciar la cooperación en todos los ámbitos: político, económico, académico, educativo, científico-tecnológico y cultural. Además, Tailandia y el Perú han suscrito acuerdos de cooperación económica como el Acuerdo Marco para una Asociación Económica Más Cercana y los Protocolos para Acelerar la Liberalización del Comercio de Mercancías y la Facilitación del Comercio. Dichos acuerdos han abierto camino para las negociaciones de un amplio Tratado de Libre Comercio que están a punto de culminar. Dicho tratado será un importante instrumento para incrementar el comercio, disminuir los obstáculos comerciales entre los dos países, alentar mayor interacción entre los sectores empresariales de ambos países y servir de lazo de unión entre Tailandia y el Perú, así como entre el Sureste Asiático y América Latina.

Como siguiente paso, Tailandia y el Perú pondrán especial atención en mantener la dinámica de su estrecha relación bilateral, siendo aliados y socios tanto en el nivel bilateral como en diferentes foros internacionales, particularmente en el Foro de Cooperación América Latina-Asia del Este (FOCALAE), en el Foro de Cooperación Económica Asia-Pacífico (APEC) y en la Alianza Pacífica. Al mismo tiempo, ambas naciones han de dirigir su atención hacia el fomento de la cooperación entre los ciudadanos a través de la diplomacia de los pueblos y la búsqueda de vías para fortalecer la relación entre Tailandia y el Perú con el fin de que produzca más efectos concretos en la próxima década.

Para concluir, estoy convencido de que la firme relación entre Tailandia y el Perú se hará más cercana y reitero la determinación de Tailandia de consolidar la relación y la cooperación con el Perú para el actual y futuro beneficio mutuo de ambas naciones.

Don Pramudwinai
Ministro de Relaciones Exteriores

50 AÑOS DE RELACIONES DIPLOMÁTICAS : TAILANDIA ∞ PERÚ

EMBAJADA DE LA REPÚBLICA DEL PERÚ EN TAILANDIA

สาร

นายดอน ปรมัตถ์วินัย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

ข้าพเจ้ายินดีเป็นอย่างยิ่งที่ความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเปรู ซึ่งสถาปนาขึ้นเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๐๘ ครบรอบ ๕๐ ปี ในปีนี้

ตลอดเวลาที่ผ่านมา ไทยและเปรูมีความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรและใกล้ชิดบนพื้นฐานของการให้เกียรติซึ่งกันและกันด้วยความจริงใจ โดยทั้งสองประเทศมีความร่วมมือทวิภาคีด้านการเมืองที่แน่นแฟ้น มีการแลกเปลี่ยนการเยือนในระดับต่างๆ อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมเพื่อความร่วมมือทวิภาคี ซึ่งเป็นกลไกที่เปิดโอกาสให้ทั้งสองฝ่ายได้ทบทวนและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกันในทุกมิติ ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ วิชาการ การศึกษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวัฒนธรรม นอกจากนี้ ไทยและเปรูยังได้จัดทำความร่วมมือด้านเศรษฐกิจภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้น รวมทั้งมีพิธีสารต่างๆ เพื่อเร่งเปิดเสรีการค้าสินค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างกัน ซึ่งข้อตกลงเหล่านี้ได้นำไปสู่การเจรจาเพื่อจัดทำความตกลงการค้าเสรีที่มีกรอบกว้างอันใกล้จะเสร็จสิ้นแล้ว ความตกลงดังกล่าวจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการเพิ่มมูลค่าและลดอุปสรรคทางการค้าระหว่างสองประเทศ กระตุ้นให้ภาคธุรกิจของทั้งสองประเทศมีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้น และเป็นสะพานที่เชื่อมความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นระหว่างไทยกับเปรู รวมทั้งภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับลาตินอเมริกาเข้าด้วยกันในก้าวต่อไป ไทยและเปรูจะเน้นการรักษาพลวัตของความสัมพันธ์ทวิภาคีที่ใกล้ชิดของทั้งสองฝ่าย รวมทั้งการเป็นพันธมิตรและหุ้นส่วนระหว่างกันทั้งในระดับทวิภาคีและเวทีระหว่างประเทศต่างๆ โดยเฉพาะเวทีความร่วมมือระหว่างเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับลาตินอเมริกา (FEALAC) ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในเอเชีย-แปซิฟิก (APEC) และกลุ่มพันธมิตรแปซิฟิก (Pacific Alliance) ในขณะเดียวกัน ทั้งสองฝ่ายจำเป็นต้องมุ่งเน้นการส่งเสริมความร่วมมือในระดับประชาชนโดยอาศัยการทูตเพื่อประชาชน และแสวงหาแนวทางในการยกระดับของความสัมพันธ์ เพื่อผลักดันให้ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเปรูประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้นในทศวรรษต่อไป

ท้ายนี้ ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเปรูที่มีพื้นฐานอันมั่นคงดังกล่าวข้างต้นแล้วจะทวีความใกล้ชิดมากยิ่งขึ้น และขออัยว่าไทยมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือกับเปรู เพื่อผลประโยชน์ร่วมกันของทั้งสองประเทศในปัจจุบันและอนาคตสืบไป

นายดอน ปรมัตถ์วินัย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

MINISTERIO DE RELACIONES EXTERIORES
DESPACHO MINISTERIAL

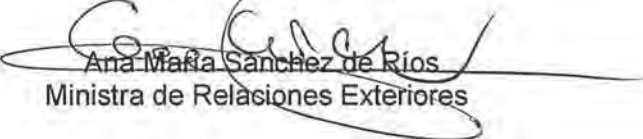
**Mensaje de la señora Ministra de Relaciones Exteriores del Perú,
Embajadora Ana María Sánchez de Ríos**

Al conmemorarse el 50° Aniversario del Establecimiento de Relaciones Diplomáticas entre la República del Perú y el Reino de Tailandia, me es particularmente grato expresar mi satisfacción por el auspicioso nivel que han alcanzado los vínculos entre nuestros dos países.

En el transcurso de estas cinco décadas, hemos forjado sólidos y estrechos lazos de amistad y cooperación, contruidos en base a la coincidencia de los valores y principios que sustentan nuestra acción internacional, los que han conducido al fortalecimiento de las relaciones entre nuestros países y a su mutuo reconocimiento como socios estratégicos en América del Sur y el Sudeste del Asia, respectivamente. Los vínculos económicos y políticos que tenemos en común, así como la identidad y la riqueza de las culturas milenarias de nuestras naciones, han contribuido notablemente al acercamiento de nuestros pueblos y Gobiernos.

Entre los hitos de particular relevancia, durante estos últimos años, cabe destacar el intercambio de visitas al más alto nivel, en especial aquella efectuada a Tailandia por el Presidente de la República del Perú, señor Ollanta Humala, en octubre del 2013, ocasión que sirvió de marco para elevar el carácter de nuestras relaciones al nivel de Asociación Estratégica, y en la cual se suscribieron acuerdos relativos a Cooperación en Materia de Salud, la Cooperación para la Promoción de las Inversiones Bilaterales, al Entendimiento sobre Cooperación Nuclear y al Traslado de Personas Condenadas.

Hago votos para que los sólidos vínculos existentes entre Tailandia y el Perú sigan desarrollándose, demostrando la voluntad política de nuestros países de continuar trabajando activamente, tanto en los ámbitos bilateral como multilateral, en el contexto de una asociación estrecha que posibilite mayor prosperidad y bienestar a nuestros pueblos.

Ana María Sánchez de Ríos
Ministra de Relaciones Exteriores

สาร

นางอานา มาเรีย ซานเชส เด ริโอส รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเปรู

ในโอกาสครบรอบความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างสาธารณรัฐเปรูและราชอาณาจักรไทย ข้าพเจ้าขอแสดงความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ความสัมพันธ์ของประเทศทั้งสองได้พัฒนาอย่างรุ่งโรจน์

ตลอดระยะเวลาห้าทศวรรษที่ผ่านมา เราทั้งคู่ได้สร้างสายสัมพันธ์แห่งมิตรภาพและความร่วมมืออย่างแน่นแฟ้นแบบแน่น เป็นความสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรมและหลักการที่สอดคล้องกัน อันช่วยเกื้อหนุนกิจการระหว่างประเทศของเรา สายสัมพันธ์ดังกล่าวนำไปสู่ความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งของทั้งคู่ และการตระหนักถึงการเป็นภาคีสำคัญในภูมิภาคอเมริกาใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ตามลำดับ ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและการเมืองที่ทั้งคู่มีส่วนร่วม อีกทั้งอัตลักษณ์และความรุ่มรวยทางวัฒนธรรมอันเก่าแก่นับพันปีของทั้งสองชาติมีส่วนอย่างยิ่งในการช่วยให้ประชาชนและรัฐบาลของทั้งสองประเทศใกล้ชิดกันมากขึ้น

ในบรรดาเหตุการณ์สำคัญ ๆ ตลอดช่วงปีที่ผ่านมา ข้าพเจ้าขอกล่าวถึงการเดินทางเยือนของเจ้าหน้าที่ระดับต่าง ๆ จนถึงระดับสูงสุด โดยเฉพาะการมาเยือนประเทศไทยของนายโอยันตา อูมาลา ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐเปรูในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งถือเป็นโอกาสในการยกระดับความสัมพันธ์สู่ระดับความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์ โดยมีการลงนามบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านสาธารณสุข ด้านการส่งเสริมการลงทุนแบบทวิภาคี ด้านพลังงานนิวเคลียร์ และการอินทวิผู้กระทำความผิด

ข้าพเจ้าขอให้คำมั่นที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นระหว่างประเทศไทยและประเทศเปรูต่อไป โดยจะแสดงให้เห็นความตั้งใจเชิงนโยบายของทั้งสองประเทศที่จะดำเนินงานต่อไปอย่างแข็งขัน ทั้งในภาคส่วนของทวิภาคีและพหุภาคี ภายใต้บริบทของความร่วมมืออย่างใกล้ชิดอันจะนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองและผาสุกของประชาชน

นางอานา มาเรีย ซานเชส เด ริโอส
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

Prólogo

Ruengdej Mahasaranond Embajador de Tailandia en Lima

Ya han pasado cinco décadas desde que Tailandia y Perú iniciaron la relación diplomática. A lo largo de dicho tiempo ambos países han estrechado los lazos de amistad, han colaborado en varios aspectos: política, seguridad nacional, economía, comercio, inversión, ayudas sociales, cultura, educación, agricultura, industria, sanidad y turismo, incluyendo aquella colaboración por medio del mecanismo multilateral. Ambas partes se han intercambiado las visitas en varios niveles, tanto del sector privado como el estatal. Incluso, han firmado acuerdos marco y los de base importante para la promoción y el estrechamiento de muchas colaboraciones. Además, se han intercambiado, de modo continuo, conocimiento, especialización y experiencia de distintos ámbitos. También han intercambiado en las artes y manifestaciones culturales para la mejor comprensión mutua y la comunicación entre los ciudadanos con el fin de lograr la mejor compenetración ciudadana.

El 17 de octubre de 2003 Tailandia y Perú firmaron “un acuerdo marco de Participación Económica Conjunta” que abarcaba el Libre Comercio de mercancías, servicios e inversión, incluso de turismo y transporte. Más tarde, en 2005, ambos firmaron “el Protocolo de Aceleración de Libre comercio y Agilización de Comercio” para iniciar parcialmente el libre de comercio antes, cubriendo un 70 por ciento de la totalidad y firmaron otros tres protocolos en 2006, 2009 y 2010 respectivamente, siendo Perú el primer país de Latinoamérica que firmó el Acuerdo de Libre Comercio con Tailandia. La relación entre Tailandia y Perú se ha desarrollado hasta cierto nivel cuando Perú declaró a Tailandia como socio estratégico suyo en el sureste de Asia durante la visita del Presidente peruano, Ollanta Umala Tasso a Tailandia entre los días 4 y 5 de octubre de 2013, especialmente en los ámbitos de comercio y de inversión. Ambos países han declarado que han logrado un acuerdo comprensivo del Área de Libre Comercio. Firmarán y entrará en vigor próximamente. Especialmente ambos dan prioridad al hecho de que Tailandia y Perú sean puerta de entrada hacia su propia área.

En ocasión del 50 aniversario de la relación diplomática entre Tailandia y Perú, que inició el 10 de noviembre de 1965, el Ministerio de Relaciones Exteriores, la Embajada de Tailandia en Lima y la Embajada del Perú en Tailandia participan en la realización del libro para recordar dicho aniversario, que recopila eventos incluso actividades importantes entre Tailandia y Perú con el fin de documentarlo en la historia y servir de pruebas de relaciones muy estrechas y buenos deseos bilaterales entre los gobiernos y los ciudadanos de ambos.

Ruengdej Mahasaranond
Embajador de Tailandia en Lima

คำนำ

เรื่องเดช มหาศรานนท์ เอกอัครราชทูต ณ กรุงลิมา

นับเป็นเวลา ๕ ทศวรรษแล้วที่ไทยและเปรูได้มีการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกัน ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ไทย-เปรูมีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นและเกื้อกูลกัน ทั้งสองประเทศได้ดำเนินความร่วมมือในด้านต่างๆ ในทุกมิติ ทั้งด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ การค้า การลงทุน สังคมวัฒนธรรม การศึกษา การเกษตร อุตสาหกรรม สาธารณสุข และการท่องเที่ยว รวมทั้งความร่วมมือที่ดำเนินการผ่านกลไกในระดับพหุภาคี ทั้งสองฝ่ายยังได้มีการแลกเปลี่ยนการเยือนในระดับต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งได้มีการลงนามความตกลงซึ่งเป็นกรอบและพื้นฐานสำคัญในการส่งเสริมและกระชับความร่วมมือระหว่างกันเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ ยังได้มีการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในด้านต่างๆ กันอย่างต่อเนื่อง และมีการแลกเปลี่ยนด้านศิลปะและการแสดงทางวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมความเข้าใจของกันและกันและการติดต่อระหว่างประชาชนต่อประชาชนให้ใกล้ชิดมากยิ่งขึ้น

ภายหลังจากที่ไทยและเปรูได้มีการลงนาม “กรอบความตกลงว่าด้วยการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้น” (Framework Agreement on Closer Economic Partnership) เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งครอบคลุมเรื่องการเปิดเสรีการค้าสินค้า การค้าบริการและการลงทุน รวมทั้งการท่องเที่ยวและการขนส่ง และต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ทั้งสองฝ่ายได้มีการลงนามใน “พิธีสารเพื่อเร่งเปิดเสรีการค้าสินค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้า” เพื่อเปิดเสรีการค้าสินค้าบางส่วนก่อน (Early Harvest) ครอบคลุมร้อยละ ๗๐ ของสินค้าทั้งหมด และได้มีการลงนามในพิธีสารเพิ่มเติมอีกสามฉบับในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ พ.ศ. ๒๕๕๒ และ พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยเปรูเป็นประเทศแรกในภูมิภาคลาตินอเมริกาที่มีความตกลง FTA กับประเทศไทย ความสัมพันธ์ไทยและเปรูได้พัฒนาก้าวไปอีกระดับหนึ่งเมื่อเปรูได้ประกาศยกสถานะความสัมพันธ์กับประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนเชิงยุทธศาสตร์ของเปรูในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ระหว่างการเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการของประธานาธิบดีโอบันตา อูมาลา ตัสโซของเปรู เมื่อ ๔-๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยเฉพาะในด้านการค้าและการลงทุน ทั้งสองฝ่ายได้ประกาศการบรรลุการเจรจาความตกลงเขตการค้าเสรีไทย-เปรูที่มีขอบกว้าง (Comprehensive FTA Agreement) โดยจะได้รับการลงนามและบังคับใช้ความตกลงดังกล่าวโดยเร็วต่อไป ทั้งนี้ ทั้งสองได้เน้นถึงความสำคัญที่ไทยและเปรูจะสามารถเป็นประตูไปสู่ภูมิภาคของกันและกัน

ในโอกาสครบรอบ ๕๐ ปีความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างไทยและเปรู ซึ่งได้สถาปนาขึ้นเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๘ กระทรวงการต่างประเทศ สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงลิมา และสถานเอกอัครราชทูตเปรูประจำประเทศไทยจึงได้ร่วมกันจัดทำหนังสือที่ระลึกครบรอบความสัมพันธ์ที่ได้ประมวลเหตุการณ์ ตลอดจนการดำเนินกิจกรรมที่สำคัญๆ ระหว่างไทยและเปรู เพื่อบันทึกเป็นประวัติศาสตร์และเป็นประจักษ์พยานของความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นและความปรารถนาดีที่มีต่อกันของรัฐบาลและประชาชนระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐเปรู

เรื่องเดช มหาศรานนท์
เอกอัครราชทูต ณ กรุงลิมา

Prólogo

Félix Denegri

Embajador del Perú en Tailandia

La celebración de los 50 años del establecimiento de las relaciones diplomáticas entre el Perú y Tailandia, es motivo para recordar a través de las páginas de este libro conmemorativo—resultado de un trabajo conjunto—la sólida y feraz amistad alcanzada en este medio siglo a pesar de la distancia geográfica que ha sido superada por intereses compartidos.

Esta publicación brinda un resumido testimonio de los logros realizados en el ámbito oficial y privado, así como el acercamiento de nuestros dos pueblos y sus semejanzas históricas y culturales. Este excelente nivel de los vínculos existentes entre nuestros dos países hizo que, con ocasión de la visita oficial del Presidente Ollanta Humala a Tailandia en octubre del 2013, nuestros gobiernos acordaran reconocerse como Socios Estratégicos en sus respectivas áreas geográficas, lo que refleja el constante trabajo en profundizar los vínculos a todas las áreas, es decir el político, el comercial, las inversiones, el intercambio cultural, la cooperación científica y la transferencia de tecnología, que permita estructurar una complementariedad económica no solo bilateral, sino también a nivel regional particularmente ahora que Tailandia es miembro observador de la Alianza del Pacífico, vigorizando también nuestras coincidencias en temas de mutuo interés en el escenario multilateral.

Esa decisión es la expresión de la madurez de nuestra relación de amistad y cooperación que se ha fortalecido constantemente en estos fecundos años, que se ha visto expresada por un frecuente intercambio de visitas del más alto nivel, así como de la suscripción de más de 40 acuerdos intergubernamentales y de instituciones privadas, siendo así que Tailandia es el país del Sudeste de Asia con el que el Perú ha suscrito más convenios, los que reflejan el nivel alcanzado y a la vez contribuyen a continuar construyendo e intensificando nuestros lazos en función del objetivo común de lograr el progreso y bienestar de nuestros pueblos, en el marco de la estabilidad y el desarrollo pacífico en el escenario regional y mundial.

Por todo lo realizado entre nuestras naciones en estos años, nos permite celebrar el 50 aniversario del establecimiento de relaciones diplomáticas, que es una ocasión para afianzar el propósito de continuar con nuestro empeño de estrechar la colaboración, a fin de profundizar la fructífera relación existente entre nuestros pueblos y gobiernos.

Félix Denegri
Embajador del Perú en Tailandia

50 AÑOS DE RELACIONES DIPLOMÁTICAS : TAILANDIA ∞ PERÚ

EMBAJADA DE LA REPÚBLICA DEL PERÚ EN TAILANDIA

คำนำ

นายเฟลิคซ์ เดเนกรี

เอกอัครราชทูตโปแลนด์ประจำประเทศไทย

การฉลองครบรอบ ๕๐ ปีการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างโปแลนด์และไทยเป็นโอกาสในการรำลึกถึงมิตรภาพอันแน่นแฟ้นและงอกงามในช่วงครึ่งศตวรรษที่ผ่านมาด้วยหนังสือที่ระลึกที่เป็นผลมาจากการทำงานร่วมกันเล่มนี้ มิตรภาพอันแน่นแฟ้นดังกล่าวเกิดขึ้นแม้จะมีความห่างไกลทางภูมิศาสตร์ซึ่งเอาชนะได้ด้วยความตั้งใจที่มีส่วนร่วม

หนังสือเล่มนี้เป็นการรวบรวมหลักฐานความสำเร็จทั้งในระดับที่เป็นทางการและส่วนบุคคล รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนของทั้งสองประเทศและความคล้ายคลึงกันทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ความสัมพันธ์อันดีเยี่ยมที่มีระหว่างสองประเทศทำให้ในโอกาสที่ประธานาธิบดีโอยันตา อูมาลาเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการในเดือนตุลาคม ๒๕๕๖ รัฐบาลทั้งสองประเทศตกลงเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ในภูมิภาคของตน ซึ่งสะท้อนให้เห็นการทำงานอย่างต่อเนื่องในการยกระดับความสัมพันธ์ในทุกมิติ ทั้งทางการเมือง การค้า การลงทุน การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ความร่วมมือทางวิชาการ การถ่ายทอดเทคโนโลยี ซึ่งจะทำให้เรามีโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่เป็นส่วนเสริมซึ่งกันและกันทั้งในระดับทวิภาคีและระดับภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกผู้สังเกตการณ์ของกลุ่มพันธมิตรแปซิฟิก และรวมถึงการต่อยอดพัฒนาในด้านที่เรามีเหมือนกันและสนใจร่วมกันในเวทีระดับพหุภาคีด้วย

การตัดสินใจนี้เป็นการแสดงออกถึงความสูงส่งของความสัมพันธ์ฉันมิตรและความร่วมมือของเราที่ได้สืบสานมาโดยตลอดระยะเวลาแห่งความสำเร็จนี้ เห็นได้จากการแลกเปลี่ยนการเยือนในระดับผู้นำสูงสุด รวมถึงการลงทุนในความตกลงระหว่างรัฐบาลและหน่วยงานเอกชนกว่า ๔๐ ฉบับ จนประเทศไทยเป็นประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่โปแลนด์มีการลงนามความตกลงด้วยมากที่สุด สะท้อนให้เห็นถึงระดับความสัมพันธ์ที่พัฒนาไปไกลและในขณะเดียวกันก็ช่วยเสริมสร้างและกระชับความสัมพันธ์ระหว่างกัน เพื่อสร้างความเจริญและความอยู่ดีกินดีให้กับประชาชนทั้งสองประเทศ ภายใต้กรอบความมีเสถียรภาพและการพัฒนาอย่างสันติในเวทีระดับภูมิภาคและระดับโลก

ด้วยสิ่งที่ดำเนินการมาระหว่างสองชาติตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ทำให้เราสามารถเฉลิมฉลองการครบรอบ ๕๐ ปีการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งเป็นโอกาสในการสานต่อเจตนารมณ์ในการกระชับความร่วมมือเพื่อยกระดับความสัมพันธ์อันดีที่มีระหว่างประชาชนและรัฐบาลของทั้งสองประเทศสืบไป

นายเฟลิคซ์ เดเนกรี
เอกอัครราชทูตโปแลนด์ประจำประเทศไทย

50 ปีความสัมพันธ์ไทย-โปแลนด์

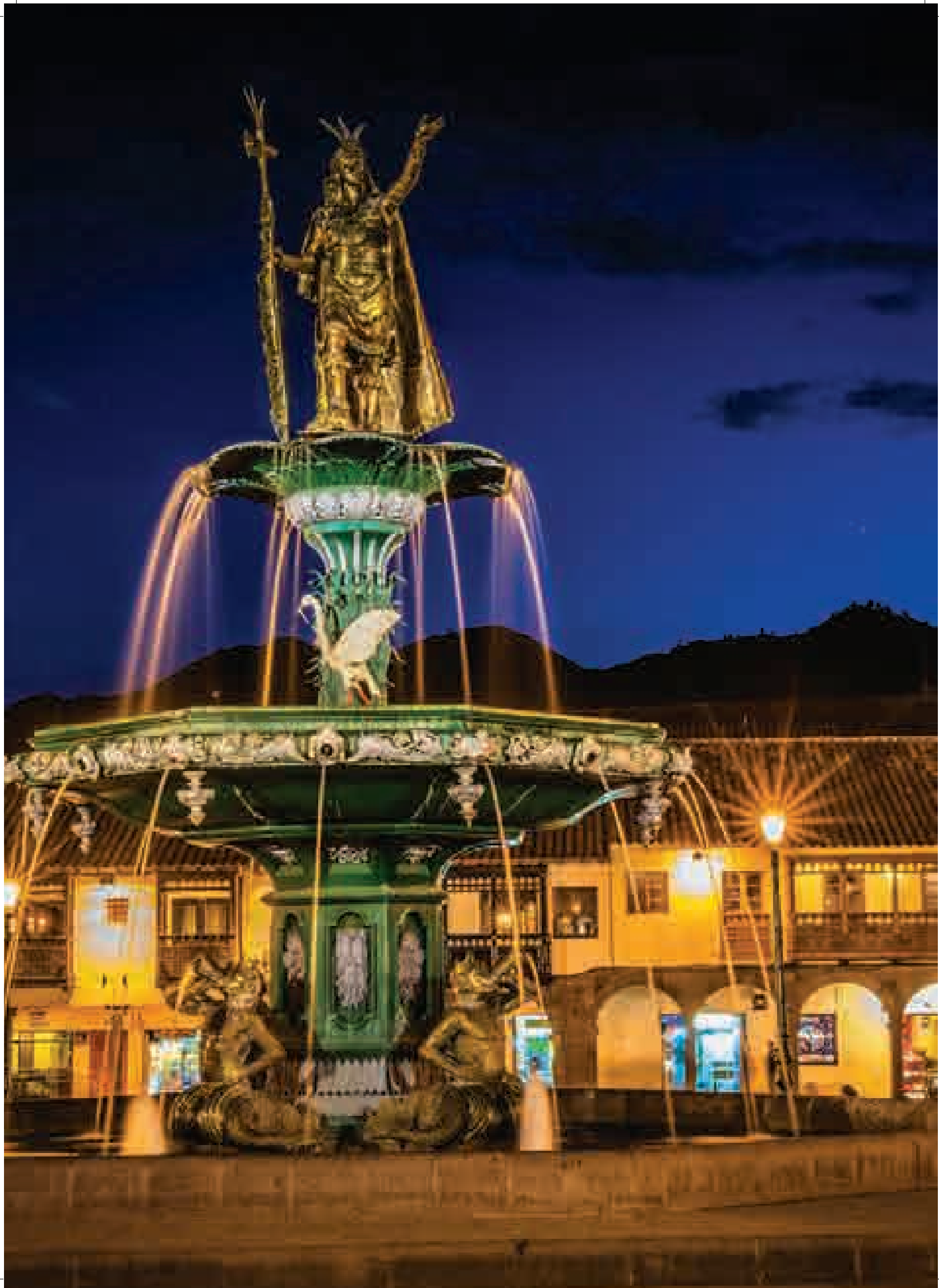
กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

ÍNDICE • สารบัญ

Cronología de relaciones diplomáticas entre el Reino de Tailandia y la República del Perú	19
ลำดับเหตุการณ์สำคัญระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐเปรู	
Visita Oficial a Tailandia del Presidente de la República, Sr. Ollanta Humala	37
การเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการของประธานาธิบดี โอลันตา อูมาลา	
50° Aniversario de las Relaciones Diplomáticas entre Perú y Tailandia	47
M.L. Preeyapun Sridhavat, Cónsul honoraria de la República del Perú en Chiang Mai	
ความสัมพันธ์ 50 ปี ไทย-เปรู	55
โดย หม่อมหลวงปรียพรรณ ศรีธวัช กงสุลกิตติมศักดิ์สาธารณรัฐเปรูประจำเชียงใหม่	
Tahuantinsuyu y Ayutthaya:	63
los paralelismos históricos en la memoria nacional de Perú y Tailandia	
Dra. Pasuree Luesakul, Centro de Estudios Latinoamericanos, Universidad de Chulalongkorn	
อาณาจักรอินคาและอาณาจักรอยุธยา:	69
ประวัติศาสตร์คู่ขนานในความทรงจำของเปรูและไทย	
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาสุรี ลือสกุล ผู้อำนวยการศูนย์ลาตินอเมริกาศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	
Similitudes en las gastronomías peruana y tailandesa	75
Félix Denegri, Embajador del Perú en Tailandia	
ความคล้ายคลึงกันระหว่างอาหารเปรูและอาหารไทย	81
นายเฟลิกซ์ เดเนกรี เอกอัครราชทูตเปรูประจำประเทศไทย	
Lima	87
Kanchana Hongthong	
กรุงลิมา	91
คุณกาญจนา หงษ์ทอง	
Cusco	95
Kanchana Hongthong	
กุชโก	99
คุณกาญจนา หงษ์ทอง	
La Siguiente Generación	103
Ximena Alexandra Jiménez Paredes	
Multimedia y Fotografía Publicitaria, Universidad San Ignacio de Loyola de Lima	
คนรุ่นถัดไป	107
น.ส. ซิเมนา อาเลฆานดรา ซิเมเนซ ปาเรเดส	
สาขาวิชาศิลปมีเดียและการถ่ายภาพโฆษณา มหาวิทยาลัยซาน อิกนาซิโอ เด โลโยลา เด ลิมา	
Mi experiencia como alumno de intercambio en Perú	111
Varuntap Tanlamai	
ประสบการณ์นักเรียนแลกเปลี่ยนที่ประเทศเปรู	115
นายวรุณเทพ ต้นละมัย	

Cronología de las relaciones diplomáticas entre el Reino de Tailandia y la República del Perú

ลำดับเหตุการณ์สำคัญ
ระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐเปรู

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู
กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

POLÍTICA การเมือง

14-15 noviembre 1991
14-15 พฤศจิกายน 2534

9-14 abril 1993 • 9-14 เมษายน 2536

● 14 septiembre 1965 • 14 กันยายน 2508

Los gobiernos de la República del Perú y del Reino de Tailandia acuerdan establecer relaciones diplomáticas a nivel de embajadas
รัฐบาลสาธารณรัฐเปรูและรัฐบาลราชอาณาจักรไทยตกลงสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตในระดับเอกอัครราชทูต

● 14-15 noviembre 1991 • 14-15 พฤศจิกายน 2534

Visita de trabajo a Tailandia del Presidente del Perú, Ing. Alberto Fujimori. Fue la primera visita de un Jefe de Estado peruano a Tailandia.

นายอัลแบร์โต ฟุจิโมริ ประธานาธิบดีสาธารณรัฐเปรู เยือนประเทศไทย อย่างไม่เป็นทางการในลักษณะการเจรจาทำงาน (Working Visit) ซึ่งเป็นการเยือนราชอาณาจักรไทยเป็นครั้งแรกของผู้นำเปรู

● 15 abril 1992 • 15 เมษายน 2535

Apertura de la Embajada del Perú en Tailandia
เปิดสถานเอกอัครราชทูตเปรูประจำประเทศไทย

● 9-14 abril 1993 • 9-14 เมษายน 2536

Visita oficial de Su Alteza Real
el Príncipe Vajiralongkorn al Perú.

สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เสด็จพระราชดำเนินเยือนสาธารณรัฐเปรูอย่างเป็นทางการ

● 9 marzo 1995 • 9 มีนาคม 2538

Constitución de la Primera Liga Parlamentaria
de Amistad Perú-Tailandia en el Congreso de la República del Perú
การก่อตั้งกลุ่มมิตรภาพสมาชิกรัฐสภาเปรู-ไทยในรัฐสภาเปรู

14 noviembre 1991
14 พฤศจิกายน 2538

17-20 noviembre 1996
17-20 พฤศจิกายน 2539

2-6 junio 1999 • 2-6 มิถุนายน 2542

26 octubre 2002 • 26 ตุลาคม 2545

• 14 noviembre 1995 • 14 พฤศจิกายน 2538

Recibimiento por parte de Su Majestad el Rey Bhumibhol del Embajador Óscar Maúrtua de Romaña, quien le presentó las Cartas Credenciales como primer Embajador Extraordinario y Plenipotenciario de la República del Perú en Tailandia residente en Bangkok.

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานพระบรมราชวโรกาสให้นายออสการ์ มาอูร์ตูอา เด โรมานญา เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐเปรูประจำประเทศไทย เข้าเฝ้าฯ เพื่อทูลเกล้าฯ ถวายอักษรสาส์นตราตั้งให้ดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูตวิสามัญผู้มีอำนาจเต็มแห่งสาธารณรัฐเปรูประจำประเทศไทย ถิ่นพำนักที่กรุงเทพฯ เป็นคนแรก

• 14-17 enero 1996 • 14-17 มกราคม 2539

Visita oficial del Vice Primer Ministro, Amnuay Veerawan. ดร.อานวย วีรวรรณ รองนายกรัฐมนตรี เยือนสาธารณรัฐเปรูอย่างเป็นทางการ

• 17-20 noviembre 1996 • 17-20 พฤศจิกายน 2539

Visita oficial a Tailandia del Presidente de la República del Perú, Ing. Alberto Fujimori.

นายอัลแบร์โต ฟุจีโมรี ประธานาธิบดีเปรูเยือนราชอาณาจักรไทยอย่างเป็นทางการ

• 2-6 junio 1999 • 2-6 มิถุนายน 2542

Visita oficial del Primer Ministro, Chuan Leekpai.

นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี เดินทางเยือนสาธารณรัฐเปรูอย่างเป็นทางการ

• 26 octubre 1999 • 26 ตุลาคม 2542

Recibimiento por parte de Su Majestad el Rey Bhumibhol del Embajador Jorge Castañeda, quien le presentó las Cartas Credenciales como Embajador Extraordinario y Plenipotenciario de la República del Perú en Tailandia residente en Bangkok

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานพระบรมราชวโรกาสให้นายฆอร์เฆ กาสตันญาดา เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐเปรูประจำประเทศไทย เข้าเฝ้าฯ เพื่อทูลเกล้าฯ ถวายอักษรสาส์นตราตั้งให้ดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูตวิสามัญผู้มีอำนาจเต็มแห่งสาธารณรัฐเปรูประจำประเทศไทย ถิ่นพำนักที่กรุงเทพฯ

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

15-22 marzo 2000 • 15-22 มีนาคม 2543

Visita oficial al Perú de Su Alteza Real la Princesa Chulabhorn Walailak.

สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เสด็จเยือนสาธารณรัฐเปรูอย่างเป็นทางการ

26 febrero 2002 • 26 กุมภาพันธ์ 2545

Creación de los Consulados Honorarios del Perú en la provincia de Chiang Mai y el Distrito de Hat Yai y nombramiento de M.L. Preeyapun Sridhavat y de Anusart Suwanmongkol, como Cónsules Honorarios en dichos consulados.

เปิดสถานกงสุลกิตติมศักดิ์เปรูประจำจังหวัดเชียงใหม่และอำเภอหาดใหญ่ โดยมีการแต่งตั้งหม่อมหลวงปรียพรรณ ศรีธวัช และนายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล เป็นกงสุลกิตติมศักดิ์ ประจำจังหวัดเชียงใหม่ และอำเภอหาดใหญ่ตามลำดับ

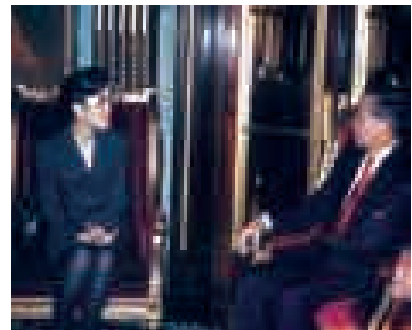
26 octubre 2002 • 26 ตุลาคม 2545

Reunión del Primer Ministro de Tailandia, Thaksin Shinawatra, con el Presidente de la República del Perú, Alejandro Toledo, durante la Cumbre APEC en México. Ambos acordaron explorar la conveniencia de la negociación de un Acuerdo de Libre Comercio entre los dos países.

พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ทารื้อกับนายอเลฆานโดร โตเลโด ประธานาธิบดีเปรู ระหว่างการประชุมเอเปคที่ประเทศเม็กซิโก โดยมีความเห็นชอบที่จะเจรจาจัดทำเขตการค้าเสรี (FTA) ระหว่างทั้งสองประเทศ

15-22 marzo 2000 • 15-22 มีนาคม 2543

16-19 octubre 2003 • 16-19 ตุลาคม 2546

3-19 febrero 2006 • 3-19 กุมภาพันธ์ 2549

• 16-19 octubre 2003 • 16-19 ตุลาคม 2546

Visita oficial a Tailandia del Presidente del Perú, Alejandro Toledo, acompañado por su esposa, Eliane Karp de Toledo.

En esta ocasión Sus Majestades recibieron al presidente y su esposa.

นายอเลฆานโดร โตเลโด ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐเปรู

ได้เดินทางเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการ

พร้อมนางเอลิอัน คาร์ป เด โตเลโด ภริยา

โดยในโอกาสดังกล่าวพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

พระราชทานพระบรมราชวโรกาสให้นายอเลฆานโดร โตเลโด

ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐเปรู

และนางเอลิอัน คาร์ป เด โตเลโด ภริยา เข้าเฝ้าฯ

• 26 septiembre 2004 • 26 กันยายน 2547

Reunión entre el Ministro de Asuntos Exteriores de Tailandia, Surakiart Sathirathai, y el Ministro de Relaciones Exteriores del Perú, Manuel Rodríguez Cuadros, en el marco de la LIX Asamblea Anual de la Organización de las Naciones Unidas, en Nueva York.

การประชุมระหว่างดร. สุรเกียรติ์ เสถียรไทย และนายมานูเอล โรดริเกซ

กวาโดรอส รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของไทยและเปรู

ในการประชุมประจำปีองค์การสหประชาชาติครั้งที่ 59 ณ กรุงนิวยอร์ก

• 11 agosto 2005 • 11 สิงหาคม 2548

Primera reunión de alto nivel en Bangkok

de la Comisión Conjunta de Cooperación Bilateral Perú-Tailandia.

การประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสครั้งแรกของคณะกรรมการร่วม

ว่าด้วยการร่วมมือทวิภาคีระหว่างไทยและเปรูที่กรุงเทพฯ

• 3-19 febrero 2006 • 3-19 กุมภาพันธ์ 2549

Recibimiento por parte de Su Alteza Real

la Princesa Maha Chakri Sirindhorn de la esposa del Presidente

Alejandro Toledo, Eliane Karp de Toledo, durante su visita

a Tailandia como invitada del Gobierno

y de la Fundación Mae Fa Luang.

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

พระราชทานพระราชวโรกาสให้เอลิอัน คาร์ป เด โตเลโด

ภริยาของนายอเลฆานโดร โตเลโด ประธานาธิบดีเข้าเฝ้าฯ

เนื่องในโอกาสที่เดินทางเยือนประเทศไทยในฐานะอาคันตุกะ

ของรัฐบาล และมูลนิธิแม่ฟ้าหลวง

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

24-27 febrero 2006 • 24-27 กุมภาพันธ์ 2549

Visita Oficial del Ministro de Relaciones Exteriores del Perú, el Embajador Óscar Maúrtua de Romaña.

นายออสการ์ มาอูร์ตูอา เด โรมานญา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเปรู เยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการ

19 agosto 2007 • 19 สิงหาคม 2550

Constitución de la Liga Parlamentaria de Amistad Tailandia-Perú en la Asamblea Nacional de Tailandia, bajo la presidencia del Senador Prasert Prakoonsuksapan.

การจัดตั้งกลุ่มกลุ่มมิตรภาพสมาชิกรัฐสภาไทย-เปรูในรัฐสภาไทย โดยมีนายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ วุฒิสมาชิกเป็นประธาน

20-26 noviembre 2008 • 20-26 พฤศจิกายน 2551

Visita oficial a la República del Perú del Primer Ministro de Tailandia, Somchai Wongsawat, para participar en la XVI Cumbre de Líderes APEC.

นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ นายกรัฐมนตรี เดินทางเยือนสาธารณรัฐเปรู เพื่อเข้าร่วมการประชุมผู้นำเขตเศรษฐกิจเอเปคครั้งที่ 16 (16th APEC Economic Leaders Meeting)

24-27 febrero 2006 • 24-27 กุมภาพันธ์ 2549

13 diciembre 2012 • 13 ธันวาคม 2555

El Embajador de Tailandia en Lima, Ruengdej Mahasaranond, presentó las Cartas Credenciales al Presidente de la República del Perú, Ollanta Humala Tasso.

นายเรืองเดช มหาสารานนท์ เอกอัครราชทูต ณ กรุงลิมา ยื่นพระราชสาส์นฯ ต่อนายโอยันตา อูมาลา ตัสโซ ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐเปรู

20-26 noviembre 2008
20-26 พฤศจิกายน 2551

Enero 2013 • มกราคม 2556

Aprobación de la apertura del Consulado Honorario del Perú en Khon Kaen por parte del Consejo de Ministros de Tailandia, así como la designación de Natthapol Prakoonsuksapan para desempeñar el cargo.

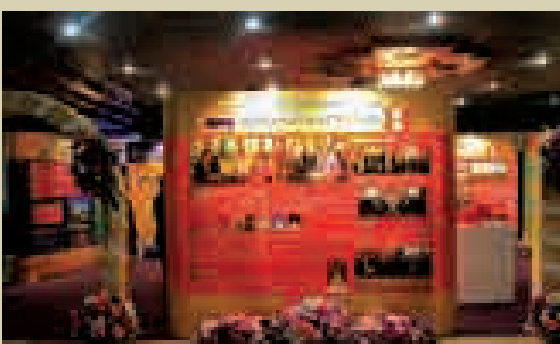
คณะรัฐมนตรีอนุมัติการเปิดสถานกงสุลกิตติมศักดิ์เปรูประจำจังหวัดขอนแก่น โดยแต่งตั้งให้นายณัฐพล ประคุณศึกษาพันธ์ เป็นกงสุลกิตติมศักดิ์

13 diciembre 2012 • 13 ธันวาคม 2555

4-6 octubre 2013 • 4-6 ตุลาคม 2556

26 junio 2015 • 26 มิถุนายน 2558

4-6 octubre 2013 • 4-6 ตุลาคม 2556

Visita oficial a Tailandia del Presidente de la República del Perú, Ollanta Humala Tasso. En esta ocasión, Su Alteza Real la Princesa Maha Chakri Sirindhorn lo recibió y le ofreció un almuerzo en su honor.

นายโอยันตา อูมาลา ตัสโซ ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐเปรู เยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการ โดยในโอกาสดังกล่าว สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จออกทรงรับ และพระราชทานเลี้ยงอาหารกลางวันแก่นายโอยันตา อูมาลา ตัสโซ ด้วย

14 diciembre 2013 • 14 ธันวาคม 2556

Recibimiento por parte de Su Alteza Real el Príncipe Vajiralongkorn, en nombre de Su Majestad el Rey Bhumibhol, del Embajador Félix Denegri Boza, quien le presentó las Cartas Credenciales como Embajador Extraordinario y Plenipotenciario de la República del Perú en Tailandia.

ในฐานะผู้แทนพระองค์ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร พระราชทานพระราชวโรกาส ให้นายเฟลิกซ์ เดเนกรี โบซา เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐเปรู ประจำประเทศไทยเข้าเฝ้าฯ เพื่อทูลเกล้าฯ ถวายอักษรสาส์นตราตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูตวิสามัญผู้มีอำนาจเต็ม แห่งสาธารณรัฐเปรูประจำประเทศไทย

26 junio 2015 • 26 มิถุนายน 2558

Inauguración en la Asamblea Nacional de Tailandia de una exposición fotográfica sobre atractivos turísticos del Perú, organizada por la Liga Parlamentaria de Amistad Tailandia-Perú y la Embajada del Perú.

พิธีเปิดนิทรรศการภาพถ่ายสถานที่ท่องเที่ยวในเปรู ณ รัฐสภาไทย โดยกลุ่มมิตรภาพสมาชิกรัฐสภาเปรู-ไทยและสถานเอกอัครราชทูตเปรู

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

ECONOMÍA

เศรษฐกิจ

● 22-24 octubre 1995 • 22-24 ตุลาคม 2538

Visita a la República del Perú del Director de la Bolsa de Valores de Tailandia, Seri Chintanaseri.

ดร.เสรี จินตนาเสรี ผู้อำนวยการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
เดินทางเยือนสาธารณรัฐเปรู

● 5 noviembre 1998 • 5 พฤศจิกายน 2541

Visita a la República del Perú del Vice Primer Ministro y Ministro de Comercio, Supachai Panitchpakdi.

ดร.ศุภชัย พานิชภักดิ์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงพาณิชย์ เดินทางเยือนสาธารณรัฐเปรู

● 11 diciembre 2002 • 11 ธันวาคม 2545

Reunión de funcionarios de alto nivel para llegar a un acuerdo sobre el contenido del Acuerdo Marco para una Asociación más Cercana (CEP) entre el Perú y Tailandia, con la Directora general del Departamento de Negociación de Comercio Exterior, Aphiradi Tantraporn, como presidenta por parte de Tailandia, y el Director de la División de APEC, Ministerio de Comercio Exterior del Perú, Julio Chan Sánchez, como presidente por parte del Perú.

การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสเพื่อหารือเกี่ยวกับสาระของกรอบความตกลงว่าด้วยการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้น (CEP) ระหว่างไทยกับเปรู โดยมีนางอภิรดี ตันตราภรณ์อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศเป็นหัวหน้าคณะฝ่ายไทย และนาย ซูลิโอ ซาน ผู้อำนวยการกอง APEC กระทรวงการค้าต่างประเทศเปรู เป็นหัวหน้าคณะฝ่ายเปรู

● 29-30 enero 2004 • 29-30 มกราคม 2547

Primera rueda de negociaciones en Bangkok del Acuerdo de Libre Comercio entre Tailandia y el Perú.

การเจรจาความตกลงการค้าเสรี (FTA) ครั้งที่ 1 ที่กรุงเทพฯ

31 mayo–1 junio 2008
31 พฤษภาคม –1 มิถุนายน 2008

● 31 mayo–1 junio 2008 • 31 พฤษภาคม –1 มิถุนายน 2551

Visita al Perú del Vice Primer Ministro y Ministro del Comercio, Mingkwan Sangsuwan, para asistir a la Reunión de los Ministros Responsables del Comercio de APEC.

นายมีงขวัญ แสงสุวรรณ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เดินทางเยือนสาธารณรัฐเปรู เพื่อเข้าร่วมการประชุมรัฐมนตรีการค้าเอเปค (APEC Meeting of Ministers Responsible for Trade)

● 13 noviembre 2009 • 13 พฤศจิกายน 2552

Encuentro bilateral entre el Primer Ministro de Tailandia, Abhisit Vejjajiva, y el Presidente del Perú, Alan García Pérez, en el marco de la XVII Reunión de Líderes del Foro de Cooperación Económica Asia Pacífico (APEC), celebrada en Singapur.

การหารือทวิภาคีระหว่างนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีไทย และดร.อลัน การ์เซีย เปเรซ ประธานาธิบดีเปรู ระหว่างการประชุมผู้นำเอเปคครั้งที่ 17 ที่ประเทศสิงคโปร์

● 31 diciembre 2011 • 31 ธันวาคม 2554

Entrada en vigor del Protocolo para Acelerar la Liberalización del Comercio de Mercancías y la Facilitación del Comercio entre el Perú y Tailandia.

พิธีสารระหว่างไทยและเปรูเพื่อเร่งเปิดเสรีทางการค้าสินค้า และอำนวยความสะดวกทางการค้าเริ่มมีผลบังคับใช้

● 16 febrero 2012 • 16 กุมภาพันธ์ 2555

Seminario sobre Oportunidades de Negocios en Tailandia, organizado en la Cámara de Comercio de Lima
การสัมมนาสู่ทางการค้าการลงทุนในไทย ที่หอการค้ากรุงลิมา

● 18 noviembre 2012 • 18 พฤศจิกายน 2555

Firma del Tercer Protocolo Adicional al Protocolo para Acelerar la Liberalización del Comercio de Mercancías y la Facilitación del Comercio entre el Perú y Tailandia del año 2003, presidida por el Primer Ministro de Tailandia, Abhisit Vejjajiva.

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ร่วมเป็นสักขีพยานในพิธีลงนามพิธีสารเพิ่มเติมฉบับที่ 3 ภายใต้พิธีสารระหว่างไทยกับเปรู เพื่อเร่งเปิดเสรีทางการค้าสินค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้า ปี พ.ศ. 2548

18 noviembre 2012 • 18 พฤศจิกายน 2555

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

23-26 marzo 2014 • 23-26 มีนาคม 2557

23-26 marzo 2014 • 23-26 มีนาคม 2557

El Departamento de Asuntos Económicos Internacionales organizó el viaje al Perú de representantes de los sectores privados de Tailandia para promover la colaboración económica, comercial y de inversión entre los sectores privados de ambos países, bajo el proyecto de promover la capacidad de los empresarios tailandeses.

กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ นำคณะภาคเอกชนไทยเยือนสาธารณรัฐเปรู เพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน ระหว่างภาคเอกชนไทยกับภาคเอกชนเปรู ภายใต้โครงการเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทย

3 septiembre 2014 • 3 กันยายน 2557

Celebración del Seminario sobre Oportunidades de Inversión en el Perú: Participación y exposición con el auspicio del Consejo de Inversión de Tailandia.

การสัมมนาสู่ทางการลงทุนในเปรู โดยการสนับสนุนของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

สังคม วัฒนธรรม SOCIOCULTURAL

8-10 julio 2000 • 8-10 กรกฎาคม 2543

Su Alteza Real la Princesa Chulabhorn Walailak concurreció al Festival de Gastronomía Peruana y la exhibición fotográfica del artista peruano José Petrovich en el Hotel Merchant Court.

สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เสด็จทรงร่วมงานเทศกาลอาหารประจำชาติเปรู และงานแสดงภาพถ่ายของนายโมเช เปโตรวิช ศิลปินชาวเปรู ณ โรงแรมเมอร์เชนต์คอร์ต

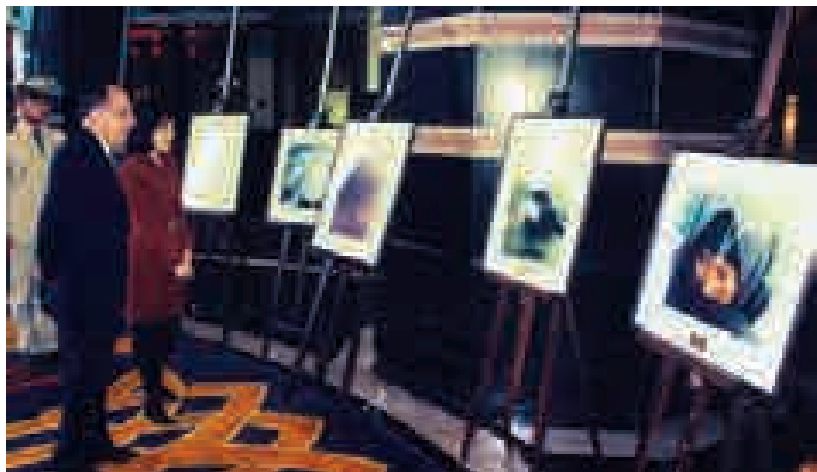
14-24 octubre 2005 • 14-24 ตุลาคม 2548

Participación del Perú en el Festival Mundial de Cine de Bangkok con la película “Días de Santiago” del director Josué Méndez, la cual recibió el premio al mejor guion.

ภาพยนตร์เปรูเรื่อง “Días de Santiago” ของผู้กำกับโฆเซ เมนเดซ ซึ่งได้รับรางวัลบทภาพยนตร์ดีเด่น เข้าฉายในเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติกรุงเทพฯ

8-10 julio 2000 • 8-10 กรกฎาคม 2543

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

13-22 octubre 2008 • 13-22 ตุลาคม 2551

Festival Gastronómico “Colores y Sabores del Perú”
en Bangkok y en Phuket.

เทศกาลอาหาร “สีสันและรสชาติแห่งเปรู” ที่กรุงเทพฯ และภูเก็ต

24-25 septiembre 2010 • 24-25 กันยายน 2553

Festival Gastronómico Peruano “A Taste of Peru” en Chiang Mai.

เทศกาลอาหาร “รสชาติแห่งเปรู” ที่เชียงใหม่

28 julio 2011 • 28 กรกฎาคม 2554

Presentación de la exposición fotográfica

“100 Años de la Revelación de Machu Picchu al Mundo”
en el Emporium Shopping Complex en Bangkok.

นิทรรศการภาพถ่าย “100 ปีมาชู ปิกชูสู่สายตาชาวโลก”
ที่ศูนย์การค้าเอ็มโพเรียม กรุงเทพฯ

2-17 septiembre 2011 • 2-17 กันยายน 2554

Visita al Perú de los profesores de las universidades de Chulalongkorn,
Thammasat, Mahidol y Ramkhamhaeng, bajo el proyecto de refuerzo
del conocimiento sobre América Latina.

คณาจารย์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยรามคำแหง
เยือนสาธารณรัฐเปรูภายใต้โครงการเสริมสร้างองค์ความรู้
เกี่ยวกับภูมิภาคลาตินอเมริกา

8 marzo 2012 • 8 มีนาคม 2555

Bienvenida al primer grupo de alumnos tailandeses del programa
de intercambio de AFS por parte de la Embajada
de Tailandia en 2012.

สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงลิมา ให้การต้อนรับ
คณะนักเรียนไทยในโครงการ AFS รุ่นที่ 1 ประจำปี 2555

19 marzo 2012 • 19 มีนาคม 2555

Creación del “Rincón de Tailandia”
en la Universidad San Ignacio de Loyola.

การจัดตั้ง Thai Corner ที่มหาวิทยาลัยซาน อิกนาซิโอ เด โลโยลา

TASTES OF PERU PERUVIAN COOKING CLASS

24-25 septiembre 2010
24-25 กันยายน 2553

2-17 septiembre 2011 • 2-17 กันยายน 2554

19 marzo 2012 • 19 มีนาคม 2555

19-22 marzo 2012 • 19-22 มีนาคม 2555

• 19-22 marzo 2012 • 19-22 มีนาคม 2555

La Embajada de Tailandia en Lima organizó el “Thai Festival” en la provincia de Tacna, la capital del Departamento homónimo, situada en el sur del Perú, con frontera con Chile, para publicitar diferentes aspectos de Tailandia, como la gastronomía, el turismo, la economía, el comercio, la inversión y la cultura.

สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงลิมา ดำเนินกิจกรรม Thai Festival ที่เมือง Tacna เมืองหลวงของแคว้น Tacna ทางตอนใต้ของเปรู ตัดขายแดนประเทศชิลี เพื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับประเทศไทย ในด้านต่างๆ อาทิ อาหาร การท่องเที่ยว เศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และวัฒนธรรม

26 julio-3 agosto 2012
26 กรกฎาคม-3 สิงหาคม 2555

• 26 julio-3 agosto 2012 • 26 กรกฎาคม-3 สิงหาคม 2555

Exhibición “Las Tumbas Reales de Sipán” en el Centro Comercial Emporium de Bangkok.

นิทรรศการ “สุสานหลวงชิปัน” ที่ศูนย์การค้าเอ็มโพเรียม กรุงเทพฯ

• 16-22 mayo 2013 • 16-22 พฤษภาคม 2556

Inauguración de la exhibición “Nazca Lines, Live the Legend”, en el Centro Comercial Emporium de Bangkok.

พิธีเปิดนิทรรศการ “Nazca Lines, Live the Legend” ที่ศูนย์การค้าเอ็มโพเรียม กรุงเทพฯ

16-22 mayo 2013 • 16-22 พฤษภาคม 2556

• 14-22 de junio 2013 • 14-22 มิถุนายน 2556

Festival de Cine Peruano “Living Perú” organizado por la Embajada del Perú en la Universidad de Chulalongkorn.

นิทรรศการภาพยนตร์เปรู “Living Perú” จัดโดยสถานเอกอัครราชทูตเปรู ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

• 17-25 junio 2013 • 17-25 มิถุนายน 2556

Proyecto de refuerzo del conocimiento sobre Tailandia para los representantes de las instituciones más importantes del Perú.

โครงการเสริมสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับประเทศไทย แก่ผู้แทนสถาบันการศึกษาชั้นนำของเปรู

• 16 noviembre 2013 • 16 พฤศจิกายน 2556

Proyección de la película peruana El Limpiador, dirigida por Adrián Saba, en el segmento de cine latino del XI Festival de Cine de Bangkok.

ภาพยนตร์เปรูเรื่อง “El Limpiador” ของผู้กำกับอะเดรียน ซาบ่าเข้าฉาย ในกลุ่มภาพยนตร์ลาตินอเมริกา ในเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติกรุงเทพฯ ครั้งที่ 11

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

4 abril 2014 • 4 เมษายน 2557

La casa editora Boddhajorn Publishing traducirá al tailandés la novela de Vargas Llosa “La Fiesta del Chivo”, que será posteriormente editada en colaboración con la Embajada del Perú y la Universidad de Chulalongkorn.

สำนักพิมพ์บอดจ์จอร์นมีโครงการแปลนวนิยาย “La Fiesta del Chivo” ของมาริโอ บาร์กัส โยซาเป็นภาษาไทย โดยความร่วมมือของสถานเอกอัครราชทูตเปรูและจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6 noviembre 2014 • 6 พฤศจิกายน 2557

Con el apoyo de la Cónsul Honoraria del Perú en Chaing Mai, M.L. Preeyapun Sridhvat, y la Universidad de Chiang Mai, se dio inicio a la Semana del Cine Peruano en esa ciudad.

สัปดาห์ภาพยนตร์เปรูที่จังหวัดเชียงใหม่ โดยการสนับสนุนของหม่อมหลวงปรี๊ยพรรณ ศรีธวัช กงสุลกิตติมศักดิ์เปรูประจำจังหวัดเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

11-18 enero 2015 • 11-18 มกราคม 2558

La Embajada de Tailandia en Lima organizó la visita a Tailandia de los medios de comunicación peruanos.

สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงลิมา ดำเนินโครงการนำสื่อมวลชนเปรูเยือนประเทศไทย

11 junio 2015 • 11 มิถุนายน 2558

Presentación de la versión tailandesa de una antología poética de César Vallejo, organizada por el Centro de Estudios Vallejianos de la Universidad de San Marcos.

การเปิดตัวหนังสือแปลผลงานของกวีเซซาร์ บาเยโซ โดยศูนย์เซซาร์ บาเยโซศึกษา ณ มหาวิทยาลัยซาน มาร์โกส

11-18 enero 2015 • 11-18 มกราคม 2558

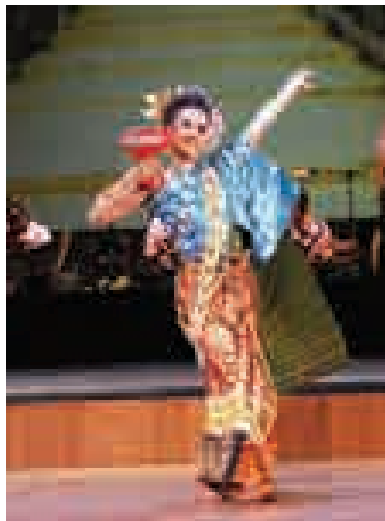

11-19 julio 2015 • 11-19 กรกฎาคม 2558

11-19 julio 2015 • 11-19 กรกฎาคม 2558

Visita al Perú del Ministro de Cultura, Weera Rojpojanarat, donde se firmó el Acuerdo de Cooperación sobre Museología y Museografía entre el Ministro de Cultura de Tailandia y el del Perú. Asimismo, presidió el evento “Discover Thainess”, organizado por el Ministerio de Relaciones Exteriores (la Embajada de Tailandia en Lima) y el Ministerio de Cultura en el Gran Teatro Nacional del Perú los días 16-17 de julio, bajo el marco de la Celebración del quincuagésimo aniversario de las relaciones diplomáticas entre Tailandia y el Perú.

นายวีระ โรจน์พจนรัตน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เดินทางเยือนสาธารณรัฐเปรูและลงนามความตกลงระหว่างสถาบันว่าด้วยความร่วมมือด้านพิพิธภัณฑ์ศึกษาและการออกแบบนิทรรศการระหว่างกระทรวงวัฒนธรรมของไทยและเปรู รวมถึงได้เป็นประธานในงาน Discover Thainess จัดโดยกระทรวงการต่างประเทศ โดยสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงลิมา ร่วมกับกระทรวงวัฒนธรรม ณ โรงละครแห่งชาติเปรู กรุงลิมา เมื่อวันที่ 16-17 กรกฎาคม เพื่อเฉลิมฉลองการครบรอบ 50 ปีของการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตไทย-เปรู

30 septiembre 2015 • 30 กันยายน 2558

Presentación, por parte de la Dra. Pasuree Luesakul, Directora del Centro de Estudios Latinoamericanos de la Universidad de Chulalongkorn, de la Antología de Poemas de César Vallejo en tailandés y castellano.

งานเปิดตัวหนังสือรวมบทกวีนิพนธ์ของเซซาร์ บาเยโม (ภาษาสเปนและไทย) โดย ดร.ภาสุรี ลือสกุล ผู้อำนวยการศูนย์ลาตินอเมริกาศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

30 septiembre 2015 • 30 กันยายน 2558

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

ACADÉMICA

วิชาการ

● Al comienzo del año 2008 • ต้นปี 2551

Colaboración técnica entre Tailandia y el Instituto del Mar del Perú (IMARPE) para evaluar el sistema de crianza y de calidad ambiental del cultivo de langostinos en Tumbes, Perú.

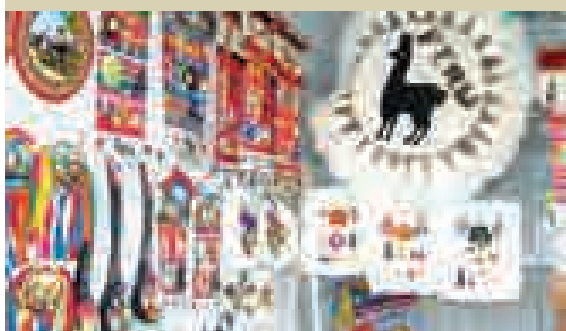
ไทยให้ความร่วมมือทางวิชาการแก่สถาบันทางทะเลแห่งเปรู (IMARPE) เพื่อประเมินระบบการเพาะเลี้ยงและระบบคุณภาพสิ่งแวดล้อมของฟาร์มเลี้ยงกุ้งในเมืองตุมเบสของเปรู

● 4 septiembre 2008 • 4 กันยายน 2551

Visita al Perú de la Directora General de la Agencia para la Cooperación Internacional de Tailandia (TICA), Chitriya Pinthong, para asistir a la primera reunión de colaboración técnica entre Tailandia y Perú en Lima.

นางจิตริยา ปิ่นทอง ผู้อำนวยการสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ (TICA) เยือนสาธารณรัฐเปรูและร่วมหารือเรื่องความร่วมมือทางวิชาการระหว่างไทย-เปรูครั้งที่ 1 ที่กรุงลิมา

● 21-30 enero 2009 • 21-30 มกราคม 2552

Visita a Tailandia del Presidente Ejecutivo de la Comisión Nacional para el Desarrollo y Vida sin Drogas (DEVIDA), Rómulo Pizarro Tomasio.

นายโรมูโล ปิซาโร โตมาซิโอ ประธานกรรมการบริหารของคณะกรรมการ แห่งชาติเพื่อการพัฒนาและชีวิตไร้ยาเสพติด (DEVIDA) เยือนประเทศไทย

● 23 noviembre-3 diciembre 2009 • 23 พฤศจิกายน-3 ธันวาคม 2552

Organización por parte de Tailandia de cursos de técnicas de teñido de tejidos (lana ovina, lana de llamas y seda) con colores naturales en Cusco y Huancayo.

ไทยจัดอบรมหลักสูตรเทคนิคการย้อมผ้า (ขนแกะ ขนลามะ และผ้าไหม) ด้วยสีธรรมชาติ ณ เมืองกุซโกและ อวนกาโย

23 noviembre-3 diciembre 2009
23 พฤศจิกายน-3 ธันวาคม 2552

11-19 julio 2015 • 11-19 กรกฎาคม 2558

● 17 febrero 2012 • 17 กุมภาพันธ์ 2555

III Reunión de la Comisión Conjunta de Cooperación Perú-Tailandia y II Reunión de Cooperación para el Desarrollo.

การประชุมคณะกรรมการร่วมว่าด้วยการร่วมมือทวิภาคีระหว่างไทยและเปรูครั้งที่ 3 และการประชุมความร่วมมือเพื่อการพัฒนาครั้งที่ 2

● 15-16 noviembre 2012 • 15-16 พฤศจิกายน 2555

Celebración de la Conferencia Internacional de Alto Nivel sobre Desarrollo Alternativo, organizada en Lima y Tarapoto, cuya delegación tailandesa fue dirigida por el Embajador de Tailandia en Lima, Ruengdej Mahasaranond.

นายเรืองเดช มหาสารานนท์ เอกอัครราชทูต ณ กรุงลิมา เป็นหัวหน้าคณะผู้แทนไทยเข้าร่วมการประชุมนานาชาติเกี่ยวกับการพัฒนาแบบทางเลือกสำหรับเจ้าหน้าที่อาวุโสที่กรุงลิมา และเมืองตาราโปโต

● 25-28 noviembre 2013 • 25-28 พฤศจิกายน 2556

Visita de trabajo de los representantes del Instituto Tecnológico Pesquero del Perú (ITP) a Tailandia.

เจ้าหน้าที่สถาบันเทคโนโลยีการประมงของเปรูเดินทางมาศึกษาดูงานที่ประเทศไทย

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

Visita Oficial a Tailandia del Presidente de la República del Perú, Sr. Ollanta Humala.

การเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการ
ของประธานาธิบดีสาธารณรัฐเปรู นายโอยันตา อูมาลา

Visita Oficial a Tailandia del Presidente de la República del Perú, Sr. Ollanta Humala.

Atendiendo la invitación que le formulara la Primera Ministra de Tailandia, Yingluck Shinawatra, el viernes 4 de octubre de 2013 llegó a Bangkok en visita oficial de dos días el Señor Presidente de la República del Perú, Ollanta Humala, acompañado de una delegación integrada entre otras personas por la señora Eda Rivas, Ministra de Relaciones Exteriores, el Embajador Juan Carlos Capuñay, Director General de Asia y Oceanía y el Embajador Alfredo Castro, Director General de Protocolo.

Encuentro Académico sobre Cooperación en Materia Cultural y Educativa.

Al día siguiente de su llegada, el señor Presidente de la República sostuvo un Encuentro Académico sobre Cooperación en Materia Cultural y Educativa, durante el cual se suscribieron sendas “Declaraciones de Inten-

ción” con las universidades de Chulalongkorn, Cámara de Comercio de Tailandia, Chiang Mai y Khon Kaen.

La Rectora de la Universidad de la Cámara de Comercio de Tailandia, al referirse a la cercanía del 50 aniversario del establecimiento de relaciones diplomáticas entre el Perú y Tailandia, ofreció como gesto de amistad tres becas, en los grados de bachiller, maestría y doctorado, para estudiantes peruanos.

Al término de las intervenciones de los rectores, el señor Presidente de la República del Perú dirigió unas palabras anunciando, entre otros conceptos, que había dispuesto otorgar becas para que jóvenes tailandeses puedan estudiar en el Perú, y el que profesores peruanos vinieran a Tailandia a enseñar la lengua castellana. Asimismo, el Presidente Humala propuso concretar metas para el 2015, cuando se cumplieran los 50 años del establecimiento de relaciones diplomáticas entre el Perú y Tailandia, y 50 años de amistad y hermandad entre ambos países.

Encuentro empresarial “Peru’s Investment and Business Opportunities”

Luego de la reunión anterior, se llevó a cabo un encuentro del señor Presidente con 80 inversionistas y hombres de negocios tailandeses pertenecientes a los sectores de energía, materias primas, infraestructura, comida y alimentación, agricultura, turismo, industria textil, sector pesquero y autopartes, “Peru’s Investment and Business Opportunities”. El señor Presidente estuvo acompañado en la mesa de honor por la Ministra de Relaciones Exteriores Eda Rivas, el Secretario General del Board of Investment of Thailand, la Directora General del Departamento de Promoción del Comercio Internacional de Tailandia, Sra. Nuntawan Sakuntanaga, el Jefe País para Tailandia del Sumitomo Mitsui Banking Corporation, el señor Kamthorn Sithichoti, ex Embajador de Tailandia en el Perú, y el Embajador del Perú en Tailandia, Sr. Félix Denegri.

El objetivo del encuentro fue realizar una presentación sobre el crecimiento económico del Perú y las oportunidades que ofrece para inversionistas y altos

ejecutivos tailandeses, basadas en un marco legal estable y un positivo contexto para los negocios.

El evento inició con la presentación del señor Hiroshi Yakame, Jefe País para Tailandia del Sumitomo Mitsui Banking Corporation, importante entidad financiera japonesa. Su exposición titulada “Peru’s Economic Environment and Dynamic Growth” se concentró en presentar las positivas cifras de crecimiento de la economía peruana con relación a América Latina, así como compartir la experiencia japonesa de inversión en el Perú, principalmente en el sector minero. Destacó además las características del mercado nacional para los automóviles y autopartes.

Luego fue el turno del señor Udom Wongviwachai, Secretario General del Board of Investment of Thailand (BOI), quien realizó una breve presentación sobre el Memorando de Entendimiento entre el BOI y PROINVERSION. Se refirió a las posibilidades de cooperación e intercambio de información entre ambas instituciones, las cuales favorecerán a los inversionistas de ambos países.

El señor Presidente cerró la sesión con una intervención en la que expuso que el Perú ha mantenido un crecimiento destacado a pesar de la crisis internacional, habiendo logrado que se eleven sus calificaciones internacionales, demostración de la confianza que proyecta, además del sólido marco jurídico nacional que brinda seguridad para los inversionistas extranjeros.

Reunión con Su Alteza Real la Princesa Maha Chakri Sirindhorn.

Al medio día, el Presidente Humala se entrevistó con Su Alteza Real la Princesa Maha Chakri Sirindhorn, en su residencia del Palacio Srapathum, luego de lo cual ofreció un almuerzo en honor del señor Presidente de la República del Perú y su Delegación Oficial.

Encuentro con los presidentes de las Cámaras Legislativas.

En horas de la tarde se realizó un acto protocolar en la sede de la Asamblea Nacional de Tailandia, donde el Presidente de la República del Perú y su comitiva fueron recibidos por los presidentes de las dos cámaras legislativas.

Reunión del Presidente de la República del Perú con la Primera Ministra de Tailandia.

Finalizado el acto anterior, el Presidente Humala, acompañado de su comitiva, fue recibido en la Casa de Gobierno por la Primera Ministra de Tailandia, Yingluck Shinawatra, realizándose un encuentro entre ambos mandatarios, acompañados de sus respectivas comitivas.

Suscripción de Convenios.

El siguiente acto oficial en la Casa de Gobierno fue la ceremonia de suscripción de los siguientes convenios:

- Tratado de Transferencia Sentenciados y la Cooperación en la ejecución de condenas penales;
- Memorando de Entendimiento en Cooperación Nuclear entre el Instituto de Tecnología Nuclear de Tailandia (TINT) y el Instituto Peruano de Energía Nuclear (IPEN)
- Memorando de Entendimiento entre PROINVER-SION del Perú y BOI de Tailandia.
- Memorando de Entendimiento sobre Cooperación en el Área de Salud

Comunicado de Prensa Conjunto.

Finalmente, el Presidente de la República y la Primera Ministra ofrecieron una conferencia de prensa conjunta, luego de la cual se emitió un Comunicado de Prensa Conjunto en el que se expresó el agradecimiento del Gobierno tailandés por la decisión del Gobierno peruano de fortalecer las relaciones bilaterales como socio estratégico en el Sudeste de Asia, así como la satisfacción del Presidente Humala de que Tailandia reconozca al Perú como un socio estratégico en América del Sur.

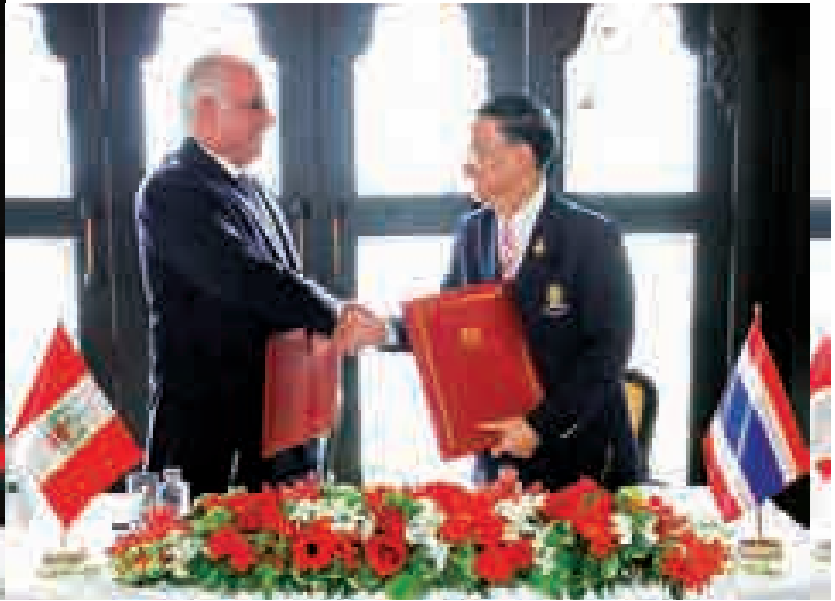
Otros temas señalados en el Comunicado de Prensa Conjunto fueron los relacionados al compromiso de incrementar su comercio, las inversiones, el intercambio cultural, la cooperación científica y la transferencia de tecnología, la exitosa conclusión de las negociaciones del Tratado de Libre Comercio entre Tailandia y el Perú, la importancia de los intercambios de visitas de alto nivel entre ambos países, la necesidad de mejorar la colaboración a nivel bilateral y multilateral para combatir la delincuencia organizada y el tráfico de drogas, el compromiso de incrementar la cooperación

en los diversos ámbitos de protección del medio ambiente, a fin de aliviar el impacto del cambio climático y los desastres naturales, la necesidad de fortalecer la colaboración en el campo de la educación, para crear una mayor conciencia y una mejor comprensión entre los dos pueblos y a fin de desarrollar capacidades humanas, promover la cooperación regional, entre la ASEAN y la Alianza del Pacífico y el Foro de Cooperación Económica Asia-Pacífico (APEC).

Finalmente, en el Comunicado de Prensa se expresa el agradecimiento del Presidente del Perú a Su Alteza Real la Princesa Maha Chakri Sirindhorn, a la Primera Ministra Yingluck, al Real Gobierno Tailandés y al pueblo del Reino de Tailandia por la cálida y generosa acogida en cuanto a la hospitalidad que él y su delegación recibieron durante la visita.

Término de la Visita Oficial.

Como último acto de la visita oficial del Presidente de la República a Tailandia, la Primera Ministra ofreció al Presidente del Perú y su Delegación Oficial, así como a otros altos funcionarios del Estado, una comida de honor en la sede de la Casa de Gobierno.

การเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการ ของนายโอยันตา อูมาลา ประธานาธิบดีสาธารณรัฐเปรู

หลังจากได้รับคำเชิญจากนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีประเทศไทย ประธานาธิบดีสาธารณรัฐเปรู นายโอยันตา อูมาลาได้ตอบรับและเดินทางมาเยือน ประเทศไทยอย่างเป็นทางการมีกำหนดระยะเวลา 2 วัน ตั้งแต่วันที่ 4 ตุลาคม 2556 โดยมีนางเอดา ริบัส รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ นายชวน การโลส กาปุนโญ อธิบดีกรมเอเชียและโอเชียเนีย นายอัลเฟรโด กัลโตร อธิบดีกรมพิธีการทูต และเจ้าหน้าที่อื่นๆ ร่วมเดินทางมาด้วย

การประชุมหารือทางวิชาการเรื่องความร่วมมือ ด้านวัฒนธรรมและการศึกษา

วันรุ่งขึ้นหลังจากเดินทางมาถึง ประธานาธิบดีสาธารณรัฐเปรูได้เข้าร่วมการประชุมหารือทางวิชาการเรื่องความร่วมมือด้านวัฒนธรรมและการศึกษา และได้ลงนามใน คำแถลงแสดงเจตจำนงกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

เนื่องในโอกาสที่จะครบรอบ 50 ปีแห่งการสถาปนา ความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างเปรูและไทย อธิการบดี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยได้เสนอทุนการศึกษา 3 ทุน ในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ให้แก่นักศึกษาเปรูเพื่อกระชับสัมพันธ์ไมตรีระหว่างสองประเทศ

หลังจากที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยต่าง ๆ กล่าวสุนทรพจน์ ประธานาธิบดีสาธารณรัฐเปรูได้กล่าวสุนทรพจน์ตอบ โดยในช่วงหนึ่งได้แจ้งว่า ทางรัฐบาลเปรูได้เตรียมมอบทุน การศึกษาให้กับเยาวชนไทยไปศึกษาที่เปรู และให้อาจารย์ ชาวเปรูมาสอนภาษาสเปนที่ประเทศไทย ประธานาธิบดี สาธารณรัฐเปรูได้เสนอให้กำหนดเป้าหมายที่เป็นรูปธรรม สำหรับปี 2558 ซึ่งเป็นปีที่ครบรอบ 50 ปีแห่งการสถาปนา ความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างเปรูและไทยและ 50 ปี แห่งมิตรภาพและภราดรภาพระหว่างทั้งสองประเทศ

**การประชุมหารือด้านธุรกิจในหัวข้อ
“Peru’s Investment and Business Opportunities”**

หลังจากการประชุมข้างต้น ได้มีการจัดการประชุมระหว่าง ประธานาธิบดีสาธารณรัฐเปรูกับนักลงทุนและนักธุรกิจ ไทย 80 คนจากภาคพลังงาน วัสดุดิบ โครงสร้างพื้นฐาน อาหาร เกษตรกรรม การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม สิ่งทอ ภาคการประมง และชิ้นส่วนยานยนต์ ในหัวข้อ “Peru’s Investment and Business Opportunities” ประธานาธิบดีสาธารณรัฐเปรูได้นั่งโต๊ะพิเศษร่วมกับ นางเอดา ริบัส รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ของเปรู เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนของประเทศไทย นางนันทวัลย์ ศกุนตนาค อธิบดี กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทย ประธานชมิตโตโม มิตรชุยแบงกิง คอร์ปอเรชั่นประจำ ประเทศไทย นายกำธร สิทธิโชติ อดีตเอกอัครราชทูตไทย ประจำเปรู และนายเฟลิกซ์ เดเนกรือ เอกอัครราชทูตเปรู ประจำประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของการประชุมหารือคือเพื่อนำเสนอแผน การขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศเปรูและโอกาส สำหรับนักลงทุนและผู้บริหารระดับสูงของไทย โดยมี กรอบกฎหมายที่มีเสถียรภาพและบริบทที่เอื้อต่อ การดำเนินธุรกิจ

การประชุมเริ่มด้วยการนำเสนอของนายอีโรซี ยามาเนะ ประธานของชมิตโตโม มิตรชุยแบงกิง คอร์ปอเรชั่น ประจำ ประเทศไทย บริษัทดังกล่าวนี้เป็นสถาบันการเงินที่สำคัญ ของญี่ปุ่น การนำเสนอของนายยามาเนะในหัวข้อ “Peru’s Economic Environment and Dynamic Growth” เน้นในเรื่องการนำเสนอตัวเลขการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ของประเทศเปรูเมื่อเทียบกับภูมิภาคลาตินอเมริกา รวมถึงการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของญี่ปุ่นในการ ลงทุนในเปรู โดยเฉพาะในภาคอุตสาหกรรมเหมืองแร่ นอกจากนี้ยังชี้ให้เห็นถึงลักษณะของตลาดภายในประเทศ สำหรับรถยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์

จากนั้นเป็นการนำเสนอของนายอุดม วงศ์วิวัฒน์ไชย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) ซึ่งได้นำเสนอสั้น ๆ เกี่ยวกับบันทึกความเข้าใจ ระหว่างสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนของไทย และหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนของเปรู (โปรอินเบรชออน) และได้กล่าวถึงความเป็นไปได้ที่จะเกิดความร่วมมือและ แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานทั้งสอง ซึ่งจะเป็น ผลดีแก่นักลงทุนของทั้งสองประเทศ

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

ประธานาธิบดีสาธารณรัฐเปรูเป็นผู้พูดคนสุดท้ายในการประชุมและได้ระบุว่า เศรษฐกิจเปรูมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องแม้ในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจโลก โดยได้รับการจัดอันดับต่างๆ ในระดับโลกที่ดีขึ้น และเป็นการแสดงความเชื่อมั่น นอกเหนือจากกรอบกฎหมายที่รัดกุมของเปรูซึ่งสร้างความมั่นใจให้แก่นักลงทุนต่างประเทศ

การเข้าเฝ้าทูลละอองพระบาท

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ในช่วงเที่ยง ประธานาธิบดีอุมาลาได้เข้าเฝ้าทูลละอองพระบาท สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีที่วังสระปทุม ในการนี้ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีได้พระราชทานเลี้ยงอาหารกลางวันเพื่อเป็นเกียรติแก่ประธานาธิบดีสาธารณรัฐเปรูและคณะผู้แทนด้วย

การพบปะหารือกับประธานสภาผู้แทนราษฎร และประธานวุฒิสภา

ในช่วงบ่าย ได้มีการเยือนตามพิธีการทูตที่อาคารรัฐสภาของไทย ประธานาธิบดีสาธารณรัฐเปรูและคณะได้รับการต้อนรับจากประธานสภาทั้งสอง

การประชุมหารือข้อราชการระหว่างประธานาธิบดีสาธารณรัฐเปรูและนายกรัฐมนตรีไทย

เมื่อการเยือนข้างต้นสิ้นสุดลง ประธานาธิบดีอุมาลาและคณะได้รับการต้อนรับจากนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีไทย ที่ทำเนียบรัฐบาล ทั้งสองได้หารือข้อราชการโดยมีคณะผู้แทนของรัฐบาลทั้งสองฝ่ายเข้าร่วมด้วย

การลงนามความตกลง

กำหนดการอย่างเป็นทางการลำดับถัดไปที่ทำเนียบรัฐบาลคือพิธีลงนามในความตกลงดังต่อไปนี้

- สนธิสัญญาว่าด้วยการโอนตัวผู้กระทำความผิดและความร่วมมือในการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาอาญา
- บันทึกความเข้าใจด้านความร่วมมือทางนิวเคลียร์ระหว่างสถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ (สทน.) ของประเทศไทย กับสถาบันพลังงานนิวเคลียร์แห่งเปรู (อิเปน)
- บันทึกความเข้าใจระหว่างสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนของไทย กับหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนของเปรู
- บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านสาธารณสุข

การแลกเปลี่ยน

ลำดับสุดท้าย ประธานาธิบดีสาธารณรัฐเปรูและ นายกรัฐมนตรีไทยได้แลกเปลี่ยนร่วมกัน หลังจากนั้น ได้มีการออกแถลงข่าวร่วมซึ่งรัฐบาลไทยได้แสดงความขอบคุณที่รัฐบาลเปรูได้ตัดสินใจกระชับความสัมพันธ์ระดับทวิภาคีกับไทยในฐานะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ด้านประธานาธิบดีอูมาลา ได้แสดงความยินดีที่ประเทศไทยมองประเทศเปรู เป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ในอเมริกาใต้

หัวข้ออื่น ๆ ที่ได้มีการกล่าวถึงในการแถลงข่าวร่วมคือเรื่องเกี่ยวกับความมุ่งมั่นที่จะเพิ่มปริมาณการค้า การลงทุน การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ความร่วมมือทางวิชาการ และการถ่ายทอดเทคโนโลยี การเจรจาความตกลงการค้าเสรีระหว่างไทยและเปรูที่ลุล่วงลงได้ด้วยดี ความสำคัญของการแลกเปลี่ยนการเยือนในระดับสูงระหว่างทั้งสองประเทศ ความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาความร่วมมือกัน ในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อต่อสู้กับอาชญากรรมที่กระทำเป็นกระบวนกรและการค้ายาเสพติด ความมุ่งมั่นที่จะเพิ่มความร่วมมือด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในหลายมิติ เพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ ความจำเป็นในการกระชับ

ความร่วมมือในด้านการศึกษา เพื่อสร้างความรู้จักกัน และเข้าใจกันที่ดีขึ้นระหว่างประชาชนทั้งสอง ประเทศ และเพื่อพัฒนาขีดความสามารถของมนุษย์ ส่งเสริมความร่วมมือระดับภูมิภาคระหว่างอาเซียนและ พันธมิตรแปซิฟิกและกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจ เอเชีย-แปซิฟิก (เอเปค)

ในตอนท้ายของการแถลงข่าวร่วม ประธานาธิบดีสาธารณรัฐเปรูได้แสดงความซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณของ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี กล่าวขอบคุณนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร รัฐบาลไทย และประชาชนชาวไทยที่ได้ให้การต้อนรับและคณะ อย่างอบอุ่นระหว่างการเยือนประเทศไทย

สิ้นสุดการเยือนอย่างเป็นทางการ

ลำดับสุดท้ายในการเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการ ของประธานาธิบดีสาธารณรัฐเปรู นายกรัฐมนตรีไทย ได้จัดงานเลี้ยงอาหารค่ำให้แก่ประธานาธิบดีเปรูและคณะ รวมถึงข้าราชการระดับสูงของไทยที่ทำเนียบรัฐบาล

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

50° Aniversario de las Relaciones Diplomáticas entre Perú y Tailandia

M.L. Preeyapun Sridhavat

Cónsul Honoraria de la República del Perú en Chiang Mai

Perú es una nación antigua. Las huellas que demuestran presencia humana más tempranas encontradas en Perú son del año 9000 a.C. La civilización Caral, la más antigua del Perú, se desarrolló en la costa del Pacífico entre el 3.000 y el 1.800 a.C. También se hallaba la civilización Nazca en el sur donde todavía se pueden apreciar las líneas nazcas. En cuanto a la civilización inca, su origen se dató a medianos del siglo XV pero empezó a extender realmente su poder en el año 1438, ocupando una gran extensión. Francisco Pizarro, un explorador español, fue el que descubrió el Imperio Inca. Lo conquistó y gobernó en lugar del emperador Atahualpa. Se exportaba oro y plata y se promocionaba el comercio hasta Europa y las Filipinas. Más tarde, Perú obtuvo su independencia y ganó la estabilidad durante los últimos años del Siglo XIX bajo el mandato del Presidente Ramón Castilla. Ha habido varios presidentes desde entonces. El Sr. Ollanta Humala Tasso, el actual Presidente, ganó las elecciones en 2011 obteniendo un mandato de cinco años.

En 1965 Perú y Tailandia establecieron relaciones diplomáticas con el fin de afianzar las relaciones entre ambos países, y nombraron a la primera Cónsul Honoraria en Bangkok en 1974. Durante el gobierno del Presidente Alberto Fujimori había un plan de desarrollo de las relaciones bilaterales, tanto en el ámbito político como en el económico, con los países de Asia-Pacífico. Por lo tanto, a partir del año 1992,

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

el gobierno peruano decidió abrir su embajada en Bangkok, Tailandia, con el objetivo de promocionar las relaciones, especialmente en los asuntos económicos y comerciales. Las relaciones diplomáticas entre las dos naciones alcanzaron un nivel muy importante con la visita de Su Alteza Real el Príncipe Vajiralongkorn, príncipe heredero de Tailandia, a la República del Perú durante los días 9-14 de abril de 1993 y la visita de Su Alteza Real la Princesa Chulabhorn en marzo de 2000. En cuanto a los presidentes peruanos, el Presidente Alberto Fujimori también visitó Tailandia en 1991 y otra vez en 1996; el Presidente Alejandro Toledo vino con sus delegaciones a Tailandia en 2003 y por último, el actual Presidente Ollanta Humala Tasso hizo una visita oficial a Tailandia en octubre de 2013.

Las visitas de los primeros ministros y ministros de Tailandia al Perú incluyen la del Sr. Chuan Leekpai, Primer Ministro, en 1999; la del Sr. Somchai Wongsawat, Primer Ministro, en 2008; y la del Dr. Surakiat Sathianthai, Vice Primer Ministro, en 2006. El ex Ministro de Relaciones Exteriores Dr. Kantathi Suphamongkhon hizo varias visitas al Perú desde que

era el representante comercial de Tailandia, con la responsabilidad de crear relaciones con las comunidades en los países de América del Sur donde Perú podría ser socio económico de Tailandia a largo plazo. Al hablar del sistema parlamentario, a pesar de que Perú solo cuenta con una cámara baja de 120 diputados mientras que el sistema de Tailandia es bicameral, los representantes de ambos países siempre se han intercambiado visitas.

El gobierno peruano mostró interés en la potencia de Tailandia como centro productor en el Sureste Asiático. Jorge Juan Castañeda Méndez, que era entonces el Embajador de Perú en Tailandia, me invitó a mí, que en ese tiempo era la Presidenta de la Asociación de Mujeres Empresarias y Profesionales de Tailandia-Chiang Mai (de 1998 a 2001), y al Sr. Anusart Suwanmongkol, de la Cámara de Comercio de Pattani, a ocupar el cargo de los Cónsules Horarios del Perú. Todos viajamos juntos, a mediados de 2002, en calidad de representantes comerciales de Tailandia, dirigidos por el Dr. Kantathi Suphamongkhon, a las ciudades de Lima y Cusco en la República del

Perú. Tuvimos la ocasión de apreciar Machu Picchu, del Imperio Inca, una de las siete maravillas del mundo. Más tarde, en septiembre de 2002, el Sr. Anusart y yo fuimos refrendados oficialmente por el Rey como Cónsules Honorarios del Perú en Chiang Mai y en Songkla respectivamente. Durante el viaje al Perú, se me ofreció la excelente oportunidad de conocer al Sr. Óscar Maúrtua de Romaña, Ministro de Relaciones Exteriores de Perú, que había sido también el primer embajador peruano de Tailandia durante los años de 1995-1999. El Director General de Protocolo del Ministerio de Relaciones Exteriores de Tailandia me había transmitido su admiración hacia él como el primer Embajador peruano del país que contaba con la benevolencia de los miembros de la Familia Real e hizo que Perú fuera conocido y admirado ampliamente.

Actualmente, el Sr. Félix Denegri es el Embajador peruano en Tailandia; el Sr. Emilio Irribarren, el Consejero; y el Sr. Miguel Fuentes, el Segundo Secretario de la Embajada del Perú en Tailandia. Además de los dos consulados en Chiang Mai y en Songkla, en 2003 se estableció uno nuevo en la

provincia de Khon Kaen, teniendo al Sr. Nattaphon Prakhunnasuksaphan como Cónsul Honorario. Tailandia también abrió oficialmente su embajada en Lima el dos de diciembre de 2006, con la responsabilidad de actuar como punto de contacto para desarrollar las relaciones entre los dos países, lo que antes se hacía a través del Cónsul Honorario de Tailandia en Perú y de la Embajada de Tailandia en Brasil.

El panorama general de las estrechas relaciones entre Perú y Tailandia permite percibir la tendencia creciente del comercio, que sigue creciendo continuamente. Ambas partes llegaron a más acuerdos, lo que condujo a la firma del Tratado de Libre Comercio (TLC) a finales de 2005 cuyo objetivo es estimular el libre comercio y facilitar los procesos comerciales entre Tailandia y Perú. Sin embargo, todavía se encuentra en proceso de negociación de los detalles para que pueda entrar en vigor plenamente. Los productos que exporta Tailandia al Perú incluyen partes automotrices, polímero, hilo, neveras, congeladores, productos de caucho y electrodomésticos. Mientras que Perú exporta

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

a Tailandia minerales (metal), animales y productos derivados de ellos, mariscos (frescos, refrigerados, congelados y procesados), químicos, telas, verduras y frutas. Los dos gobiernos intentan buscar medidas y oportunidades para promocionar inversiones con la esperanza de que el otro sea una puerta hacia otros países vecinos y que sea una colaboración estratégica. Perú se sitúa en el medio del continente de América del Sur, lo que significa una buena oportunidad de abrir nuevos mercados para los productos tailandeses e incluso podría ser un camino por el que Tailandia podría llegar a MERCOSUR (Brasil, Argentina, Paraguay, Uruguay y Venezuela) y al ANDEAN (Bolivia, Colombia, Ecuador y Perú). Perú es un país con riqueza natural. Sus minerales importantes son hierro, oro, cobre, plata, zinc, plomo, petróleo, gas natural, madera y recursos marinos.

El consulado peruano en Chaing Mai ha animado a los empresarios en su red de contactos a participar en los seminarios organizados en la embajada peruana en Tailandia para promocionar el comercio y las oportunidades de inversiones en Perú. Se invita a los empresarios tailandeses a invertir en varios sectores:

1. hostelería, restauración
2. gastronomía tailandesa
3. construcción en los proyectos de transporte
4. industria transformadora de la madera como muebles (Perú le otorga a Tailandia una concesión de 50 años), en este sector los inversores tailandeses tendrán las exenciones del I.V.A. correspondiente, por ejemplo, en el caso del uso de la madera de Perú para fabricar muebles que se exportarán a los Estados Unidos.
5. pesca y cría industrial de mariscos y
6. explotación de petróleo y gas natural.

Perú es un país que disfruta de montañas, nieve, cascadas, lagos y mar donde se encuentran las corrientes cálida y fría, incluso es la cuna del río Amazonas. Por tanto, cuenta con verduras y frutas frescas de los Andes, langostas y mariscos frescos de las costas y también pescados y animales que viven en agua dulce de la Amazonía. Perú es una tierra con más de cien especies de patatas; tiene maíz morado y espárragos deliciosos. Por eso, se han abierto muchas escuelas culinarias de reconocimiento internacional aquí. Los jóvenes peruanos han llegado a ser chefs en restaurantes y hoteles por todo el mundo. Tanto los peruanos como los tailandeses son generosos, amigables, educados y tienen sentido de humor. Aunque ambos

50 AÑOS DE RELACIONES DIPLOMÁTICAS : TAILANDIA ∞ PERÚ

EMBAJADA DE LA REPÚBLICA DEL PERÚ EN TAILANDIA

países tienen una cultura culinaria en la que se emplean verduras y especias similares, la comida peruana es rica pero no tan picante como la tailandesa ya que recibe influencias de varias razas residiendo en el país: españoles, africanos e inmigrantes de China y Japón. Dada la extensa distancia y el pequeño número de tailandeses en Perú y de peruanos en Tailandia, todavía existen pocas inversiones entre ambos países. La empresa peruana AJE THAI comenzó sus inversiones en Tailandia a mediados de febrero de 2006, estableciendo una fábrica de gaseosas “Big Cola” en la provincia de Chonburi con la intención de que Tailandia fuera el centro de producción y distribución a toda la región de Indochina. Ha logrado sus objetivos y tiene planes de abrir más fábricas en el futuro. El Consulado peruano en Chiang Mai ha ayudado a presentar las bebidas peruanas en la provincia en varias ocasiones como el “pisco sour” y “Big Cola”, patrocinador oficial de la selección inglesa de fútbol.

Asimismo, se han promocionado también las relaciones culturales, por ejemplo, en febrero de 2006 el Colegio de Dusit Thani y el Colegio de La Cordon Bleu de Perú firmaron el Entendimiento sobre la colaboración entre ambos. Los dos han llevado a cabo un proyecto de intercambio de cocineros, dando así la oportunidad a los cocineros y a los periodistas culinarios de Chiang Mai de aprender la cocina peruana en Bangkok en varias ocasiones. Gracias a ello, el consulado ha podido organizar el Festival de la Comida Peruana en Chaing Mai, abriendo paso a que los platos peruanos y el pisco sour entren en la lista del menú estrella del Hotel de Dusit Thani de la provincia.

Además de las colaboraciones constantes con la embajada peruana en Bangkok desde 2002, el Consulado peruano en Chiang Mai también ha tenido oportunidad de recibir a los invitados importantes, en acompañar a los grupos de personas importantes de Perú en las visitas con el Primer Ministro, el Presidente del Parlamento y el Presidente del Senado y en colaborar con el sector público, el sector privado, el sector educativo y otras organizaciones en las promociones culturales y comerciales en Chiang Mai:

- recibir a personas importantes; por ejemplo, al Dr. Hernando de Soto, un economista peruano y creador de la teoría de conversión de activos en capital, que visitó Tailandia por invitación del Primer Ministro de entonces y también pasó una estancia privada, en Chaing Mai, a la Sra. Eliane Karp Toledo, esposa del Presidente Alejandro Toledo, que viajó de Chiang Rai a Chaing Mai.
- organizar la presentación de la bebida “pisco sour” en el Hotel de The Chedi Chaing Mai y otra vez en el Hotel de Dusit D2 Chaing Mai para que fuera conocido entre los dueños de hoteles, restaurantes y tiendas.
- organizar el Festival de la Comida Peruana en el Hotel de Dusit D2 Chaing Mai dos veces, con la participación de los conocidos cocineros peruanos, Yaquir Sato Matsuoka y Martín Velasco Trojan, lo que dio lugar a platos peruanos en la lista de platos estrellas del hotel y a la venta de la bebida “pisco sour” en el hotel a partir de entonces. Más tarde participó también en 2001 en el puesto de la

comida peruana dentro del Festival de la Comida Internacional organizado durante varios días en el centro comercial Central Airport Chaing Mai, dando a conocer lo mejor de la comida peruana a los residentes de la provincia y a los turistas.

- colaborar con la Universidad de Chaing Mai en la invitación de los dirigentes de la universidad a la firma del Acuerdo de Intercambios de Académicos entre la Universidad de Chaing Mai y el Ministro de Relaciones Exteriores de Perú durante la visita del Presidente Humala a Bangkok en 2013.
- organizar la exposición fotográfica de las líneas de Nazca y la exhibición de las cerámicas peruanas en el Centro Cultural de la Universidad de Chaing Mai y después se le regaló los materiales de las exposiciones a la Universidad para fines educativos.
- organizar la Semana del Cine Peruano en la Facultad de Humanidades, Universidad de Chaing Mai, un evento de conmemoración del 50° aniversario de las relaciones entre Tailandia y Perú que se celebró en 2105 y del 50° aniversario de la Facultad de Humanidades, Universidad de Chaing Mai, que se cumplió en 2014. Además, prestó apoyo a la enseñanza de la Sección de Español de la Facultad durante los días de 31 de octubre a 7 de noviembre de 2014.
- organizar el 2 de noviembre de 2014 un espectáculo de la danza típica del norte de Perú durante el Festival Internacional de Danzas con el objetivo de intercambiar el arte dramático y las danzas entre Tailandia y Perú.
- promocionar constantemente los lugares turísticos de Perú al comité y los miembros de la Cámara de Comercio y de la Federación de Industrias, a los profesores y estudiantes de varias escuelas y colegios, incluso a las revistas de Chaing Mai desde 2002.
- colaborar con la comunidad de Chaing Mai en varios eventos y festivales; por ejemplo, en reuniones con las organizaciones gubernamentales, el alcalde, las organizaciones privadas, la prensa y los consulados en Chaing Mai para presentar y difundir la información acerca de Perú, incluso intercambiar y escuchar informaciones y datos. Participar con un grupo de personas en traje típico de Perú en desfiles y ceremonias.

- dar recomendaciones sobre el viaje a Perú a los tailandeses y a los extranjeros que se encuentran en la red de conexiones comerciales en toda Tailandia y también ayudar a los turistas peruanos que vienen a Chaing Mai.

Tailandia y Perú tienen estrechas colaboraciones. Ambos forman parte de organizaciones de cooperación internacional como APEC, ONU, hasta la organización de cooperación entre los países latinoamericanos y los de Asia del Este (Foro de Cooperación América Latina-Asia del Este (FOCALAE)). La finalidad del Foro es enlazar la región de Asia del Este con América Latina, teniendo políticas de cooperación en distintas materias. En total hay 15 países miembros de Asia (los países de ASEAN, China, Japón, Corea del Sur, Australia y Nueva Zelanda) y 18 países miembros de América Latina (Perú, Colombia, Bolivia, Venezuela, Ecuador, Brasil, Argentina, Paraguay, Uruguay, Cuba, Costa Rica, Chile, El Salvador, México, Panamá, Nicaragua, Guatemala, República Dominicana). Las dos partes mutuamente otorgan becas para estudios y cursos de capacitación, con lo que las relaciones entre Perú y Tailandia se han venido desarrollando continuamente.

Actualmente, el Consulado, con apoyo de la Embajada, trabaja estrechamente en las colaboraciones con organizaciones gubernamentales y privadas con visión de fortalecer las relaciones y colaboraciones entre Perú y Tailandia, especialmente en áreas de turismo, cultura, educación, economía y comercio. Asimismo, el consulado ha difundido información sobre Perú con la intención de impulsar el conocimiento y la comprensión acerca de este país en asuntos relacionados con la economía, el comercio, el turismo, la educación y la cultura a través de los medios de comunicación, las organizaciones y distintos grupos de personas, lo que conducirá al desarrollo y la prosperidad del comercio, la mayor comprensión, el deseo de tener contacto con dicho encanto cultural y más intercambios educativos en todos los niveles.

ความสัมพันธ์ 50 ปี ไทย-เปรู

โดย หม่อมหลวงปรียพรรณ ศรีธวัช
กงสุลกิตติมศักดิ์สาธารณรัฐเปรูประจำเชียงใหม่

เปรูเป็นชาติเก่าแก่ ปราบภรณ์ร่อยมนุษย์กลุ่มแรกในบริเวณประเทศเปรูตั้งแต่ประมาณ 10,000 ปีก่อนพุทธศักราช โดยมีอารยธรรมคาร์ล ซึ่งเป็นสังคมเก่าแก่ที่สุดในเปรูเจริญขึ้น บริเวณชายฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก ในระหว่าง 2,500-1,300 ปีก่อนพุทธศักราช และยังพบอารยธรรมนาซกา ทางตอนใต้ของเปรู ซึ่งมีร่องรอยของนาซกาไลน์ปรากฏอยู่ ส่วนอารยธรรมอินคานั้น ก่อตั้งขึ้นกลางพุทธศตวรรษที่ 18 แต่เริ่มมีอำนาจเมื่อประมาณปี พ.ศ. 1981 ครอบคลุมเป็นบริเวณกว้างขวาง มร.ฟรันซิสโก ปีซาร์โร นักสำรวจชาวสเปนเป็นผู้พบอาณาจักรอินคา เข้ายึดและปกครองแทนจักรพรรดิอาตาฮวาลปา โดยทำการส่งออกทองคำและแร่เงิน และส่งเสริมเครือข่ายการค้าไปยังยุโรปและฟิลิปปินส์ จนต่อมา เปรูก็ได้เปลี่ยนการปกครองกลับมาเป็นเอกราชอีกครั้งและสามารถมีความมั่นคงเสถียรภาพขึ้นในช่วงปลายพุทธศตวรรษที่ 24 ภายใต้การนำของ ประธานาธิบดี รามอน กัสติญา โดยมีประธานาธิบดีอีกหลายท่านได้ปกครองประเทศในเวลาต่อมา ปัจจุบัน ฯพณฯ มร. โอยันตา อุมาลา ตัสโซ ชนะการเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีคนล่าสุด ตั้งแต่ปี พ.ศ.2554 และอยู่ดำรงตำแหน่งวาระ 5 ปี

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2508 เปรูและไทยได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศ และได้แต่งตั้งกงสุลกิตติมศักดิ์ประจำกรุงเทพฯ รัฐบาลเปรูในช่วงที่ประธานาธิบดีอัลแบร์โต ฟุจิโมริ ดำรงตำแหน่งได้มีแผนพัฒนาความสัมพันธ์ทางการเมืองและทางเศรษฐกิจ ทวิภาคีกับประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ดังนั้น ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2535 รัฐบาลเปรูจึงได้เปิดสถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐเปรูประจำประเทศไทยในกรุงเทพฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านของความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการค้าทั้งสองประเทศ ความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างประเทศได้ยกระดับขึ้นอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมารได้เสด็จเยือนเปรู

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

อย่างเป็นทางการระหว่างวันที่ 9-14 เมษายน พ.ศ. 2536 และสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี ยังเสด็จไปเยือนเปรูอย่างเป็นทางการเมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2543 ในส่วนเปรู อดีตประธานาธิบดีอัลแบร์โต ฟุจิโมริ เดินทางมาเยือนประเทศไทยในปี พ.ศ. 2534 และอีกครั้งในปี พ.ศ. 2539 อดีตประธานาธิบดี อเลฆันโดร โตเลโด นำคณะมาเยือนไทยในปี พ.ศ. 2546 และล่าสุดประธานาธิบดี โอยันตา อูมาลา ตัสโซ เดินทางเยือนไทยในต้นเดือนตุลาคม ปี 2556

ในระดับนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีไทย นายชวน หลีกภัย อดีตนายกรัฐมนตรี ไปเยือนเปรูในปีพ.ศ. 2542 นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ อดีตนายกรัฐมนตรี เยือนเปรูในปี พ.ศ.2551 ดร.สุรเกียรติ์ เสถียรไทย อดีตรองนายกรัฐมนตรี เยือนเปรูในปีพ.ศ. 2549 และ ดร.กัณต์ธีร์ คุภมมงคล อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ไปเยือนเปรูอย่างเป็นทางการหลายครั้ง ตั้งแต่สมัยที่ยังเป็นหัวหน้าคณะผู้แทนการค้าไทย เพื่อสร้างความสัมพันธ์ชุมชนกับประเทศแถบอเมริกาใต้ซึ่งเปรูสามารถเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจของประเทศไทยได้ในระยะยาว อีกทั้งในฝั่งรัฐสภาถึงแม้สาธารณรัฐเปรูจะมีเพียงสภาผู้แทนราษฎรเพียงสภาเดียว และมีสมาชิกรัฐสภาเพียง 120 ท่าน ต่างจากไทยซึ่งมีระบบสองสภา แต่สมาชิกรัฐสภาของทั้งสองประเทศต่างก็แลกเปลี่ยนการเยือนซึ่งกันอยู่เสมอ

รัฐบาลเปรูให้ความสนใจกับศักยภาพของไทยในการเป็นศูนย์กลางการผลิตในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ฯพณฯ มร. หมอร์เม่ มวน กัสตัญญูเต่า เมนเดส เอกอัครราชทูตเปรูประจำประเทศไทยในขณะนั้น จึงได้ทาบทามให้ดิฉันเองในขณะดำรงตำแหน่งเป็นนายกสมาคมสตรีนักธุรกิจและวิชาชีพแห่งประเทศไทย-เชียงใหม่ (ปีบริหาร พ.ศ. 2541-2544) และนายอนุศาสตร์ สุวรรณมงคล จากหอการค้าปัตตานี ให้ทำหน้าที่กงสุลกิตติมศักดิ์เปรู และต่างก็ได้ร่วมคณะเดินทาง ในฐานะผู้แทนการค้าไทย ในกลางปี พ.ศ. 2545 ไปเยือนสาธารณรัฐเปรู ที่กรุงลิมา เมืองกุซโก้ และเยี่ยมชมหนึ่งในเจ็ดสิ่งมหัศจรรย์ของโลก คือ มาชูปิกชู แห่งอาณาจักรอินคา โดยมี ดร.กัณต์ธีร์ คุภมมงคล เป็นหัวหน้าคณะผู้แทนการค้าไทยนำไปในขณะนั้น ในเดือนกันยายนปี 2545 ในเวลาต่อมาดิฉันและคุณอนุศาสตร์ฯ ต่างได้รับการโปรดเกล้าฯ

แต่งตั้งให้เป็นกงสุลกิตติมศักดิ์เปรูประจำเชียงใหม่ และเป็นกงสุลกิตติมศักดิ์เปรูประจำสงขลา ตามลำดับ การเดินทางในครั้งนั้น เป็นโอกาสอันดีที่ทำให้ดิฉันได้มีโอกาสพบกับ ฯพณฯ มร. ออสการ์ มาอูร์ตูอาร์ เด โรมันญา (Mr. Óscar Maúrtua de Romana) ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศเปรู ซึ่งเคยเป็นเอกอัครราชทูตเปรูท่านแรกประจำประเทศไทย ในระหว่าง พ.ศ. 2538-2542 และดิฉันเคยได้ยินชื่อเสียงคำชมถึงท่านจากอธิบดีกรมพิธีการทูต กระทรวงการต่างประเทศของไทยมาก่อน ในฐานะที่ท่านเป็น

เอกอัครราชทูตเปรูประจำประเทศไทย ท่านแรก ที่ได้รับพระกรุณาธิคุณเมตตาจากสมาชิกพระราชวงศ์ไทย และทำให้ประเทศเปรูเป็นที่รู้จัก เป็นที่ชื่นชมอย่างกว้างขวาง

ปัจจุบัน ฯพณฯ เฟลิกซ์ เดเนกรี เป็นเอกอัครราชทูตเปรูประจำประเทศไทย, คุณเอมิลิโอ อิริบาเรนเป็นที่ปรึกษา และคุณมิเกล ฟูเอ็นเตส เป็นเลขานุการโทประจำสถานทูตเปรูประจำประเทศไทย นอกจากการตั้ง

สถานกงสุลเปรูเพิ่มขึ้นอีก 2 แห่งในประเทศไทย คือ สถานกงสุลเปรูประจำจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดสงขลา ขึ้นแล้ว ในปี พ.ศ. 2556 ยังได้มีการตั้งสถานกงสุลเปรูประจำจังหวัดขอนแก่นโดยมีนายณัฐพล ประคณศึกษาพันธ์ เป็นกงสุลกิตติมศักดิ์เปรูประจำ

ขอนแก่นอีกด้วย ส่วนไทยก็ได้เปิดสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงลิมา อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2549 เพื่อทำหน้าที่ เป็นจุดติดต่อเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเปรู หลังจากที่เดิมต้องประสานงานกับกงสุลกิตติมศักดิ์

ไทยประจำเปรู ผ่านสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ ประเทศ บราซิล

ภาพรวมของความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดระหว่างเปรูและไทยสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมของการค้าที่มีปริมาณเพิ่มขึ้น และยังคงเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยทั้งสองฝ่ายได้ข้อสรุปข้อตกลงกรอบความร่วมมือเพิ่มขึ้น นำไปสู่การพัฒนาข้อตกลงไทยเปรูการค้าเสรี (FTA) ในช่วงปลายปี พ.ศ. 2548 ทั้งสองฝ่ายได้ลงนามเพื่อเร่งเปิดเสรีการค้าและอำนวยความสะดวกการค้าระหว่างไทยและเปรู

แต่สำหรับเขตการค้าเสรีที่จะมีผลบังคับใช้อย่างเต็มที่นั้น ยังอยู่ระหว่างการเจรจาในรายละเอียดต่อไป สินค้าส่งออกของไทยไปเปรู เช่น รถยนต์อุปกรณ์และชิ้นส่วน โพลีเมอร์ และเส้นใยเส้นด้าย ตู้เย็นตู้แช่แข็ง ผลิตภัณฑ์ยางและเครื่องใช้ไฟฟ้า ส่วนเปรูนำเข้ามายังประเทศไทยเป็นแร่ธาตุ (แร่โลหะ) สัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ สัตว์น้ำ (สดแช่เย็นแช่แข็งหรือประมวผล) สารเคมี ผ้า ผัก และผลไม้ รัฐบาลของทั้งสองประเทศได้พยายามที่จะหาวิธีการและโอกาสในการส่งเสริมการลงทุน และคาดหวังว่าจะเป็นประตูสู่ประเทศเพื่อนบ้านและความร่วมมือเชิงกลยุทธ์เพราะประเทศเปรูตั้งอยู่ในช่วงกลางของทวีปอเมริกาใต้ นับว่าเป็นโอกาสที่ดีที่จะเป็นตลาดใหม่สำหรับสินค้าไทยรวมถึงช่องทางสำหรับประเทศไทยที่จะได้เข้าถึงตลาดกลุ่ม MERCOSUR (บราซิล อาร์เจนตินา ปารากวัย อุรุกวัยและเวเนซุเอลา) และกลุ่ม ANDEAN (โบลิเวีย โคลัมเบีย เอกวาดอร์และเปรู) เปรูเองเป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ เช่นแร่ธาตุที่สำคัญของเปรูมี เหล็ก ทองคำและทองแดง เงิน สังกะสี ตะกั่ว น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ ไม้และทรัพยากรทางทะเล

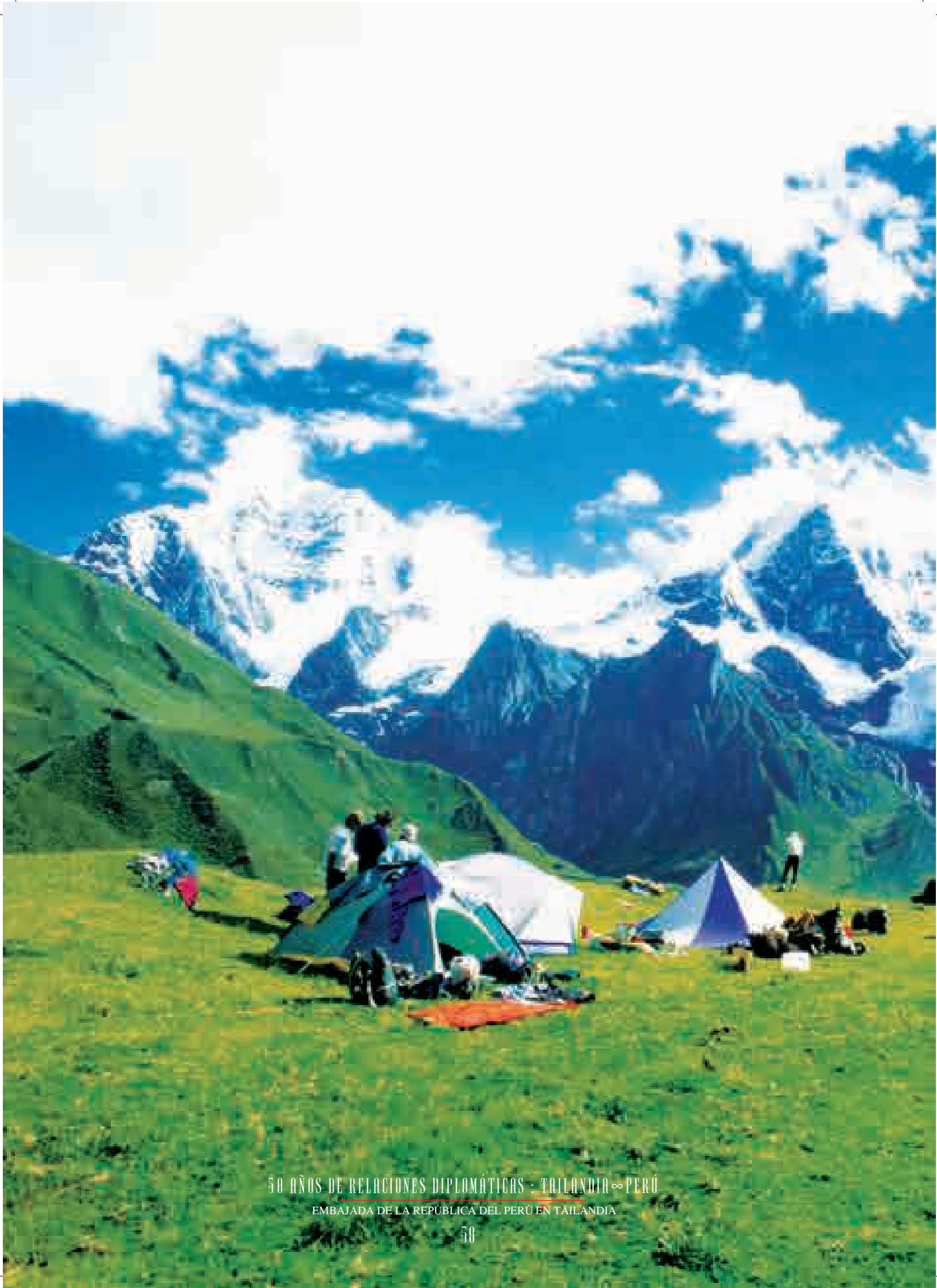
สถานกงสุลเปรูประจำเชียงใหม่ได้แนะนำนักธุรกิจ ในเครือข่ายหลายท่าน ร่วมงานสัมมนาส่งเสริมการค้าและแนวทางการลงทุนในเปรูที่สถานเอกอัครราชทูตเปรูประจำประเทศไทย ได้จัดขึ้นในกรุงเทพฯ หลายครั้ง และเชิญนักธุรกิจไทยไปลงทุนในหลายส่วนธุรกิจ ได้แก่

1. อุตสาหกรรมโรงแรม, ร้านอาหาร
2. อาหารไทย
3. การก่อสร้างในโครงการที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งและ
4. อุตสาหกรรมไม้แปรรูป เช่น เฟอร์นิเจอร์ (เปรูจะให้สัมปทาน 50 ปี) นักลงทุนไทยจะได้รับการยกเว้นจากภาษีที่เกี่ยวข้อง เช่น ถ้าใช้ไม้จากเปรูในการผลิตเฟอร์นิเจอร์สำหรับการส่งออกไปยังประเทศสหรัฐอเมริกา
5. การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอุตสาหกรรมและ
6. การสำรวจปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ

ประเทศเปรูมีทั้งภูเขา หิมะ น้ำตก ทะเลสาบ และทะเลที่มีกระแสน้ำอุ่นและกระแสน้ำเย็นมาพบกัน รวมทั้งเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำอเมซอน จึงมีพืชผักผลไม้ที่มีความสดจากเทือกเขาแอนดีส มีกุ้งและอาหารทะเลสดมากจากชายฝั่งทะเล มีปลาและสัตว์น้ำจืดจากแม่น้ำอเมซอน เปรูเป็นต้นกำเนิดมันฝรั่งกว่าร้อยสายพันธุ์ มีข้าวโพดสีม่วงหน่อไม้ฝรั่งที่อร่อยมาก จนทำให้มีโรงเรียนสอนทำอาหาร

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

50 AÑOS DE RELACIONES DIPLOMÁTICAS - TAILANDIA ∞ PERÚ

EMBAJADA DE LA REPÚBLICA DEL PERÚ EN TAILANDIA

ที่มีชื่อเสียงของโลกมาตั้งอยู่มากมาย หนุ่มสาวชาวเปรูหลายคนได้เป็นเชฟปรุงอาหารชื่อดังอยู่ ณ ร้านอาหารและโรงแรมต่าง ๆ ทั่วโลก ชาวเปรูและชาวไทยมีนิสัยใจดี เป็นมิตร สุภาพและมีอารมณ์ขันใกล้เคียงกันและมีวัฒนธรรมเรื่องอาหารที่ใช้พืชผักเครื่องเทศที่ไม่ต่างกันมากนัก เพียงแต่อาหารเปรูอร่อยแต่ไม่เผ็ดเหมือนอาหารไทย เพราะได้รับอิทธิพลจากหลายชนชาติที่อาศัยอยู่ในเปรู ได้แก่ ชาวสเปน ชาวอัฟริกัน และประชาชนผู้ย้ายภูมิลำเนาจากจีนและญี่ปุ่น แต่เนื่องจากระยะทางที่ห่างไกลกันคนละซีกโลก ตลอดจนจำนวนของคนไทยที่อาศัยอยู่ในเปรูและชาวเปรูที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยมีไม่มาก การลงทุนระหว่างไทยและเปรูจึงค่อนข้างต่ำ บริษัท AJE THAI เป็นบริษัทเปรูที่เริ่มต้นลงทุนในประเทศไทยในช่วงกลางเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549 ได้ตั้งโรงงานผลิตเครื่องต้ม น้ำอัดลม ที่จังหวัดชลบุรี ในชื่อ บิ๊กโคล่า โดยมีความตั้งใจที่จะใช้ไทยเป็นศูนย์กลางในการผลิตสินค้าที่จะกระจายและขายในภูมิภาคอินโดจีนและประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี และจะมีการขยายที่ตั้งโรงงานเพิ่มขึ้นต่อไปในอนาคต ทางสถานกงสุลเปรูประจำเชียงใหม่ ได้มีบทบาทในการแนะนำสินค้าเครื่องต้มจากเปรูในโอกาสต่างๆ ในเชียงใหม่หลายครั้ง ไม่ว่าจะเป็นเครื่องต้มประจำชาติเปรู คือ “พิสโก้ขาว” และ เครื่องต้มที่เป็นผู้สนับสนุนอย่างเป็นทางการของทีมฟุตบอลชาติอังกฤษคือ “บิ๊กโคล่า”

ในกรอบของความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมทั้งสองฝ่ายได้รับการส่งเสริมเช่นเดียวกัน เช่น เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549 วิทยาลัยดุสิตธานี และวิทยาลัย เลอ กอร์ดองเบลอ จากเปรู ได้มีการลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสองสถาบัน; ทั้งสองสถาบัน ได้ดำเนินการโครงการของการแลกเปลี่ยนบุคลากรผู้ปรุงอาหาร (หรือ เชฟ) ระหว่างกัน ทำให้เชฟและผู้สื่อข่าววิทยาสารอาหารในเชียงใหม่ได้ไปศึกษาการปรุงอาหารเปรูในกรุงเทพฯ หลายครั้ง ทำให้สถานกงสุลเปรูได้มีโอกาสจัดเทศกาลอาหารเปรู ในเชียงใหม่จนมีอาหารเปรูและพิสโก้ขาว เป็นเมนูแนะนำในโรงแรมดุสิตดีทูที่เชียงใหม่ด้วย

ทางสถานกงสุลเปรู ประจำจังหวัดเชียงใหม่ นอกจากจะเข้าร่วมมือประสานและสนับสนุนการจัดและร่วมงานสถานทูตเปรูที่จัดขึ้นในกรุงเทพฯ เป็นประจำมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 อยู่อย่างสม่ำเสมอแล้ว ก็ได้มีโอกาสต้อนรับอาคันตุกะ

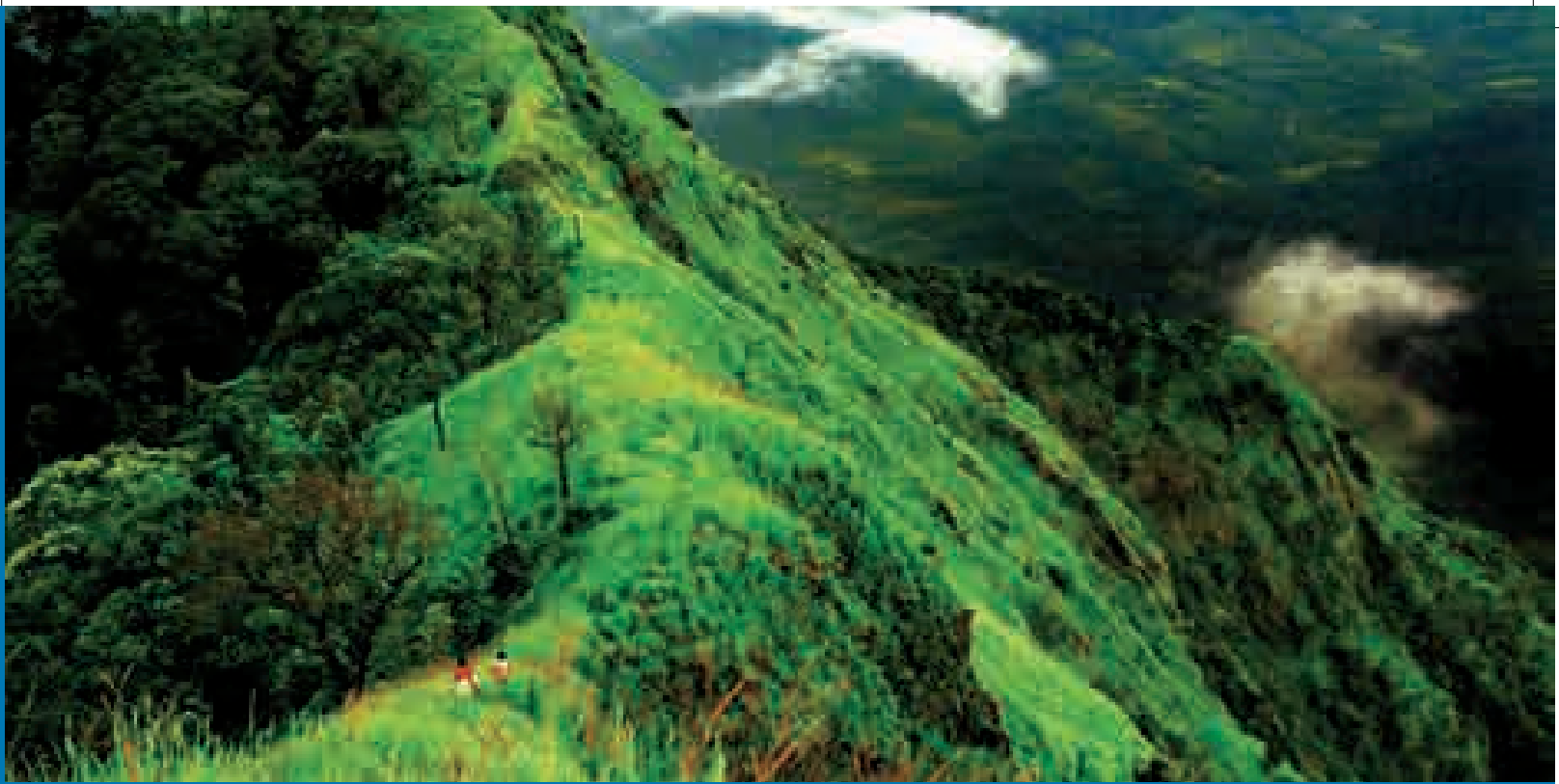
50 ปีความสัมพันธ์ไทย - เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

สำคัญ ร่วมในคณะบุคคลสำคัญจากประเทศเปรู เข้าเยี่ยมคารณานายกรัฐมนตรีไทย ประธานรัฐสภาไทยและประธานวุฒิสภา ร่วมงานในภาครัฐรวมทั้งจัดส่งเสริมวัฒนธรรมและการค้าในเชียงใหม่ทั้งในส่วนของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา รวมถึงหน่วยงานต่างๆ อาทิเช่น

- ให้อำนาจการต้อนรับ วีไอพี เช่น ดร.เฮอนันโต เดอ โซโต นักเศรษฐศาสตร์ชาวเปรู เจ้าของทฤษฎี นโยบายการแปลงสินทรัพย์ให้เป็นทุน ซึ่งเดินทางมาเยือนไทยตามคำเชิญของนายกรัฐมนตรีขณะนั้น และเดินทางมาพำนักเป็นการส่วนตัว ณ จังหวัดเชียงใหม่ ให้อำนาจการต้อนรับมาตาม เอลิอานา คาร์ป โตเลโด ของท่านประธานาธิบดีเปรู อเลฆานโดร โตเลโด ซึ่งเดินทางจากเชียงใหม่มาเยือนเชียงใหม่
- จัดงานแนะนำเครื่องดื่ม พิสกโก๊ซาวน์ ที่จัดขึ้นที่โรงแรมเดอะ เจดี เชียงใหม่ และต่อมาได้จัดอีกที่โรงแรมดุสิตดีทู เชียงใหม่ เพื่อให้เป็นที่รู้จัก และเพื่อต่อยอดให้เจ้าของธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร และร้านค้าต่างๆ รู้จักมากขึ้น
- จัดงานเทศกาลอาหารเปรู จัดที่โรงแรมดุสิตดีทู เชียงใหม่ติดต่อกันถึงสองครั้งโดยเชฟผู้มีชื่อเสียงจากเปรู คือ Chef Yaquir Sato Matsuoka และ Chef Martin Velasco Trojan จนมีอาหารเปรูเป็นอาหารเมนูแนะนำ (Signature Dish) และเครื่องดื่มพิสกโก๊ซาวน์จำหน่ายที่โรงแรมดุสิตดีทูเชียงใหม่ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ต่อมายังได้ร่วมออกบูธอาหารเปรู ในงานเทศกาลอาหารนานาชาติที่ศูนย์การค้าเซ็นทรัลแอร์พอร์ต เชียงใหม่ในปี พ.ศ. 2554 เป็นเวลาหลายวันเพื่อให้ชาวเชียงใหม่และนักท่องเที่ยวที่มาเยือนเชียงใหม่ทั่วไปได้รู้จักอาหารของเปรูมากขึ้น
- ประสานงานกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เชิญผู้บริหารไปร่วมลงนามในความร่วมมือตกลงทางการแลกเปลี่ยนบุคลากรทางการศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และร.มว. กระทรวงการต่างประเทศของเปรู ระหว่างการเยือนของประธานาธิบดี อูมาลาณ กรุงเตพา เมื่อปี พ.ศ 2556
- จัดนิทรรศการภาพถ่าย นาซก้าไลน์ (Nazca Line) จากเปรู และโชว์เครื่องปั้นเซรามิคจากเปรู ณ หอศิลป์วัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พร้อมมอบให้ กับ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา เมื่อปี พ.ศ 2556
- จัดสัปดาห์นิทรรศการภาพยนตร์เปรู ที่คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในโอกาสฉลองความสัมพันธ์ครบรอบ 50 ปี ไทย-เปรูในปี 2558 และ 50 ปีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในปี 2557 ให้กับผู้สนใจ รวมถึงการสนับสนุนการเรียนการสอนนักศึกษาภาควิชาภาษาสเปน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อระหว่าง 31 ตุลาคม-7 พฤศจิกายน ปี พ.ศ. 2557
- จัดการแสดงระบำพื้นเมืองตอนเหนือของเปรูในงานมหกรรมศิลปะการเต้นร่วมสมัยนานาชาติ เพื่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมการแสดง การเต้นรำระหว่างไทย-เปรูเมื่อ 2 พฤศจิกายน ปีพ.ศ. 2557
- จัดการส่งเสริมและแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศเปรูให้แก่ กรรมการและสมาชิก หอการค้า กรรมการและสมาชิกสภาอุตสาหกรรม ครูและ

นักเรียนจากโรงเรียนและวิทยาลัยต่าง ๆ รวมทั้งสื่อ นิตยสารสิ่งพิมพ์ในเชียงใหม่อย่างต่อเนื่อง มาตลอด ตั้งแต่ปี พ.ศ.2545

- การให้ความร่วมมือกับชุมชนเมืองเชียงใหม่เนื่อง ในวาระและโอกาสและเทศกาลสำคัญต่าง ๆ อาทิ การประชุมหารือระหว่างหน่วยงานของรัฐ ผู้ว่า- ราชการจังหวัด กลุ่มองค์กรเอกชน สื่อมวลชน และ สถานกงสุลต่าง ๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ ที่จัดขึ้นเพื่อ เผยแพร่เรื่องราวเกี่ยวกับประเทศเปรู ตลอดจนแลกเปลี่ยนข่าวสารและรับฟังข้อมูลต่าง ๆ การนำคณะ ซึ่งแต่งกายในชุดเปรูเข้าร่วมขบวนแห่และร่วมพิธี ในเทศกาลต่าง ๆ
- การให้ข้อแนะนำด้านการเดินทางท่องเที่ยวไปยัง ประเทศเปรูแก่ผู้สนใจทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ที่เป็นเครือข่ายความสัมพันธ์ทางธุรกิจทั่วประเทศไทย รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยวชาวเปรูที่ เดินทางมาเยือนและพำนักในเชียงใหม่

ไทยและเปรูมีความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด ซึ่งทั้ง สองประเทศต่างเข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์กรความร่วมมือ ระหว่างประเทศร่วมกัน อาทิ การเป็นสมาชิกของเอเปค, องค์กรสหประชาชาติ รวมถึงองค์การความร่วมมือระหว่าง ประเทศละตินอเมริกาและเอเชียตะวันออกเฉียง Forum for Cooperation between East Asia and Latin America (FEALAC) เพื่อเชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียง และลาตินอเมริกา มีนโยบายส่งเสริมความร่วมมือใน

เรื่องต่างๆ ประกอบด้วย 15 ประเทศสมาชิกจากเอเชีย ได้แก่ ประเทศสมาชิกอาเซียน จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์และ 18 ประเทศจากลา ตินอเมริกาคือเปรู โคลอมเบีย โบลิเวีย เวเนซุเอลา เอกวาดอร์ บราซิล อาร์เจนตินา ปารากวัย อุรุกวัย คิวบา คอสตาริกา ชิลี เอลซัลวาดอร์ เม็กซิโก ปานามา นิการากัว กัวเตมาลา และโดมินิกัน โดยประเทศที่ เป็นสมาชิก จะมอบทุนการศึกษาและการฝึกอบรมต่าง ๆ แลกเปลี่ยนกัน ความสัมพันธ์ระหว่างเปรูและไทยจึงมี การพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ปัจจุบันสถานกงสุลฯ โดยการสนับสนุนของสถาน เอกอัครราชทูตฯ ได้ทำงานอย่างใกล้ชิดในการประสานงาน กับหน่วยงานของรัฐบาลไทยและภาคเอกชนที่มีมุมมองใน การเสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่าง เปรูและไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านของความร่วมมือ ทางการท่องเที่ยว, วัฒนธรรม, การศึกษา, เศรษฐกิจ และการค้า นอกจากนี้สถานกงสุลฯ ยังได้เผยแพร่ข้อมูล เกี่ยวกับประเทศเปรู โดยมีจุดประสงค์ในการสร้างองค์ ความรู้ และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศเปรู ทั้งด้าน เศรษฐกิจ การค้า การท่องเที่ยว การศึกษาและวัฒนธรรม ผ่านสื่อมวลชน องค์กรต่าง ๆ และคณะบุคคล เพื่อนำมาซึ่ง ความก้าวหน้าและความมั่นคงทางการค้า สร้างความเข้าใจ และทำให้ผู้คนอยากสัมผัสกลิ่นไอทางวัฒนธรรมและ มีแลกเปลี่ยนทางการศึกษาในทุกระดับให้มากยิ่งขึ้นไป

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

Tahuantinsuyu y Ayutthaya: los paralelismos históricos en la memoria nacional de Perú y Tailandia

Dra. Pasuree Luesakul

Centro de Estudios Latinoamericanos

Universidad de Chulalongkorn

En 2015, se celebra el aniversario de los cincuenta años la relación diplomática entre Perú y Tailandia. A pesar de la gran distancia geográfica y cultural que nos separa, ambos países presentan paralelismos históricos desde siglos atrás con dos antiguos imperios que ocupan un lugar fundamental en la memoria nacional: Tahuantinsuyu (¿1200?-1532) y Ayutthaya (1351-1767).

Tahuantinsuyu se extendía sobre los Andes, la cordillera vertebral de Sudamérica, mientras Ayutthaya estaba ubicada principalmente en una cuenca fluvial en el centro del Sudeste Asiático. Sus capitales contaban con fortalezas naturales en sus respectivas regiones. Cusco, o ‘el ombligo del mundo’ en quechua, se encuentra en el sur de los Andes a una altitud de 3,000 metros sobre nivel del mar. En cambio, Ayutthaya estuvo, como una isla, en medio de tres ríos: el Chaophraya, el Pa Sak y el Lopburi. La leyenda de la creación de estas ciudades cuenta acerca del hallazgo de una nueva tierra donde asentarse bajo indicación divina. En caso de Tahuantinsuyu, Inti, el dios del Sol, hizo salir del lago Titicaca a Manco Cápac y Mama Ocllo, quienes

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

viajaban por los Andes con una vara de oro para buscar la tierra prometida en la que este instrumento se pudiera hundir, cosa que sucedió en Cusco. Ayutthaya, por su parte, fue fundada por el rey Uthong, cuyo origen a día de hoy sigue siendo un misterio. En las versiones ‘fantásticas’, el rey Uthong, de manera muy parecida a Manco Cápac, lanzaba su espada o su flecha para descubrir dónde se hallaba la ciudad prometida.

Se estima que Tahuantinsuyu se fundó aproximadamente en 1200 y a lo largo de tres siglos fue gobernado por once Sapa Incas. El Inca más importante en su historia fue Pachacuti o Pachacutec (1438-1471), cuyo nombre significa ‘cataclismo’, fue el gran reorganizador del imperio. Inició una gran expansión del mismo, reconstruyó Cusco en forma de puma y construyó Coricancha (el Templo del Sol), el lugar más venerado del Incario. Los edificios de este ‘lugar cercado de oro’, que albergaban las estatuas de oro de los dioses, fueron decorados con gran cantidad de este material. En su jardín también se encontraban esculturas de animales de oro a tamaño real. Las construcciones más conocidas de la civilización incaica como Machu

Picchu, Pisac y Ollantaytambo fueron también obras suyas. Además, Pachacutec promulgó las leyes sobre el sistema de impuestos y de jerarquía social.

Ayutthaya fue fundado en 1351. Durante los 417 años de su existencia, contó con 33 reyes de cinco dinastías: Uthong, Suphannapoom, Sukhothai, Prasatthong y Ban Phluluang. En Ayutthaya, había un monarca contemporáneo de Pachacutec que realizó labores similares: el rey Trailokanat (1448-1488). Este octavo soberano, con el reinado más largo del imperio, fue también un gran reformador. Logró anexionar a Sukhothai en el norte por un vínculo de parentesco, pues era nieto del fallecido rey Maha Thammaracha IV, de uno de los antiguos reinos más poderosos de la región. Para resolver las frecuentes rebeliones de diferentes niveles, centralizó el poder administrativo y separó a los militares de los civiles. Promulgó la ley de jerarquía, o sakkdina, basada en la posesión de tierras. Además, dedicó un terreno de su palacio para construir un nuevo templo, Wat Phra Sri Sanphet, que después se convertiría en el centro espiritual del imperio. Este lugar también albergó, años después, la imagen del Buda Phra Sri Sanphet, moldeada en oro y con una altura de 16 metros.

En los dos imperios, el número 4 tuvo un papel simbólico en su administración. El nombre Tahuantinsuyu significa ‘la tierra de las cuatro regiones’: Chinchaysuyu (al oeste), Collasuyu (al este), Antisuyu (al norte) y Cuntisuyu (al sur). Todas ellas se unen bajo el reinado del mismo Sapa Inca, afincado en Cusco, así como a través del sistema de caminos (de aproximadamente 30,000-50,000 kilómetros) y el quechua, la lengua oficial. La administración central de Ayutthaya, a su vez, se dividía en cuatro departamentos, llamados chatusadom: Wieng (capital), Wang (palacio), Khlang (hacienda) y Na (agricultura). La administración provincial contaba con tres niveles, dependiendo de su distancia de la capital. La jurisdicción más cercana se denominaba muang luk luang (ciudades de hijos reales) bajo la administración de hijos o parientes del rey. Estas ciudades estaban ubicadas en los cuatro pun-

tos cardinales de Ayutthaya: Lopburi, en el norte; Phrapradaeng, en el sur, Nakhon Nayok; en el este; y Suphanburi, en el oeste. La expansión tanto de Ayutthaya como de Incario se basaba en las actividades bélicas y en lazos matrimoniales entre los gobernadores y los miembros femeninos de sus alianzas. También existía un sistema de ‘intercambio’. Mientras que Tahuantinsuyu recurría a una relación de reciprocidad, ofreciendo ‘regalos’ para entablar amistad con otros pueblos, Ayutthaya utilizaba el sistema de tributos que se entregaban como señal de sometimiento. Estas ‘flojas’ integraciones de diferentes provincias causaron constantes rebeliones desde su fundación.

Tanto Tahuantinsuyu como Ayutthaya llegaron a su destrucción a mano de tropas extranjeras, favorecidas, a su vez, por los conflictos fratricidas, fenómeno frecuente en ambos imperios a causa de las flexibles costumbres sucesorias que no asignaban inequívocamente a los herederos al trono.

El último gran Inca, Huayna Cápac (1493-1525), lideró una expedición de una década para ocupar la zona de Ecuador y allí murió en 1527 por una enfermedad que los primeros europeos llevaron a América. Después, tuvieron lugar las guerras civiles, que duraron cinco años, entre sus dos hijos: Huáscar, hijo de Raura Ocello, hermana de Huayna Cápac y su principal esposa; y Atahualpa, hijo de la princesa quiteña. El primero fue regente de Cusco durante la ausencia de su padre y lo sucedió en el trono ya en 1527. El segundo acompañó a Huayna Cápac durante su larga campaña en Ecuador. Los sangrientos enfrentamientos terminaron con el triunfo de Atahualpa en 1532. En el camino para asumir el poder en Cusco, Atahualpa se encontró con Francisco Pizarro quien, con una tropa de menos de 200 soldados, lo logró capturar. El Inca ofreció para su liberación tanto oro como fuera necesario llenar la celda en la que lo habían encerrado y el doble de plata. Sin embargo, 420 libras de oro y 26,000 de plata tampoco salvaron su vida. Francisco Pizarro ejecutó al Inca el 26 de julio de 1533.

Ayutthaya, prácticamente en la misma época de la conquista del Perú por los españoles, también tenía un vínculo conflictivo con el reino ibérico en su base en la colonia de las Filipinas. La relación entre Ayutthaya y España comenzó, con la buena intención de establecer una relación comercial, en 1598 durante el reinado del rey Naresuan. Sin embargo, en poco tiempo la situación fue avanzando en dirección contraria. Por un lado, los españoles, con la finalidad de conquistar y evangelizar Camboya, un reino vecino de Ayutthaya con el que mantenía una relación enemiga desde hacía siglos, intervinieron tanto en asuntos políticos internos de Camboya como en los externos con Ayutthaya. Por otro, durante la primera mitad del siglo XVII, en diferentes ocasiones, los tripulantes españoles atacaron los buques comerciales extranjeros anclados en el territorio de Ayutthaya o liberaron a los prisioneros portugueses sin permiso del gobierno local, que respondió con ataques bélicos a los españoles, quienes perderían sus bienes y hasta sus propias vidas.

Los conflictos internacionales que llevaron a la destrucción de Ayutthaya, sin embargo, fueron los que tuvo con Birmania, un vecino del oeste. La primera guerra entre los dos reinos empezó en 1538 y la ganó Ayutthaya. Los encontronazos bélicos más

arrasadores fueron la primera derrota del imperio en la guerra de 1569 y la segunda en la guerra de 1767. Esta última guerra coincidió con el conflicto entre los dos últimos reyes. Ambos eran hijos del rey Boromakot y su esposa, Kromluang Phiphitmontri: Ekathat, el hijo mayor pero que, según la opinión de su padre, no era apto para gobernar, y Uthumporn, el hijo menor y heredero de la corona. Al mes de la coronación del rey Uthumporn, Ekathat reclamó su derecho al trono. Viendo las varias rebeliones por el poder que surgieron tras la muerte de su padre, entregó el trono a su hermano mayor y se ordenó como un monje. Tras la última guerra con Birmania, Ekathat murió mientras huía de su palacio, y Uthumporn fue llevado a Birmania entre los cautivos.

Tanto Tahuantinsuyu como Ayutthaya sufrieron una situación anárquica durante varios años después de sus derrotas hasta que surgieron los nuevos centros de poder. Después de la desaparición de los dos Incas, los españoles pusieron en el trono a los descendientes de la línea de Huáscar como gobierno títere. Entre los ocho Incas, cuatro lideraron la resistencia indígena desde Vilcabamba, la nueva capital escondida en los Andes. Tupac Amaru (1571-1572), el último inca, fue decapitado en la plaza principal de Cusco, acontecimiento que marcó el final de la civilización más grande de Sudamérica. El centro administrativo se trasladó así a la nueva capital, Lima, ciudad costera del Pacífico. Cusco cambió sustancialmente. Los palacios y templos fueron distribuidos entre los conquistadores, que los modificaron según sus necesidades. En pocos años, se convirtió en una ciudad única. Los conquistadores utilizaron los muros incaicos como base para sostener

las construcciones coloniales, por lo que su arquitectura manifiesta el mestizaje de las culturas incaica y española.

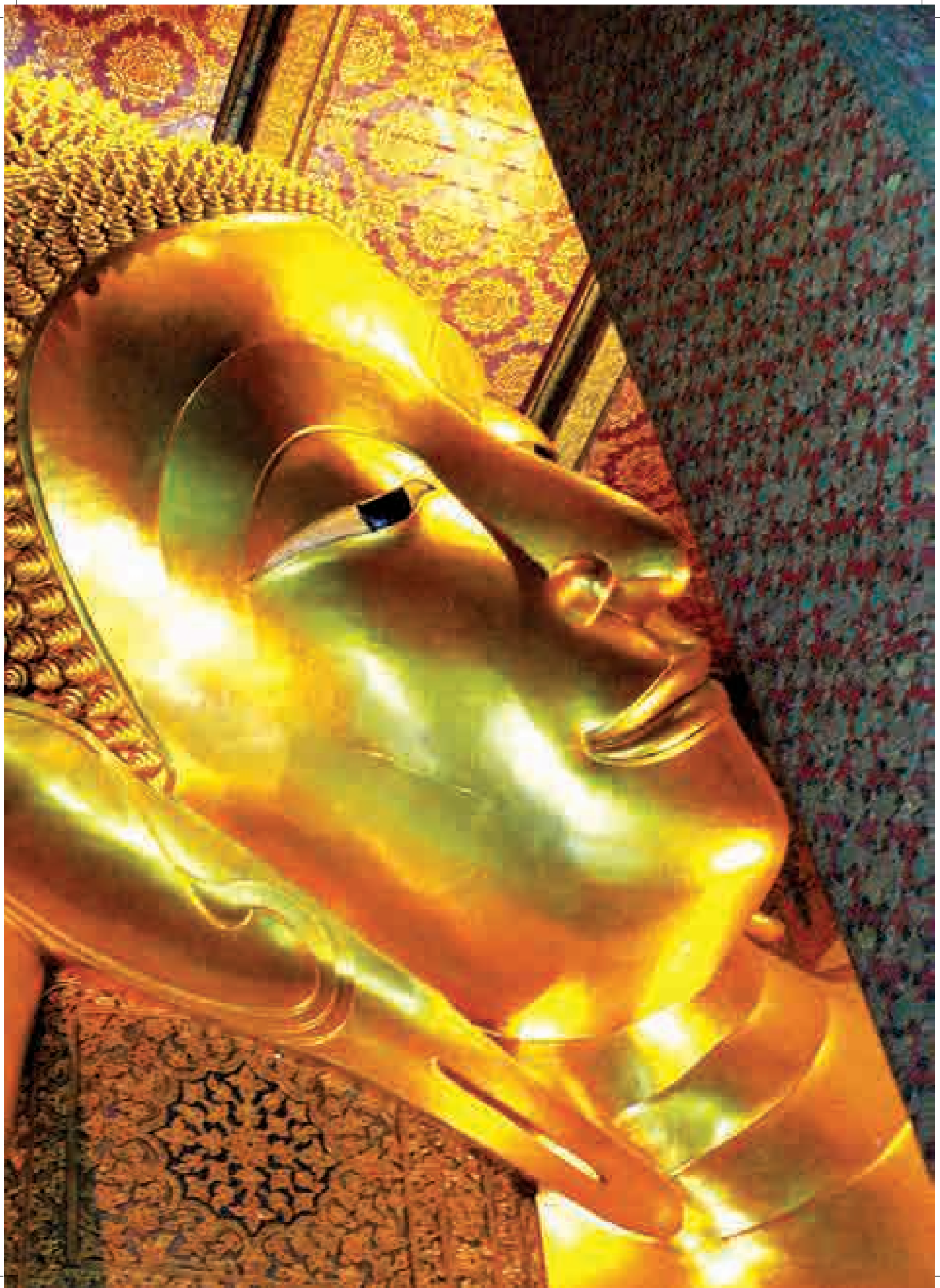
Tras la destrucción de Ayutthaya, se formaron cinco comunidades para establecer el nuevo poder de la región: la comunidad de Phraya Tak en el este; la de Phraya Pitsanulok en el centro-norte; la del gobernador de Nakhon Srithammarat en el sur; la de Krommuenpipit, hijo desterrado del rey Boromakot y gobernador de Phimai, en el noreste; y la del monje Chao Phra Fang en el norte. En pocos meses, Phraya Tak logró derrotar a las demás y decidió trasladar el nuevo centro a Thonburi (1767-1769). Tras unas revueltas a finales de su reinado, Chao Phraya Maha Kasatsuek, anterior mano derecha de Phraya Tak, se convirtió en el rey Rama I de la época Rattanakosin y trasladó la capital al otro lado del río Chao Phraya para fundar la actual capital de Tailandia, Bangkok.

La República del Perú y el Reino de Tailandia, a pesar de encontrarse ubicados en diferentes regiones, representan el encuentro en la historia de grandes civilizaciones como Tahuantinsuyu y Ayutthaya: la fundación de sus capitales –Cusco y Ayutthaya–, la existencia de reyes reformadores en la misma época, la división de la administración en cuatro partes, los conflictos internos a raíz de las costumbres sucesorias y la caída a mano de las tropas extranjeras que resultó en el traslado de los centros de poder a las actuales capitales: Lima y Bangkok. Aunque han pasado siglos, la historia de estos imperios sigue influyendo en la construcción de la identidad nacional de Perú y Tailandia, que en el año 2015 celebrarán el aniversario de los cincuenta años de relaciones diplomáticas.

Bibliografía

- Barrenechea, Raúl Porras. *Antología del Cuzco*. Lima: Fundación Bustamante de la Fuente, 1992.
- Kasetsiri, Charnvit. *The Rise of Ayudhya: A History of Siam in the Fourteenth and Fifteenth Centuries*. Kuala Lumpur: Oxford University Press, 1976.
- McEwan, Gordon Francis. *The Incas: new perspectives*. California: Santa Barbara, 2006.
- Pease G.Y., Franklin. *Los Incas*. Lima: Fondo Editorial de la Pontificia Universidad Católica del Perú, 1998.
- Rostworowski, María. *Historia del Tahuantinsuyu*. Lima: IEP Ediciones, 1999.
- Wyatt, David K. *Thailand: a short history*. Chiang Mai: Silkworm Books, 2003.
- Kasetsiri, Charnvit. *Ayutthaya: Prawattisart Lae Kanmuang [Ayutthaya: historia y política]*. Bangkok: Fundación de Toyota (Tailandia), 2000.
- Janchai Phakathikom. *Krung Sri Ayutthaya nai Ekasan Lakthan Sapen (Chabab Plae) [Ayutthaya en los documentos españoles (Traducción)]*. Bangkok: Asociación de Historia, 1989.

อาณาจักรอินคาและอาณาจักรอยุธยา: ประวัติศาสตร์คู่ขนาน ในความทรงจำของเปรูและไทย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาสุรี ลือสกุล
ศูนย์ลาตินอเมริกาศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในปี 2558 สาธารณรัฐเปรูและราชอาณาจักรไทยเฉลิมฉลองการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตครบ 50 ปี แม้จะมีความห่างไกลกันทั้งทางภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม แต่แท้จริงแล้วทั้งสองประเทศมีอาณาจักรโบราณที่มีความคล้ายคลึงกันในเชิงประวัติศาสตร์ซึ่งมีบทบาทสำคัญยิ่งในการสร้างอัตลักษณ์ของชาติ นั่นก็คืออาณาจักรอินคา (พ.ศ. 1743-2075) และอาณาจักรอยุธยา (พ.ศ. 1894-2310)

อาณาจักรอินคาครอบคลุมบริเวณเทือกเขาแอนดีสซึ่งเปรียบเสมือนแกนกลางของอเมริกาใต้ ในขณะที่อยุธยาตั้งอยู่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เมืองหลวงของทั้งสองมีปราการสำคัญทางธรรมชาติ กล่าวคือกษุโก หรือในภาษาเกชัวแปลว่าศูนย์กลางของจักรวาล ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของเทือกเขาแอนดีสที่ความสูง 3,000 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ในขณะที่กรุงศรีอยุธยามีแม่น้ำ 3 สายล้อมรอบ ได้แก่ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำป่าสักและแม่น้ำลพบุรี ตำนานการสร้างเมืองทั้งสองบอกเล่าการเดินทางของวีรบุรุษเพื่อตามหาหลักแหล่งใหม่ด้วยความช่วยเหลือจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ อาณาจักรอินคาเชื่อว่าอินทิหรือสุริยเทพสร้างคู่สามี-ภรรยา มังโก กาบักและมามา ออกโย ณ ทะเลสาบตติกาภา ทั้งสองเดินทางพร้อมคทาทองคำเพื่อค้นหาดินแดนในพันธสัญญาที่คทาสามารถปักลงในดินได้จนได้มาพบกับกษุโก ส่วนหลักฐานฉบับพิสดารเกี่ยวกับการสร้างกรุงศรีอยุธยากล่าวถึงตำนานที่คล้ายคลึงกับมังโก กาบัก กล่าวคือ พระเจ้าอู่ทองได้เสด็จตายด้วยดาบหรือลูกศรเพื่อจะตามหาเมืองที่เหมาะสม

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

มีการสันนิษฐานว่าอาณาจักรอินคาถือกำเนิดขึ้นเมื่อราวปีพ.ศ. 1743 และตลอดระยะเวลา 3 ศตวรรษมีกษัตริย์ปกครองทั้งหมดจำนวน 11 พระองค์ กษัตริย์ปาชากูติ (พ.ศ. 1981-2014) เป็นกษัตริย์องค์สำคัญที่สุดในประวัติศาสตร์อินคาตามความหมายพระนามของพระองค์ที่หมายถึงการพลิกผันเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ พระองค์เป็นผู้ปฏิรูปอาณาจักร โดยเริ่มแผ่ขยายอาณาบริเวณของอินคาออกไปอย่างมาก ทรงสร้างเมืองกุซโกใหม่โดยมีผังเมืองเป็นรูปสี่เหลี่ยมและสร้างวิหารสุริยเทพหรือกอรันชาซึ่งหมายถึงสถานที่อันห่มไว้ด้วยทองวิหารแห่งนี้ นับเป็นศาสนสถานที่สำคัญที่สุดของอาณาจักร อาคารภายในซึ่งตกแต่งไปด้วยแผ่นทองเป็นที่ประดิษฐานเทวรูปทองคำ รวมถึงในสวนของวิหารก็มีการประดับด้วยลวดบัวเท่าขนาดจริงที่หล่อจากทองคำ สถาปัตยกรรมอันโด่งดังของอินคาล้วนเป็นผลงานของรัชสมัยนี้ไม่ว่าจะเป็น มาซูปิกู, ปิซคหรือโอยันโตยัตมโบ นอกจากนี้ กษัตริย์ปาชากูติยังเริ่มใช้กฎหมายเกี่ยวกับภาษีและการจัดลำดับชั้นทางสังคมอีกด้วย

อาณาจักรอยุธยาสถาปนาขึ้นในปีพ.ศ. 1894 ตลอดระยะเวลา 417 ปี มีกษัตริย์ทั้งหมด 33 พระองค์จาก 5 ราชวงศ์คือ อุทอง สุพรรณภูมิ ลุโขทัย ปราสาททองและบ้านพลูหลวง กษัตริย์ที่ร่วมสมัยกับกษัตริย์ปาชากูติและมีพระราชกรณียกิจคล้ายคลึงกันเป็นอย่างมากคือ สมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ (พ.ศ. 1991-2031) ซึ่งทรงครองราชย์ยาวนานที่สุด ทรงเป็นนักปฏิรูปเช่นเดียวกับกษัตริย์ปาชากูติ ทรงผนวกรวมลัทธิขงจื้อเข้าเป็นส่วนหนึ่งของ

อาณาจักรเนื่องจากพระองค์เป็นพระราชนัดดาของพระมหาธรรมราชาที่ 4 ทรงรวมอำนาจเข้าสู่ศูนย์กลางและแยกกลาโหมออกจากมหาดไทยเพื่อแก้ปัญหาภฏที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งในทุกระดับการปกครอง ทรงออกกฎหมายคักดินา และทรงอุทิศที่ดินพระราชวังเพื่อสร้างวัดพระศรีสรรเพชญ์อันกลายเป็นวัดสำคัญที่สุดของกรุงศรีอยุธยา เป็นที่ประดิษฐานของพระศรีสรรเพชญ์ พระพุทธรูปยืนทองคำสูง 16 เมตรในเวลาต่อมา

เป็นที่น่าสนใจว่าทั้งอาณาจักรอินคาและอยุธยา ตัวเลข 4 มีความสำคัญในเชิงสัญลักษณ์ในการปกครอง แท้จริงแล้วอาณาจักรอินคามีชื่อว่า ดาวินดินซูยู ซึ่งแปลว่าดินแดนสี่แคว้น คือ ซินไชยซูยู (ตะวันตก) โกยาซูยู (ตะวันออก) อันติซูยู (เหนือ) และกุนติซูยู (ใต้) ทั้งสี่แคว้นอยู่ภายใต้การปกครองของกษัตริย์ซึ่งประทับที่กุซโก ดินแดนทั้งหมดถูกเชื่อมต่อด้วยถนนที่มีความยาวราว 30,000-50,000 กม. และประชาชนทุกคนต้องพูดภาษาเดียวกันคือ เกชัวซึ่งเป็นภาษาราชการ ในขณะเดียวกัน อยุธยามีการปกครองส่วนกลางแบบจตุสดมภ์คือเวียง วัง คลังและการปกครองส่วนภูมิภาคแบ่งได้ 3 ระดับตามระยะห่างจากเมืองหลวง โดยกลุ่มเมืองที่อยู่ใกล้ที่สุดคือเมืองลูกหลวงหรือหัวเมืองชั้นใน ซึ่งกษัตริย์จะโปรดให้โอรสหรือพระญาติไปปกครอง เมืองเหล่านี้จะตั้งอยู่ 4 ทิศรอบอยุธยาได้แก่ ลพบุรี (เหนือ) พระประแดง (ใต้) นครนายก (ตะวันออก) และสุพรรณบุรี (ตะวันตก) การขยายอาณาเขตของทั้งอาณาจักรอยุธยาและอินคาขึ้นอยู่กับการทำสงครามและการสร้างเครือข่ายจากการอภิเษกระหว่างกษัตริย์และเจ้าหญิงของเมือง “พันธมิตร” นอกจากนี้ยังมีการใช้ระบบ “การแลกเปลี่ยน” ในขณะที่อาณาจักรอินคาใช้การมอบ “ของกำนัล” ให้กับชนอื่นๆ เพื่อโน้มน้าวให้ยอมสวามิภักดิ์ อยุธยาใช้ระบบบรรณาการเพื่อแสดงการ

ยอมรับอำนาจของอีกฝ่าย การปกครองอย่างหลวม ๆ นี้เองส่งผลให้เกิดการกบฏขึ้นในส่วนต่างๆ ของอาณาจักร อยู่เนื่อง ๆ ตั้งแต่ยุคเริ่มแรก

ทั้งอินคาและอูรูกายถึงการล่มสลายด้วยการโจมตีของ กองทัพต่างชาติซึ่งได้รับประโยชน์จากความระส่ำระสาย อันเกิดจากศึกแย่งชิงราชสมบัติภายในอาณาจักรทั้งสอง เหตุการณ์ดังกล่าวเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง เนื่องจากไม่มีกฎการสืบสันตติวงศ์ที่ชัดเจนว่าใครควรจะได้สืบราชสมบัติหากกษัตริย์สวรรคต

กษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่องค์สุดท้ายของอินคามีพระนามว่าไวนา กากัก (พ.ศ. 2036-2068) พระองค์ทรงนำทัพไปยัง บริเวณที่ปัจจุบันคือประเทศเอกวาดอร์เป็นเวลานาน นับทศวรรษเพื่อแผ่พระราชอำนาจไปทางเหนือของ อเมริกาใต้ ในปีพ.ศ. 2070 พระองค์สวรรคตที่นั่น ด้วยโรคร้ายที่ชาวยุโรปกลุ่มแรกนำเข้ามาในทวีปอเมริกา ส่งผลให้เกิดสงครามกลางเมืองยาวนาน 5 ปีระหว่าง พระโอรส 2 พระองค์ของกษัตริย์ไวนา กากัก คือ วัสการ์ ซึ่งพระมารดาเป็นมเหสีเอก ทรงเป็นผู้สำเร็จราชการ ดูแลกุชโกระหว่างที่ไวนา กากักเสด็จนำทัพไปเอกวาดอร์ และได้ขึ้นครองราชย์ในปีเดียวกับที่พระราชบิดาสวรรคต

และอะตาวัลปา ซึ่งพระมารดาเป็นเจ้าหญิงเมืองกิโต ในเอกวาดอร์ และทรงเป็นผู้ที่ติดตามไวนา กากักตลอด เวลาที่ทรงประทับอยู่ที่เอกวาดอร์ การปะทะนองเลือด ลึกลับลงด้วยชัยชนะของอะตาวัลปาในปีพ.ศ. 2075 ใน ระหว่างที่เสด็จพระราชดำเนินไปกุชโกเพื่อขึ้นครองราชย์ ก็ทรงพบกับฟรานซิสโก ปิซาร์โร ซึ่งนำกองทัพทหารสเปน จำนวนไม่เกิน 200 นาย แต่กลับจับตัวพระองค์ไว้ได้ อะตาวัลปาเสนอค่าไถ่ด้วยการนำทองคำมาถมให้เต็ม ห้องที่คุมขังพระองค์เอาไว้ และเงินปริมาณเป็น 2 เท่า แต่ในท้ายที่สุดทองคำจำนวน 13,420 ปอนด์และเงิน 26,000 ปอนด์ก็ไม่สามารถช่วยชีวิตพระองค์ไว้ได้ เพราะปิซาร์โรผิดคำสั่งสัญญาและสั่งประหารพระองค์ในปี ถัดมา

ในช่วงเวลาใกล้เคียงกับการพิชิตเปรูโดยชาวสเปน กรุงศรีอยุธยาเองก็ประสบปัญหาขัดแย้งกับชาวสเปน ที่อาศัยอยู่ในอาณานิคมในฟิลิปปินส์ แม้เริ่มแรก ชาวสเปนได้ส่งคณะทูตมาเข้าเฝ้าสมเด็จพระนเรศวรใน ปีพ.ศ. 2141 เพื่อแสดงความจำนงว่าต้องการจะค้าขาย กับอยุธยา แต่เพียงในเวลาไม่นาน สถานการณ์กลับ พลิกผันด้วยเหตุที่ชาวสเปนต้องการจะพิชิตและเปลี่ยน ศาสนากัมพูชา อาณาจักรเพื่อนบ้านของอยุธยาซึ่งมี

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

ความขัดแย้งกันมาแต่เดิม สเปนจึงเข้าไปแทรกแซง ทั้งทางการเมืองภายในของกัมพูชาและความสัมพันธ์ ระหว่างกัมพูชากับอยุธยา ในขณะเดียวกัน ตั้งแต่รัชสมัย สมเด็จพระนเรศวรจนถึงพระเจ้าทรงธรรม ชาวสเปน ได้โจมตีเรือสินค้าต่างชาติที่จอดในน่านน้ำของอยุธยา หรือลักลอบช่วยเหลือพยานักโทษชาวโปรตุเกสหลบหนี หลายครั้งหลายครา ทำให้กษัตริย์อยุธยาทรงพิโรธและ ส่งเรือมาโจมตีเรือสินค้าของสเปน เป็นเหตุให้สูญเสีย ทั้งทรัพย์สินหรือแม้แต่ชีวิตของลูกเรือและกัปตันเอง

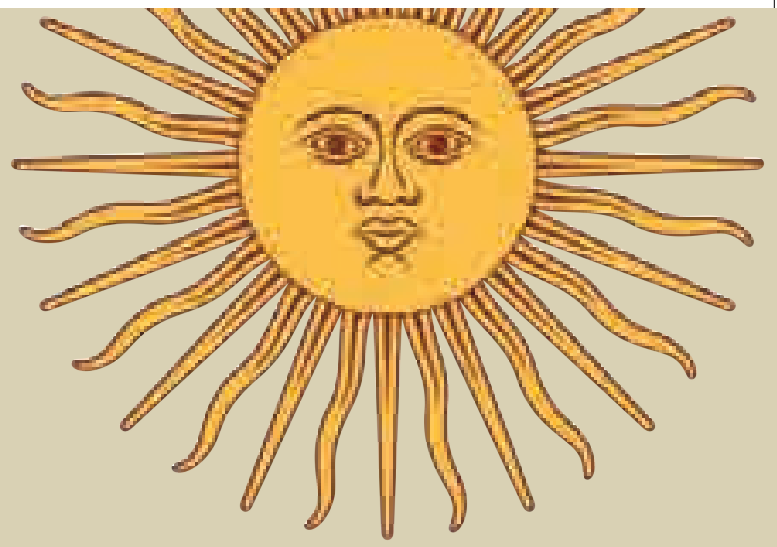
ความขัดแย้งที่นำไปสู่จุดจบของอยุธยาคือสงครามกับพม่า สงครามระหว่างสองอาณาจักรเกิดครั้งแรกในปีพ.ศ. 2081 โดยในครั้งนั้นอยุธยาได้รับชัยชนะ แต่สงคราม ใหญ่ที่ทำให้อยุธยาเสียกรุงฯ คือในปีพ.ศ. 2112 และ พ.ศ. 2310 ซึ่งครั้งหลังนี้ประจวบกับความขัดแย้งระหว่าง กษัตริย์ 2 พระองค์สุดท้ายซึ่งเป็นพระราชโอรสของสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัวบรมโกศกับกรมหลวงพิพิธมนตรี ซึ่งก็คือ พระเจ้าเอกทัศและพระเจ้าอู่ทุมพร พระเจ้าเอกทัศ เป็นพระราชโอรสองค์โต แต่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ไม่โปรดให้ขึ้นครองราชย์ หลังพระราชบิดาสวรรคต ราชสมบัติจึงตกแก่พระเจ้าอู่ทุมพรผู้เป็นพระอนุชา แต่หลังจากนั้นเพียงไม่นาน พระเจ้าเอกทัศก็ได้ทรงทวง สิทธิในพระราชบัลลังก์ พระเจ้าอู่ทุมพรซึ่งได้ทรงประสบ เหตุการณ์นองเลือดมากมายหลังพระราชบิดา สวรรคต จึงตัดสินใจพระทัยถวายราชสมบัติ คืนแก่พระเชษฐาแล้วเสด็จออกผนวช ในช่วงเวลาดังกล่าว พม่าได้ยกทัพ มาประชิดกรุงศรีอยุธยา 2 ครั้ง คือ พ.ศ. 2303 พระเจ้าอลองพญา ยกทัพมาและพระเจ้าอู่ทุมพร

ทรงลาผนวชเพื่อป้องกันเมือง หลังจากนั้นจึงกลับไป ผนวชอีกครั้ง ส่วนใน พ.ศ. 2308 พระเจ้ามังระทรง ส่งกองทัพกลับมาตีอยุธยาอีกครั้งและพระเจ้าอู่ทุมพร ทรงปฏิเสธที่จะลาผนวชมาช่วยรบ หลังกรุงศรีอยุธยา แตกในสงครามครั้งนี้เมื่อปี พ.ศ. 2310 พระเจ้าเอกทัศ หนีเสด็จสวรรคตระหว่างหลบหนีออกจากพระราชวัง ในขณะที่พระเจ้าอู่ทุมพรทรงถูกกวาดต้อนไปพม่า พร้อมเชลยไทยจำนวนมาก

ทั้งอาณาจักรอินคาและอยุธยาตกอยู่ในภาวะระส่ำ ระสายอย่างหนักจนกระทั่งมีการสร้างศูนย์อำนาจใหม่ขึ้น หลังการสิ้นพระชนม์ของกษัตริย์อินคาทั้ง 2 พระองค์ ชาวสเปนได้แต่งตั้งเจ้านายอินคาเชื้อสายของกษัตริย์ วัสการ์เป็นรัฐบาลหุ่นแต่มี 4 พระองค์ได้กลายเป็นผู้นำ ในการโจมตีการยึดครองสเปนโดยมีฐานการบัญชาการที่ บิลกาบัмба เมืองหลวงใหม่ซึ่งซ่อนตัวอยู่ในเทือกเขา แอนดีส การต่อต้านของชนพื้นเมืองยุติลงเมื่อ ตูป็ก อะมารู (พ.ศ. 2114-2115) กษัตริย์อินคาองค์สุดท้ายถูก ประหารชีวิตที่จัตุรัสกลางเมืองกุซโก เหตุการณ์นี้ถือเป็น จุดจบของอารยธรรมที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของอเมริกาใต้ ศูนย์กลางการปกครองได้ถูกย้ายไปอยู่ที่ กรุงลิมาซึ่งตั้งอยู่ชายฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก จากนั้น โฉมหน้าของกุซโกก็ถูกปรับเปลี่ยนไป อย่างมาก สิ่งก่อสร้างต่างๆ ถูกแจกจ่ายให้กับ ทหารสเปนนำไปตัดแปลงตามการใช้สอย ในเวลาเพียงไม่กี่ปี กุซโกกลายเป็นเมือง ที่มีลักษณะเฉพาะ ผู้พิชิตสเปนได้ใช้ กำแพงหินอินคาเพื่อเป็นฐานตีแบบ อาณานิคม ทำให้สถาปัตยกรรม ในเมืองสะท้อนการผสมผสานระหว่าง ศิลปะชนพื้นเมืองและยุโรป

หลังจากลี้ภัยกรุงศรีอยุธยาเกิดชุมชนใหญ่ขึ้น 5 ชุมชน คือชุมชนพระเจ้าตาก (ตะวันออก) ชุมชนพระยาพิชัยโลก (กลาง-เหนือ) ชุมชนเจ้านครศรีธรรมราช (ใต้) ชุมชนกรมหมื่นพิพิธพระราชโอรสซึ่งถูกเนรเทศของพระเจ้าบรมโกศ และเจ้าเมืองพิมาย (ตะวันออกเฉียงเหนือ) และชุมชนเจ้าพระฝาง (เหนือ) เพียงไม่กี่เดือน พระยาตากก็สามารถปราบชุมนุมได้ทั้งหมดและตั้งกรุงธนบุรี (2310-2325) ขึ้นเป็นศูนย์อำนาจแห่งใหม่ แต่ด้วยเหตุการณ์วุ่นวายตอนปลายรัชกาล สมเด็จพระเจ้าพระยามหากษัตริย์ศึกก็ได้ปราบดาภิเษกขึ้นเป็นปฐมกษัตริย์แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ และสร้างกรุงเทพฯ เป็นเมืองหลวงตามแนวคิดและความเชื่อที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากอาณาจักรอยุธยา

สาธารณรัฐเปรูและราชอาณาจักรไทยแม้จะอยู่ต่างภูมิภาค แต่ทั้งสองประเทศมีประวัติศาสตร์ของอารยธรรมที่ยิ่งใหญ่คล้ายคลึงกันอย่างอาณาจักรอินคาและอยุธยา นับแต่การสร้างเมืองหลวง คือ กุซโกและกรุงศรีอยุธยา การมีกษัตริย์ที่เป็นนักปฏิรูปที่โดดเด่นในระยะเวลาใกล้เคียงกัน การแบ่งการปกครองออกเป็น 4 ส่วน ความขัดแย้งจากการเมืองภายในด้วยเหตุจากการสืบราชสมบัติ และการล่มสลายของอาณาจักรจากสงครามกับกองทัพต่างชาติทำให้มีการย้ายศูนย์กลางอำนาจมายังเมืองหลวงปัจจุบันคือกรุงลิมาและกรุงเทพมหานคร แม้เวลาจะล่วงพ้นมาเนิ่นนาน เรื่องราวของสองอาณาจักรก็ยังคงส่งอิทธิพลต่อการสร้าง “ความทรงจำแห่งชาติ” ของเปรูและไทย ซึ่งในปี พ.ศ. 2558 นี้จะฉลองครบรอบ 50 ปีแห่งการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูต

บรรณานุกรม

- Barrenechea, Raúl Porras. *Antología del Cuzco*. Lima: Fundación Bustamante de la Fuente, 1992.
- Kasetsiri, Charnvit. *The Rise of Ayudhya: A History of Siam in the Fourteenth and Fifteenth Centuries*. Kuala Lumpur: Oxford University Press, 1976.
- McEwan, Gordon Francis. *The Incas: new perspectives*. California: Santa Barbara, 2006.
- Pease G. Y., Franklin. *Los Incas*. Lima: Fondo Editorial de la Pontificia Universidad Católica del Perú, 1998.
- Rostworowski, María. *Historia del Tahuantinsuyu*. Lima: IEP Ediciones, 1999.
- Wyatt, David K. *Thailand: a short history*. Chiang Mai: Silkworm Books, 2003.
- ชาญวิทย์ เกษตรศิริ. อยุธยา: ประวัติศาสตร์และการเมือง. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโตโยต้าประเทศไทย, 2543.
- จันทร์ฉาย ภักดีอิม. *กรุงศรีอยุธยาในเอกสารหลักฐานสเปน (แปล)*. กรุงเทพฯ: สมาคมประวัติศาสตร์, 2532.

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

SIMILITUDES EN LAS GASTRONOMIAS PERUANA Y TAILANDESA

Félix Denegri
Embajador del Perú en Tailandia

Al conmemorarse el aniversario de los 50 años del establecimiento de las relaciones diplomáticas, es particularmente grato recordar el nivel alcanzado en los vínculos entre nuestros dos países, habiéndose profundizado y fortalecido a través de la cooperación política, económica, social, cultural y técnica, lo que constituye un testimonio claro del éxito de la relación mantenida durante este medio siglo.

En esta ocasión quisiera señalar no sólo los aspectos oficiales que han sido resaltados en diversas ocasiones, destacándose las visitas de alto nivel, los acuerdos suscritos, nuestra asociación estratégica, entre otros asuntos, sino más bien lo que nos acerca más íntimamente. A pesar de que geográficamente nuestros países se encuentran en las antípodas y que han tenido derroteros históricos muy distintos, un peruano descubre en esta tierra varias similitudes existentes entre nuestros dos países, las que nos asombran y cautivan.

En ese encuentro fascinante seguramente la gastronomía es uno de los aspectos que más nos acerca, también debe ser el más obvio, si bien es cierto que existen importantes diferencias entre la comida peruana y la

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู
กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

tailandesa, hay sin embargo muchas semejanzas que hacen que un peruano se adapte rápidamente y la disfrute y la precie.

Quisiera señalar a continuación algunas de las similitudes entre ambas cocinas, tanto en sus orígenes como en algunos de sus ingredientes principales, e incluso entre algunos de los platos más típicos y representativos.

Para comenzar considero que podemos decir que, a diferencia de otros países, el Perú, al igual que Tailandia, ha sido generosamente abierto a las más diversas influencias externas en materia gastronómica, dándoles a las cocinas de ambos países una calidad, heterogeneidad y variedad enormes que las sitúa entre las más reputadas y apreciadas del mundo.

Por ejemplo el caso de China, si bien los inicios de su influencia en la cultura tailandesa se remonta a varios siglos, lo que la hace mucho más antigua que la establecida en el Perú, donde comienza a mediados del siglo XIX, el hecho es que en ambas cocinas hay una

notable influencia china y en los dos casos esta influencia es particularmente del sur de ese país. En el Perú existe una especial predilección por esa comida, tanto así que hoy en Lima los chifas (restaurantes chinos, que viene de la palabra chifan, en castellano comer) representan parte de la gastronomía nacional.

Veamos con un poco más de detalle cómo es que nuestra gastronomía se ha visto influenciada por la china. En 1849, dada la escasez de mano de obra en la agricultura, se inicia la migración china hacia el Perú. El motivo no fue exclusivamente agrícola, pues también se les destinó a otras labores que requerían intensa mano de obra, como el realizado en las islas guaneras para extraer ese fertilizante entonces muy cotizado mundialmente y también para el trabajo doméstico en las casas de las familias adineradas, particularmente en Lima y en las principales ciudades de la costa. Hacia fines del siglo XIX ya habían emigrado al Perú más de 100 mil chinos, y con ellos llegó su extraordinaria cocina, comenzando a producirse una adaptación de los paladares peruanos

a sabores, ingredientes y técnicas de preparaciones culinarias nuevas y diferentes.

El ingrediente fundamental al que nos habituaron los chinos fue, indudablemente, el arroz. Este cereal no nos era completamente desconocido anteriormente, pero su adopción como plato de acompañamiento y de consumo diario en el almuerzo y cena—por ese motivo se nos suele llamar por ello los orientales de América—se la debemos a la influencia de la migración china y, posteriormente, a fines del siglo XIX e inicios de XX, la otra gran migración asiática: la japonesa.

Nuestra cocina pues, similarmente a la tailandesa, es pródiga en arroz, con el que, al igual que en Tailandia, aparte de comerlo como acompañamiento, hemos creado varios otros platos distintivos de la gastronomía peruana, particularmente en la costa y en la región amazónica. El arroz con pato, arroz con mariscos y el “aguadito” de pescado, en la costa y los “juanes” en nuestra amazonia, son solo algunos de ellos.

Pero desde luego no fue solo el arroz, al igual que la cocina tailandesa, también hemos asimilado de los chinos una gran variedad de salsas, como el sillao, llamado si aiu en Tailandia, que se añaden a algunos de nuestros platos nacionales más representativos, tal como el lomo saltado—a todas luces de creación china en el Perú—o los fideos que, en el caso del Perú y a diferencia de Tailandia, no solo los recibimos de los chinos pues, sin desconocer que ellos fueron sus inventores, también los introdujeron al Perú los inmigrantes italianos. Así como el phad thai es un plato preponderante en la mesa tailandesa, el tallarín saltado lo es en la de comida típica peruana.

Para continuar con la influencia asiática en nuestra cocina, diremos que, aunque en menor medida que la china, la japonesa a través de la migración —aproximadamente 50 mil nikkeis llegaron a nuestro país—también ha marcado su impronta en la peruana, no así en la tailandesa que —no obstante la gran presencia japonesa en este país—parece haberse mantenido ajena a algunas de las sutilezas de la

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

gastronomía nipona. El tiradito, plato peruano de pescado crudo, cortado en forma de sashimi y de aspecto similar al carpaccio, en una salsa picante fría y ácida, refleja la influencia de los inmigrantes japoneses sobre la cocina peruana, y, aunque el tiradito comparte con nuestro ceviche es marinado en jugo de limón, difiere de éste en la forma de cortar el pescado, y la ausencia de cebolla.

Pero hay otras importantes similitudes en platos peruanos y tailandeses, en este caso ajenos a influencias extranjeras, y que constituyen creación de nuestros pueblos. Me refiero a uno de los más populares y tradicionales, consumidos las carretillas en las calles de Lima y Bangkok: el anticucho, en el Perú, o ping yang, en Tailandia, que no es otra cosa que ese pequeño palito al que se le han ensartado –en el Perú– pedazos de corazón de res, y, en Tailandia, generalmente vísceras de pollo, o muchas otras variedades más, como pueden ser hasta rodajas de plátano. En ambos países la técnica de cocción

es la misma: a las brasas, lo que les confiere un sabor muy característico. Y, en ambos países, se suele acompañar con salsas picantes. En el Perú decimos que nada es más peruano que un anticucho. Quizás podríamos también decir que en Tailandia nada es más tailandés que un “hua jai gai ping”, o anticucho de corazón de pollo.

Dentro de la gran cantidad de sopas que tienen nuestras cocinas, en ambas la “reina” de ellas se parecen mucho y comparten, además del camarón como ingrediente principal, la leche–de vaca en el Perú y de coco en Tailandia, así como variedad de hiervas aromáticas y, como no, el ají. Me refiero a ese portento culinario llamado chupe de camarones en el Perú y al Tom Yam Kung tailandés. A diferencia del potaje tailandés, que puede ser también de pollo o pescado, el nuestro es sólo de camarones, crustáceo empleado en la cocina peruana desde mucho antes de la llegada de los españoles y siglos antes del Imperio de los Incas, pues en las tumbas reales de la Señora

de Cao, gobernante del reino de Chicama en el norte del Perú hace 1,600 años, la figura labrada en oro de un camarón adorna una de sus mascararas funerarias.

Y ya que mencioné el ají con el que acompañamos esa delicia gastronómica popular, quiero señalar que hay otra característica fundamental que hermana nuestras cocinas: el picante. Al peruano, como al tailandés, le gusta en mayor o menor medida sazonar la comida con ají, ingrediente imprescindible en algunos de nuestros platos, como en el ceviche. El uso del ají en el Perú es muy antiguo y se le considera originario de nuestro país pues su cultivo doméstico se remonta a miles de años, y sus variedades son enormes: ají amarillo, ají colorado, ají mirasol, ají limo, ají panca, rocoto, y tantos otros más con los que los peruanos acompañamos nuestras comidas, los incluimos en su preparación o preparamos salsas con ellos. Básicamente, la comida típica peruana no se podría entender sin el sabor del picante, tanto así que le da nombre no solamente a muchos platos, como el ají de

gallina o el picante de camarones, sino a todo un género de restaurantes humildes y populares: las picanterías, en donde obviamente solo se sirven platos peruanos.

Como hemos visto, no obstante que el Perú y Tailandia están en las antípodas y unos en el hemisferio sur y el otro en el norte, diariamente, a la hora de comer hay algo que los acerca y asemeja como es, no solamente su predilección por la buena mesa, sino la semejanza de varios de sus platos e ingredientes con los que los preparan. Es que, como señalara al inicio, aun siendo muchas las diferencias entre ambas cocinas, son también muchas las similitudes entre las gastronomías del Perú y Tailandia, dos pueblos que están particularmente dotados de la sabiduría que implica la creación y disfrute de la extraordinaria variedad de colores y sabores de los platos que la componen y que son mundialmente reconocidos.

ความคล้ายคลึง ระหว่างอาหารเปรู และอาหารไทย

นายเฟลิกซ์ เดเนกรี
เอกอัครราชทูตเปรูประจำประเทศไทย

ในโอกาสการเฉลิมฉลองครบรอบ 50 ปีแห่งการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูต ก็นาคิดถึงระดับความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองประเทศที่ได้พัฒนามาจนแน่นแฟ้นและเข้มแข็ง ด้วยความร่วมมือทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และวิชาการ ซึ่งเป็นหลักฐานชัดเจนถึงความสำเร็จในการดำเนินความสัมพันธ์ที่มีมาตลอดครึ่งศตวรรษนี้

ในโอกาสนี้ ผมไม่อยากจะพูดถึงเพียงแค่แกงมุ่มที่เป็นทางการที่ได้มีผู้กล่าวถึงหลายครั้งแล้ว อย่างเช่น การเยือนของผู้นำระดับสูง ความตกลงที่ได้มีการลงนามกัน การเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ ฯลฯ แต่อยากจะพูดถึงสิ่งที่ทำให้เราใกล้ชิดกันมากกว่านั้น ถึงแม้ว่าด้านภูมิศาสตร์แล้ว ประเทศของเราจะอยู่กันคนละมุมโลก และมีความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ที่แตกต่างกันมาก แต่คนเปรูก็พบว่าในดินแดนแห่งนี้มีสิ่งที่คล้ายกับประเทศของเราในหลายๆ เรื่อง ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้เราทิ้งและประหลาดใจ

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

ในจุดที่มาบรรจบกันอย่างน่าดึงดูดใจนี้ แน่แน่นอนเหลือเกินว่าเรื่องอาหารการกินเป็นเรื่องหนึ่งที่เรามีความใกล้ชิดเคียงกันมากที่สุด และน่าจะเป็นเรื่องที่เราเห็นได้ชัดที่สุดด้วยเช่นกัน จริงอยู่ว่าระหว่างอาหารเปรูและอาหารไทยมีความแตกต่างที่สำคัญ แต่ก็มีเหมือนหลายประการที่ทำให้คนเปรูสามารถปรับตัวได้อย่างรวดเร็วและมาชื่นชอบอาหารไทยได้

ลำดับถัดไปผมอยากจะทำถึงความคล้ายคลึงกันระหว่างอาหารทั้งสองประเทศ ทั้งในเรื่องต้นกำเนิดของวัตถุดิบหลักบางอย่างที่ใช้ รวมถึงความคล้ายคลึงของอาหารที่เป็นที่รู้จักกันดีแพร่หลายของทั้งสองชาติ

อันดับแรกผมคิดว่าเราสามารถกล่าวได้ว่าสิ่งหนึ่งที่เปรูและไทยแตกต่างจากประเทศอื่นแต่มีเหมือนกันก็คือการที่เราเปิดรับอิทธิพลจากภายนอกหลายอย่างในเรื่องอาหารการกิน ทำให้อาหารของทั้งสองประเทศมีคุณภาพความหลากหลายสารพันที่ทำให้อาหารทั้งสองชาติอยู่ในกลุ่มอาหารที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ชื่นชอบมากที่สุดในโลก

ตัวอย่างเช่นกรณีของประเทศจีน แม้ว่าจุดเริ่มต้นของอิทธิพลของจีนที่มีต่อวัฒนธรรมไทยจะย้อนไปหลาย

ศตวรรษ ซึ่งทำให้อิทธิพลจีนที่มีต่อไทยนั้นเก่าแก่กว่าอิทธิพลจีนที่มีต่อเปรูซึ่งเพิ่งจะเริ่มขึ้นในช่วงกลางของศตวรรษที่ 19 เท่านั้นอยู่มาก แต่อาหารของทั้งสองชาติก็มีอิทธิพลจากจีนอย่างเห็นได้ชัดเจน และทั้งสองกรณีนั้นรับอิทธิพลจากทางตอนใต้ของประเทศจีน ที่ประเทศเปรูมีความชื่นชอบอาหารประเทศนี้เป็นพิเศษถึงขนาดที่ว่าร้านอาหารจีนซึ่งในเปรูเรียกว่า “ซีฟิ่น” (มาจากคำว่า “ซือฟาน” ในภาษาจีนซึ่งแปลว่ากิน) ถือเป็นส่วนหนึ่งของอาหารประจำชาติ

เรามาดูรายละเอียดมากขึ้นดีกว่าว่าอาหารประจำชาติของเราได้รับอิทธิพลจีนมาได้อย่างไรในปี ค.ศ. 1849 (พ.ศ. 2392) เนื่องจากขาดแคลนแรงงานในภาคการเกษตร ชาวจีนจึงเริ่มอพยพเข้ามาในเปรู เหตุผลไม่ได้มาจากการเกษตรแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังมี การส่งคนจีนให้ไปทำงานประเภทอื่นที่ต้องการแรงงานเป็นจำนวนมาก เช่นงานในเกาะที่มีมุลนททะเลเพื่อเก็บมุลนทเหล่านั้นมาทำเป็นปุ๋ย ซึ่งในตอนนั้นมุลนททะเลถือว่าเป็นปุ๋ยที่ได้ราคาดีมากในระดับโลก นอกจากนั้นคนจีนยังไปทำงานบ้านในครอบครัวผู้มั่งคั่งจะกิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในลิมาและในเมืองหลักๆ ตามชายฝั่งทะเล ในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 มีชาวจีนอพยพเข้ามาในเปรูแล้วกว่า

หนึ่งแสนคน และสิ่งที่มาพร้อมกับผู้อพยพเหล่านี้ด้วยก็คืออาหาร และชาวเปรูก็เริ่มปรับเปลี่ยนให้เข้ากับรสชาติวัตถุดิบ และวิธีการปรุงอาหารใหม่ๆ ที่แตกต่างจากเดิม

วัตถุดิบหลักที่ชาวจีนนำเข้ามาในอาหารเปรูก็คือข้าว ธัญพืชชนิดนี้เชื่อว่าพวกเราจะไม่รู้จักก่อนหน้านี้เสียทีเดียว แต่การรับข้าวมาเป็นอาหารจานหนึ่งในมื้ออาหารและบริโภคทุกวันในมื้อเที่ยงและมื้อเย็นจนคนเรียกพวกเราว่าเป็นชาวตะวันออกของทวีปอเมริกานั้นเป็นอิทธิพลจากการอพยพเข้ามาของชาวจีน และภายหลังในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 และต้นศตวรรษที่ 20 ก็มีการอพยพเข้ามาทะเลาะโลกใหญ่ของชาวเอเชียอีกชาติหนึ่งซึ่งก็คือคนญี่ปุ่น

อาหารของเราหลายอย่างมีข้าวเป็นส่วนประกอบเหมือนอาหารไทย นอกจากจะกินประกอบกับมื้ออาหารแล้วในอาหารเปรู เรายังได้รังสรรค์อาหารอีกมากมายหลายชนิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแถบพื้นที่ชายฝั่งทะเลและในภูมิภาคคอเมซอน “อะโรชกอนปาโต” (ข้าวกับเป็ด) “อะโรชกอนมาริสโกส” (ข้าวกับอาหารทะเล) และ “อะกวาดิโตเตเปสกาโต” (ข้าวต้มกับปลา) ในพื้นที่ชายฝั่งทะเลและ “ฮัวเน” (ข้าวห่อด้วยใบคล้า) ในพื้นที่เขตอเมซอน เป็นเพียงแค่ตัวอย่างจำนวนหนึ่ง

แต่แน่นอนว่าไม่ใช่แค่ข้าวเท่านั้นที่เราได้มาจากจีน แต่เรายังรับเอาซอสหลายประเภทมาอีกด้วย ก็เหมือนกับในอาหารไทย เช่น “ซีเยา” หรือที่คนไทยเรียกว่าซีอิ้ว ซึ่งเราใช้ปรุงรสอาหารประจำชาติของเราบางจาน เช่น “โลโมซัลตาโด” (เนื้อผัด) ซึ่งเป็นอาหารที่ชาวจีนในเปรูคิดปรุงขึ้นแน่ๆ หรืออาหารจำพวกเส้นซึ่งในกรณีของเปรูจะต่างจากไทย เพราะไม่เพียงแต่เราจะรับจากชาวจีนซึ่งเรารู้ดีว่าเป็นผู้คิดค้นอาหารจำพวกนี้เท่านั้น แต่ยังรับจากชาวอิตาเลียนที่อพยพเข้ามาอีกด้วย “ตaylorินซัลตาโด” (เส้นผัด) ก็เป็นพบได้บ่อยบนโต๊ะอาหารเปรูเหมือนกับที่ผัดไทยเป็นอาหารที่พบได้บ่อยบนโต๊ะอาหารของชาวไทย

หากจะสาธยายต่อถึงอิทธิพลของเอเชียในอาหารของเรา เราก็จะบอกว่าอาหารญี่ปุ่นเองก็มีอิทธิพลต่ออาหารเปรูเช่นกัน ถึงแม้ว่าจะน้อยกว่าอาหารจีนก็ตาม เราได้รับการอพยพของชาวญี่ปุ่นราวห้าหมื่นคนที่เข้ามาในประเทศของเรา แต่อาหารญี่ปุ่นกลับไม่มีอิทธิพลต่ออาหารไทย แม้ว่าจะมีชาวญี่ปุ่นจำนวนมากอยู่ในประเทศไทยก็ตาม อาหารเปรูจานหนึ่งที่ชื่อว่า “ติราดิโต” เป็นปลาดิบที่หั่นเป็นชิ้นๆ เหมือนซาซิมิ และมีหน้าตาเหมือน “คาร์ปาซิโอ” ในซอสเย็นที่มีรสเผ็ดและเปรี้ยว

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

สะท้อนถึงอิทธิพลจากผู้อพยพชาวญี่ปุ่นที่มีต่ออาหารเปรู และแม้ว่าติราดิโตจะเหมือนกับอาหารเปรูอีกอย่าง ที่เรียกว่า “เซบิเช” ตรงที่มีการปรุงรสด้วยน้ำมะนาว แต่ก็ต่างกันตรงรูปร่างของชิ้นปลาที่หั่นและติราดิโต จะไม่ใส่หัวหอม

ยังมีความเหมือนที่สำคัญอีกหลายประการระหว่างอาหารเปรูและอาหารไทย แต่กรณีนี้จะไม่มีอิทธิพลจากต่างประเทศแล้ว แต่เป็นการสร้างสรรค์ของคนในประเทศของพวกเขาเอง ผมหมายถึงอาหารพื้นบ้าน อย่างหนึ่งที่เป็นที่นิยมกันมาก ชายกันตามรถเข็นริมถนน ในลิมาและกรุงเทพฯ นั่นคือสิ่งที่ชาวเปรูเรียกว่า “อันติคูโซ” หรือที่คนไทยเรียกว่าปิ้งย่าง ซึ่งก็เป็นอาหารที่เสียบไม้เล็กๆ ซึ่งที่เปรูจะเป็นหัวใจวัวและในประเทศไทยส่วนใหญ่จะเป็นเครื่องในไก่ หรือของกินอื่นๆ อีกมากมาย ซึ่งมีกระทักล้วยที่หั่นเป็นแว่นๆ ในทั้งสองประเทศวิธีปรุงให้สุกก็จะเหมือนกันคือใช้การย่างไฟ ซึ่งจะทำให้มีรสชาติเฉพาะเป็นเอกลักษณ์ และในทั้งสองประเทศมักจะ

รับประทานกับน้ำจิ้มหรือซอสรสเผ็ด ที่เปรูเราล่าวว่า ไม่มีอะไรที่เปรูเท่ากับอันติคูโซ บางทีเราอาจจะพูดได้ เหมือนกันว่าในประเทศไทยไม่มีอะไรจะไทยไปกว่า หัวใจไก่ปิ้งหรืออันติคูโซหัวใจไก่แล้ว

ในจำนวนซูปมากมายที่มีในอาหารของเรา “ราซินี” ของซูปของทั้งสองประเทศดูหน้าตาคล้ายกันมาก และนอกจากจะมีกุ้งเป็นวัตถุดิบหลักแล้วก็ยังมีนม ซึ่งในเปรูจะเป็นนมวัว แต่ในประเทศไทยเป็นนมจากมะพร้าว ซึ่งก็คือกะทิ รวมถึงมีสมุนไพรที่ให้กลิ่นหอมอีกหลายชนิด และที่ขาดไม่ได้เลยคือพริก ซูปดังกล่าวคือ “ซูเป” กุ้งของเปรูและต้มยำกุ้งของไทย ซูเปของเราจะไม่เหมือนต้มยำของไทยตรงที่ต้มยำจะเป็นต้มยำไก่หรือปลาก็ได้ แต่ของเราจะใช้กุ้งเท่านั้น ซึ่งกุ้งนี้ใช้กันมาในอาหารเปรู ตั้งแต่ก่อนชาวสเปนจะเข้ามา ตั้งแต่หลายร้อยปีก่อนที่จะมีอาณาจักรอินคา เพราะในหลุมฝังพระศพของพระนางกาโอซึ่งเป็นผู้ปกครองอาณาจักรชิกามาทางตอนเหนือของประเทศเปรูเมื่อ 1,600 ปีก่อน มีหน้ากากอันหนึ่งที่ใส่ในหลุมศพมีรูปกุ้งแกะสลักด้วยทองประดับอยู่ด้วย

และในเมื่อผมได้พูดถึงพริกที่เราใช้เป็นเครื่องปรุงอาหารพื้นบ้านรสเลิศจนนี้แล้ว ผมก็จะบรรยายต่ออีกว่าลักษณะสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้อาหารของทั้งสองชาติมีความคล้ายคลึงกันนั่นก็คือรสเผ็ด คนเปรูชอบปรุงรสอาหารด้วยพริกเหมือนกับคนไทย มากบ้างน้อยบ้าง พริกจึงเป็นวัตถุดิบที่ขาดเสียไม่ได้ในอาหารบางจานของเราอย่างเซบิเซ การใช้พริกในเปรูมีมาตั้งแต่สมัยโบราณ และถือเป็นพืชพื้นเมืองของประเทศเราเนื่องจากการปลูกพริกในประเทศนั้นย้อนไปได้เป็นพัน ๆ ปี และมีสารพัดพันธุ์ด้วย ตั้งแต่พริกเหลือง พริกแดง พริกมิราโซล พริกลิโม พริกปังกา พริกโรโกโต และอีกมากมายหลายชนิดที่คนเปรูใช้เป็นเครื่องเคียงอาหาร ใช้เป็นเครื่องปรุง หรือใช้เป็นส่วนผสมในซอสหรือน้ำจิ้ม โดยหลัก ๆ อาหารพื้นเมืองของเปรูจะขาดรสชาติอย่างมากหากไม่มีรสเผ็ด ขนาดที่ว่าเราเรียกอาหารหลายจานของเราว่าเป็นพริกหรือเผ็ด เช่น “อาซิเดกายีนา” (พริกไก่) หรือ “ปีกันเตเดกามาโรเนส” (เผ็ดกุ้ง) และยังเรียกร้านอาหารพื้น ๆ บ้าน ๆ จำพวกหนึ่งว่า “ปีกันเตเรีย” (ร้านเผ็ด) ซึ่งจะขายแต่อาหารเปรูเท่านั้น

ดังที่เห็นกันแล้ว แม้ว่าประเทศเปรูและประเทศไทยจะอยู่กันคนละมุมโลก ประเทศหนึ่งอยู่ซีกโลกใต้ อีกประเทศหนึ่งอยู่ซีกโลกเหนือ แต่ในทุก ๆ วัน เวลากินข้าวจะมีบางอย่างที่ทำให้ทั้งสองประเทศมีความใกล้ชิดกันและคล้ายคลึงกัน ซึ่งไม่ใช่เพียงแค่เป็นความชื่นชอบรับประทานอาหารดี ๆ เท่านั้น แต่ยังมีมีความคล้ายคลึงกันเรื่องอาหารและวัตถุดิบที่ใช้ประกอบอาหารอีกด้วย แม้ว่าจะมีความแตกต่างมากมายระหว่างอาหารของทั้งสองประเทศ แต่ก็มีความเหมือนมากมายระหว่างอาหารเปรูและอาหารไทย ซึ่งเป็นสองชนชาติที่มีภูมิปัญญาในการสร้างสรรค์และใช้สีส่นและรสชาติที่หลากหลายในอาหารจนเป็นที่ยอมรับกันในระดับโลก

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

Lima, una capital turística

Kanchana Hongthong

Si hubiera sucedido ocho años antes, me habría sentido una extraña para Perú. Pero en este viaje me he familiarizado con el país. Ocho años son suficientes para echarlo mucho de menos. Recuerdo que nada más llegar a Perú se votaban, entonces, las siete maravillas del mundo. Voté por Machu-Picchu con todas mis fuerzas. Puedo asegurar que mi votación por dicha maravilla arqueológica era tan importante como la de los peruanos.

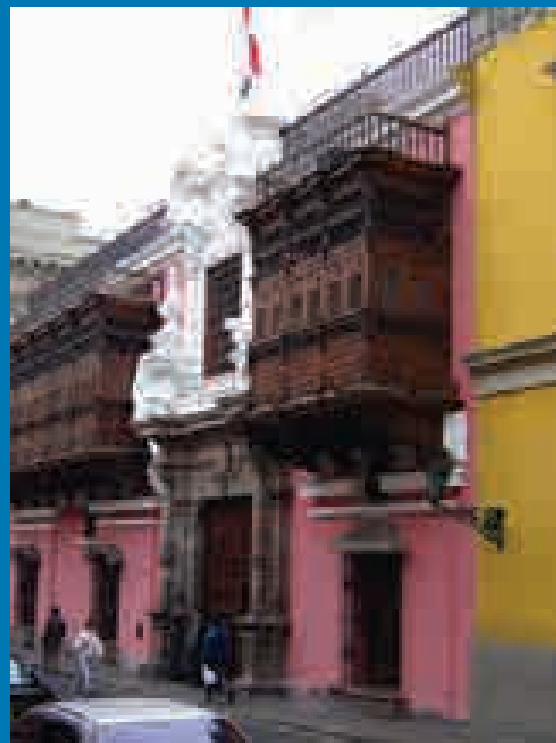
La última vez volé a Perú con la línea KLM. Esta vez he volado a Lima con la misma línea porque hay que aceptar que la KLM dispone de los servicios de vuelos para todo el Centro y el Sur de América. Se ofrecen unas diez ciudades de destino. Entre ellas, aparte de Lima, Santiago, Quito, Guayaquil, Bogotá, Caracas, Buenos Aires, Río de Janeiro, Sao Paulo y Montevideo. Se puede escoger entrar a un país y salir de otro.

Para volar al Sudamérica con la KLM, hace falta hacer escala en Amsterdam para cambiar de avión. Se puede también visitar Amsterdam antes y, luego, se puede continuar el viaje hasta la ciudad de destino o se puede volar con la KLM en la ida y en la vuelta se puede hacer con Airfrance (www.airfrance.co.th) también.

Este viaje a Lima no me preocupó mucho porque sabía elegir la fila de asiento para poder dormir después de hacer un click de búsqueda en la página web Expedia. Decidí a alojarme en el Meliá Lima por su buena ubicación en San Isidro, por su seguridad, su comodidad para moverme, por estar cerca de los centros comerciales. Además, se encuentra cerca de Miraflores que es la zona turística.

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

Hablando de reservar hoteles en la página web Expedia, es muy cómodo porque disponen de 510,000 hoteles de todo el mundo para elegir. Ahora es mucho más cómodo descargarse su programa en el móvil inteligente. Estés donde estés, puedes hacer una reserva hotelera.

Los tailandeses pueden visitar Perú con facilidad sin visado. Incluso, si alguien necesita información sobre el país, puede pedírsela a la Embajada de Perú en Tailandia (0-22606243).

En Lima he visitado la Plaza de San Martín porque la última vez mi cámara de fotos se averió y no pude tomar fotos a gusto. En este viaje he completado mi colección de fotos.

Esta plaza fue construida anterior al siglo XX. Se ve una estatua ecuestre del General San Martín, indiferente a los movimientos que están a su alrededor.

Desde la esquina se ve la calle con varios cruces. Sin embargo, una de las calles por las que deben pasear es Jirón de la Unión porque está muy animada. Unos hombres, dedicados al cambio de dinero están buscando clientes en la calle. Sus ofertas son mejores que el cambio de los bancos. Los turistas suelen acudir

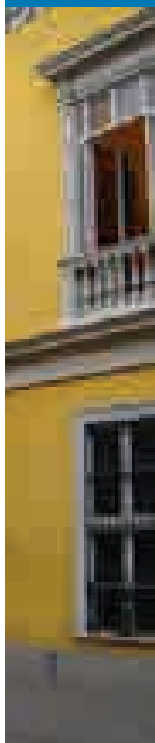
a ellos. Se puede decir que es una zona peatonal o un mercadillo también, porque a lo largo de esta calle se encuentran muchos puestos que venden cosas, sobre todo, ropa. En realidad, la calle Jirón de la Unión va hacia la Plaza Mayor de Lima. Antes de llegar allí, pasamos por las tiendas, almacenes comerciales, preciosas iglesias, museos, teatros y edificios de colores vivos.

En la Plaza Mayor se encuentra un patio grande que es bonito, alegre y llamativo. No es tan exuberante como la Grand Place de Bruselas, no tan animada como la Dam Square de Amsterdam, pero nunca le faltan colores. Está rodeada del Ayuntamiento, de la Casa de los diputados, del Palacio y de la Catedral de la ciudad. Tanto los limeños como los viajeros pueden contemplar su belleza.

Personalmente me gustan las plazas de todas las ciudades porque son donde se puede observar los movimientos de la gente que pasa por allí.

Sentada para examinar a la gente un rato, entré en la Catedral cuya fachada exterior era un poco nueva porque la restauran con bastante frecuencia. A lo mejor, por los terremotos que sacudieron Lima a menudo. Por lo tanto, se restaura la Catedral constantemente.

Además de su santuario sagrado, dentro se hallan enterrados los restos de Francisco Pizarra, el primer conquistador español. En su museo casi no faltan visitantes porque en el interior se guardaron muchos cuadros y objetos religiosos.

Aparte de la Catedral, Lima tiene otras pequeñas iglesias bonitas, como la Iglesia de San Francisco, de estilo barroco con influencia árabe. En el interior hay un túnel en el que se guardan los restos de más de diez mil muertos.

A mí personalmente me gusta más esta iglesia que la Catedral. Hay otra iglesia a la que Guillermo nos llevó en la visita: la Iglesia de Santo Domingo. Es la iglesia de Lima con la historia más importante. Fue construida en 1540 en el terreno que Pizarro le concedió al sacerdote que lo acompañó a todas partes hasta vencer a los incas. O es lo mismo decir que lo hizo Pizarro para hacerle eximir de los pecados.

El exterior de la iglesia es tan precioso como las demás pero en el interior es muy moderna. Se conservan las tumbas de Santa Rosa y San Martín de Porres. La escultura de Santa Rosa está hecha de alabastro.

Después de la iglesia, visité el teatro de la ciudad que había destruido un incendio hace poco y lo acaban de restaurar unos años después. En el interior se informó del estado antes, durante y después del incendio. La zona restaurada sirve, de vez en cuando, para los ballets y los conciertos.

Gracias a este viaje conozco mejor Lima. Si la miramos sin prestar atención, parece una capital normal y corriente, pero si la contemplamos bien, nos damos cuenta, en seguida, de que Lima es tan preciosa como las demás ciudades peruanas.

‘ลิม่า’ นครน่าเที่ยว

กาญจนา หงษ์ทอง

ถ้าเป็นเมื่อ 8 ปีก่อน ฉันคงเป็นคนแปลกหน้าของเปรู (Peru) แต่เปรูเที่ยวนี้ต้องบอกว่าเราคุ่นเคยกันดีอยู่แล้ว ระยะห่าง 8 ปี จัดว่าพอเหมาะพอดีสำหรับความคิดถึง จำได้ว่าตอนนั้นมาเปรูได้ไม่ทันไรก็มีการโหวตหา 7 สิ่งมหัศจรรย์ของโลก ฉันนี่โหวตมาซูบิกซุสสุดแรงเกิด เรียกว่าเชียร์ไม่แพ้ชาวเปรูเหมือนกัน

เปรูเที่ยวก่อนมาด้วยสายการบินเคแอลเอ็ม (www.klm.co.th) ที่ยวนนี่ก็ยังคงใช้บริการสายการบินเคแอลเอ็มบินเข้าลิม่า (Lima) เหมือนเดิม เพราะต้องยอมรับว่า เคแอลเอ็มเป็นสายการบินที่มีเที่ยวบินแผ่คลุมในทวีปอเมริกาและอเมริกาใต้เยอะมาก มีเที่ยวบินเข้าอเมริกาใต้ราว ๆ 10 เมือง นอกจากลิม่าแล้ว ก็ยังมีซานตืออาโก กิโต กัวยาquil โบโกตา การากัส บัวโนสไอเรส ริโอเดอจาเนโร เซาเปาโล และมอนเตวิเดโอ ใครจะเลือกบินเข้าจากประเทศหนึ่งและออกจากอีกประเทศหนึ่งก็ได้

จะไปอเมริกาใต้กับเคแอลเอ็ม ต้องแวะเมืองอัมสเตอร์ดัมเพื่อเปลี่ยนเครื่อง ใครจะแวะเที่ยวอัมสเตอร์ดัมก่อนก็ได้ แล้วค่อยบินต่อไปอเมริกาใต้ หรือใครจะบินเข้าด้วยเคแอลเอ็มและบินออกด้วยสายการบินแอร์ฟรานซ์ (www.airfrance.co.th) ก็ได้อีกเหมือนกัน

เป็นลิม่าเที่ยวที่ฉันไม่กังวลเท่าไร เพราะรู้แล้วว่าควรเลือกเอนหลังแถวไหน หลังจากคลิกเข้าไปค้นหาในเว็บไซต์เอ็กซ์พีเดีย (www.expedia.co.th) เลยเลือกพักโรงแรม Meliá Lima (www.melia.co.th) เพราะอยู่ในทำเลที่ดีแถวซาน อิชิดร ปลอดกัย เดินทางสะดวกสบายใกล้ห้างสรรพสินค้า แถมใกล้กับย่านมิราฟลอเรสที่เป็นแหล่งนักท่องเที่ยวพักกัน

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

พูดถึงจองกับเว็บไซต์เอ็กซ์พีเดียก็ค่อนข้างสะดวกสบาย เพราะเขามีโรงแรมทั่วโลกให้เลือกกว่า 510,000 แห่งทั่วโลก แคมเดียนี่สะดวกสบายแค่โหลดแอปพลิเคชันของเอ็กซ์พีเดียไว้บนสมาร์ตโฟน อยู่ที่ไหนก็จองห้องพักได้

คนไทยจะมาเที่ยวเปรูมาได้สบายๆ ไม่ต้องขอวีซ่าแถมใครอยากได้ข้อมูลเที่ยวเปรู แวะไปขอที่สถานทูตเปรูประจำประเทศไทย 0-22606243) ได้เลย

มาลิมาเที่ยวนี้ฉันพุ่งตรงไปหาจัตุรัสซาน มาร์ติน (Plaza de San Martín) อย่างไม่รีรอ เพราะเที่ยวที่แล้วล่องมีปัญหาทำให้ชีวิตเหมือนยังเก็บภาพไม่เต็มอ้อม เที่ยวนี้ต้องรีบกลับไปช้อปปิ้งอย่างเร็วพลัน

จัตุรัสแห่งนี้สร้างก่อนศตวรรษที่ 20 มีรูปปั้นนายพลซาน มาร์ติน (San Martín) นั่งบนหลังม้าอย่างไม่ยินดีในร้ายกับชีวิตที่เคลื่อนไหวอยู่รอบจัตุรัส

มุมนี้เป็นถนนที่มีหลายแยก แต่ถนนสายหนึ่งที่น่าเดินที่สุดคือ ถนนยูเนียน (Jirón de la Unión) เพราะถนนสายนี้เป็นถนนคนเดินที่คึกคักมาก หัวถนนจะมีแต่ชายฉกรรจ์ที่ทำ

ธุรกิจแลกเงินมายืนคอยสอดส่องหาลูกค้า เรตที่พวกเขาแจกจ่ายให้นักท่องเที่ยววันนั้นดีกว่าธนาคารเยอะ ทำให้นักท่องเที่ยวเดินเข้าหากันตลอด จะเรียกว่าเป็นถนนคนเดินก็ได้ ถนนสายช้อปปิ้งประจำเมืองก็ได้อีกเหมือนกัน เพราะตลอดถนนสายนี้มีร้านรวงเปิดขายของเต็มไปหมด โดยเฉพาะพวกเสื้อผ้าอาภรณ์มีให้เลือกจับจ่ายระบายเงินกันตลอดทาง

ที่จริงถนน Jirón de la Unión ทอดยาวไปหาจัตุรัสมายอร์ (Plaza Mayor) ซึ่งเป็นจัตุรัสประจำเมืองของลิมา แต่กว่าจะเดินไปถึงจัตุรัสมายอร์ ก็ผ่านทั้งร้านรวง ห้างสรรพสินค้า ผ่านทั้งโบสถ์ที่สวยงาม พิพิธภัณฑ ไปจนถึงโรงละคร แคมยังผ่านอาคารสีส้มสดใสไปตลอดทาง

จนถึงจัตุรัสมายอร์นั้นแหละถึงพบว่าลานกว้างแห่งนี้ ทั้งสวย สดใส และมีสีสัน จัตุรัสแห่งนี้อาจไม่โอ้อ่าเท่ากรองด์ปลาซในบรัสเซลส์ ไม่คึกคักเท่าดั้มสแควร์ในอัมสเตอร์ดัม แต่จัตุรัสมายอร์ไม่เคยแห้งแล้งสีส้ม ทาวน์ฮอลล์ที่ทำการรัฐสภาพระราชวังและมหาวิทยาลัยประจำเมืองเด่นตระหง่านอยู่รายล้อมจัตุรัสมายอร์ ให้ชาวลิมาและคนพลัดบ้านได้ซึมซับความสวย

โดยส่วนตัวฉันค่อนข้างชื่นชอบจัตุรัสของทุกเมือง เพราะมันมักจะเป็นทำเลทอง ที่ได้เฝ้ามองความเคลื่อนไหวและอิริยาบถของผู้คนที่เคลื่อนผ่านไปมา

นั่งสังเกตการณ์ดูผู้คนได้สักพัก จึงเดินเข้าสู่ชายคามหาวิหาร ซึ่งดูด้านนอกค่อนข้างใหม่ เพราะเขาบูรณะอยู่บ่อย ๆ บางทีอาจจะเป็นเพราะลิมามีสถิติแผ่นดินไหวบ่อย มหาวิหารประจำเมืองเลยต้องบูรณะกันเป็นประจำ

มากกว่าความเข้มข้นที่นั่นยังมีหลุมฝังศพของฟรานซิสโก ปิซาร์โร ชาวสเปนผู้บุกเบิกเปรูเป็นคนแรก ในมุมของพิพิธภัณฑ์ แทบไม่เคยไร้ร้างผู้คน ค่าที่มันเก็บรักษารูปภาพและโบราณวัตถุทางศาสนาเอาไว้เยอะ

นอกจากมหาวิหารแล้ว ลิมามีโบสถ์เก่า ๆ สวย ๆ อีกหลายแห่ง ไม่ว่าจะเป็น โบสถ์ซาน ฟรานซิสโก (San Francisco) โบสถ์สไตล์บารอกที่ได้อิทธิพลแขกมัวร์ เดินลึกเข้าด้านในเป็นอนุโม่งค์ที่เก็บกระดูกเอาไว้หลายหมื่นศพ

ถ้าวัดกันตามความชอบ ฉันชอบโบสถ์นี้มากกว่ามหาวิหารประจำเมือง และอีกโบสถ์หนึ่งซึ่งวิลเลียมพาเดินฝ่าแดดไปหา คือ โบสถ์ซานโต โดมิงโก (Santo Domingo) หนึ่งในโบสถ์ของเมืองลิมามีเรื่องราวสำคัญในประวัติศาสตร์มากที่สุด สร้างตอนปี ค.ศ.1540 บนที่ดินที่ปิซาร์โรยกให้

แก่บาทหลวงที่ติดตามปิซาร์โรไปทุกหนทุกแห่ง จนช่วยให้เขาได้ชัยชนะต่อชาวอินคา แต่อีกนัยหนึ่ง เพื่อเป็นการไล่โทษในสิ่งที่ปิซาร์โรทำไป

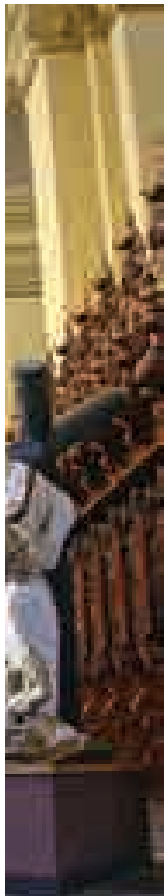
เรื่องความงดงามด้านนอกไม่เป็นรองโบสถ์ไหน ส่วนด้านในตกแต่งอย่างทันสมัยมาก มีแท่นฝังศพของนักบุญโรสและนักบุญมาร์ติน เด ปอร์เรส และรูปปั้นของนักบุญโรสที่ทำจากหินปูนอลาบาสเตอร์

นอกจากโบสถ์แล้ว ฉันยังแวะไปที่โรงละครประจำเมืองที่เพิ่งถูกไฟไหม้มาไม่นาน และเพิ่งบูรณะมาได้ไม่กี่ปี ด้านในบอกเล่าช่วงก่อนไฟไหม้ รวมถึงช่วงที่เกิดเหตุ จนถึงช่วงหลังไฟไหม้ที่บูรณะแล้วเปิดแสดงบัลเลต์และคอนเสิร์ตเป็นประจำ

มาเปรูเที่ยวนี้ ได้เห็นลิม่าแบบเต็ม ๆ มากขึ้น มองผ่าน ๆ อาจจะเป็เมืองหลวงที่ดูแข็ง ๆ แต่ถ้าเพ่งมองอย่างลึกซึ้ง จะสัมผัสได้ทันทีว่าลิม่างดงามน่าเที่ยวไม่แพ้เมืองไหนในเปรู

<http://www.komchadluek.net/detail/20150816/211652/ลิม่าคร่น้ำเที่ยว.html>

kanjana7@yahoo.com
IG-kan_hongthong

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

Cusco: una romántica ciudad Patrimonio de la Humanidad

Por Kanchana Hongthong

Perú no tiene solo Lima, su interesante capital, sino también otras ciudades como Cusco, considerada como uno de los lugares turísticos más conocidos de América Latina.

Aparte de que Cusco es el punto de partida para visitar Machu Picchu, una de las siete maravillas del mundo, esta ciudad misma es Patrimonio de la Humanidad. Todo el mundo querría conocerla. Para llegar a Cusco, se ha de viajar primero a Lima. Desde Bangkok, recomiendo los vuelos operados por la compañía KLM (www.klm.co.th) por su comodidad y por si alguien desea parar primero en Ámsterdam, ya que los vuelos de Bangkok tienen que hacer escala allí. Además, hay vuelos diarios a Ámsterdam. Otra opción es ir a Lima con la compañía KLM y volver con Air France (www.airfrance.co.th).

De Lima a Cusco se operan muchos vuelos diarios que duran una hora. Para la gente con menos presupuesto se puede tomar el bus. Como Cusco es una ciudad turística muy conocida, se pueden encontrar varios tipos y clases de alojamientos. En la página web de Expedia (www.expedia.co.th) se ofrecen más de treinta mil de hoteles de todo el mundo. Asimismo, es cómodo el uso de la aplicación de Expedia, que se puede bajar de Internet a su smartphone. Esté donde esté, puede hacer reservas de hoteles. No obstante, si ustedes buscan una experiencia más lujosa, les sugiero el hotel Palacio del Inca (www.palaciodelinkahotel.com), un hotel muy lujoso que era un palacio de los Incas. No solo tiene una decoración elegante, sino que además está situado en el corazón del casco antiguo, no lejos de la Plaza Mayor y está muy bien comunicado con otros

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

lugares de interés. Además, se pueden encontrar muchos restaurantes alrededor de esta zona, lo que nos facilitará encontrar un sitio para comer. Y simplemente quedarse en el hotel para descansar ya es un placer.

Casi me he olvidado de comentar que no se exige visado a los turistas tailandeses que visitan Perú. Para obtener información sobre Perú, se puede solicitar a la Embajada de Perú en Bangkok (0-2260-6243).

Enfrente del hotel está el convento de Santo Domingo. Este lugar sagrado fue construido encima de un templo inca llamado el Coricancha (Templo del Sol) Durante los siglos XVI y XVII muchos templos de los indígenas fueron transformados en iglesias cristianas. El Templo del Sol fue uno de los templos sobre los que se construyeron conventos católicos en el siglo XVII.

Aunque se convirtió en una iglesia católica, todavía se puede ver la estructura original en la parte interior, muestra de la avanzada tecnología de construcción de los incas en aquel tiempo. El Coricancha, en quechua,

la lengua de los incas, significa ‘templo dorado’, ya que este recinto estaba cubierto de oro. Sin embargo, los españoles se lo llevaron.

Delante de la iglesia estaban las chicas incas en su traje tradicional posando y esperando a los turistas. Si les hacías unas fotos, no te dejaban irte fácilmente, ya que quieren que les des uno o dos soles antes de dejarte ir.

Estuve disfrutando el paseo alrededor de este convento bastante tiempo antes de entrar en la Avenida El Sol, que pasa por el corazón de la ciudad. Me recuerda la calle Phra Athit de Bangkok, que significa ‘sol’ también. La Avenida El Sol en Cusco es una de las calles con más ambiente y movimiento porque se puede encontrar de todo, desde bancos, cajeros automáticos, agencias de viaje o tiendas de fotografía, hasta tiendas de recuerdos. También se puede ver a las chicas incas que venden los recuerdos directamente.

Caminando por esta calle, llegué a la Plaza de Armas, ubicada en el centro de la ciudad y donde se encuentra la Catedral de Cusco. Mientras estaba apreciando la vista, me impresionó la imagen de la fachada principal de la Iglesia de la Compañía, que estaba iluminada por la luz del sol. Había mucha gente en la plaza, especialmente turistas. Algunos estaban descansando.

No paré mucho rato ahí, sino que fui a ver la Plaza San Francisco, llena de gente local. Algunas personas estaban entrando en la Iglesia de San Francisco y el museo que está dentro de la iglesia. No obstante, mi destino final no era esta plaza, sino el mercado de la ciudad. Me dirigí hacia la Iglesia de Santa Clara y paré en la Iglesia de San Pedro, que está al lado del mercado de la ciudad, dando la bienvenida a los visitantes.

Aquí no solo vienen los habitantes de Cusco a hacer sus compras, sino también los turistas, que pueden encontrar de todo en el mercado. Se venden también recuerdos, tanto sombreros, ropa, bufandas,

bolsos como accesorios con precios económicos. Me parece que los souvenirs en este mercado son más baratos que los de los mercados artesanales de otras partes de la ciudad. En el mismo mercado se vende la comida ya preparada y se puede ver a muchos turistas probando la comida inca.

Paseé mucho tiempo por el mercado y cuando salí de ahí ya estaba anocheciendo. A esa hora del día ya no estaba presente la luz del sol y el aire frío vino a saludarme enseguida. Encendieron las farolas para iluminar la ciudad. De repente, la ciudad clásica se transformó en una ciudad romántica.

Eso me quitó todo el cansancio del largo viaje. Esta vez Cusco me dio la bienvenida a mí, la visitante de la Tierra de las Sonrisas, con su amabilidad y su ambiente romántico y sin el soroche que sufrí la última vez. Desde entonces, Cusco está en mi lista de lugares favoritos.

kanjana7@yahoo.com

IG-kan_hongthong

'กุซโก' เมืองมรดกโลกแสนโรแมนซ์

กาญจนา หงษ์ทอง

เปรูไม่ได้มีดีแค่ลิมาซะด้วยสิ แต่นอกจากเมืองหลวงจะน่าเที่ยวแล้ว ยังมีเมืองกุซโกอีกเมืองหนึ่งของเปรูที่จัดเป็นฮอตสปอตในแถบอเมริกาใต้เลยก็ว่าได้

ไม่ใช่เพราะกุซโกเป็นเมืองต้นทางในการไปหาสิ่งมหัศจรรย์ของโลกอย่างมาชูปิกชู แต่เพราะกุซโกเองก็มีดีที่เป็นเมืองมรดกโลก ใดๆ เลยอยากเห็นเมืองนี้กันทั้งนั้น

สำหรับคนจะไปเที่ยวเมืองมรดกโลกอย่างกุซโก อันดับแรกบินไปตั้งหลักที่กรุงลิมาก่อน จากกรุงเทพฯ สะดวกสุด บินด้วยสายการบินเคแอลเอ็ม (www.klm.co.th) ใครจะแวะเที่ยวเมืองอัมสเตอร์ดัมก่อนก็ได้ เพราะเขาแวะเปลี่ยนเครื่องที่นั่น และมีเที่ยวบิน บินตรงไปอัมสเตอร์ดัมทุกวัน หรือใครจะบินเข้าด้วยเคแอลเอ็มและบินออกด้วยสายการบินแอร์ฟรานซ์ (www.airfrance.co.th) ก็ได้อีกเหมือนกัน

จากลิมาไปกุซโกมีเที่ยวบินวันละหลายเที่ยวและหลายสายการบิน ใช้เวลาบิน 1 ชั่วโมง ใครงบน้อยจะนั่งรถไปได้

กุซโกเป็นเมืองท่องเที่ยวยอดนิยม มีที่พักให้เลือกหลากหลายระดับ คลิกเข้าไปค้นหาในเว็บไซต์เอ็กซ์พีเดีย (www.expedia.co.th) ก่อนจะดีกว่า เขามีโรงแรมทั่วโลกให้เลือกกว่า 3 หมื่นเมืองทั่วโลก แถมเดี๋ยวนี้สะดวกสบายแค่โหลดแอปพลิเคชันของเอ็กซ์พีเดียไว้บนสมาร์ทโฟนอยู่ที่ไหนก็จองห้องพักได้

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

แต่ใครจะมากุซโกแล้วอยากได้ประสบการณ์สุดหรู ฉะนั้นแนะนำให้พักที่โรงแรม Palacio del Inka (www.palacio-delinkahotel.com) โรงแรมสุดหรูที่เคยเป็นพระราชวังของชาวอินคามาก่อน นอกจากตกแต่งอย่างงดงามแล้วยังตั้งอยู่ในทำเลดีใจกลางเมืองเก่า ไม่ไกลจากจัตุรัสประจำเมือง ใกล้แหล่งท่องเที่ยวทุกจุด และสะดวกในการหาร้านอาหารการกิน หรือวันไหนใครไม่อยากออกไปเดินเล่น แคนั่งพักผ่อนสบายๆ ในโรงแรมก็เพลินแล้ว

ย้ำกันอีกซักทีสำหรับคนไทยจะมาเที่ยวเปรู มาได้สบายๆ ไม่ต้องขอวีซ่า แถมใครอยากได้ข้อมูลเที่ยวเปรู แวะไปขอที่สถานทูตเปรูประจำประเทศไทย (0-2260-6243) ได้เลย

แค่เดินผละจากชายคาโรงแรมสุดหรู โบสถ์ซานโตโดมิงโก ก็เยี่ยมรับ เพราะอยู่ตรงข้ามกันเลย ที่นี่เป็นเทวสถานที่สำคัญประจำเมืองของชาวอินคา เรียกว่าเป็น Inca Sun Temple หรือ วิหารสุริยัน ชาวอินคาเรียกขานกันว่าโกริกัณฉะ (Coricancha) แต่ก่อนเป็นวิหารสุริยันของชาวอินคา แต่ช่วงศตวรรษที่ 16-17 สเปนสั่งให้ยกเครื่องเปลี่ยนเป็นสร้างโบสถ์ และสร้างวิหารของศาสนาคริสต์

ขึ้นมาแทนที่เป็นจำนวนมาก ไม่เว้นแม้แต่วิหารสุริยันก็ถูกเปลี่ยนให้เป็นโบสถ์คาทอลิกในช่วงศตวรรษที่ 17

ถึงจะกลายเป็นโบสถ์ไปแล้ว แต่โครงสร้างภายในแสดงให้เห็นถึงวิทยาการอันก้าวหน้าของชาวอินคาในการก่อสร้างเทวสถานแห่งนี้ ที่จริง โกริกัณฉะเป็นภาษาเกชัว (Quechua) ภาษาพื้นเมืองของชาวอินคา แปลว่า ปกคลุมไว้ด้วยทองคำ ได้ความว่า เดิมทีวิหารแห่งนี้ถูกโบกไว้ด้วยทองคำ แต่ถูกสเปนชิงทองไปทะเลทิ้งหมดแล้ว

แถวหน้าโบสถ์มีนางแบบชาวอินคาเพียบ พวกเขาจะใส่ชุดพื้นเมืองมาโพสท่าคอย ลองได้หลวมตัวลั่นชัตเตอร์ไปแล้ว อย่าหวังว่าจะเดินออกมาอย่างลายนวล เพราะพวกเขาจะไม่มีทางปล่อยให้หลุดมือไปง่ายๆ อิสรภาพต้องแลกมาด้วยเงินซักโซลสองโซล ถึงจะเดินตีจากมาได้

ฉันทะเพลินเพลินเจริญใจอยู่แถวรอบๆ โบสถ์ครูใหญ่ก่อนจะเดินไปหาถนน El Sol ที่พาดผ่านใจกลางเมือง ถ้ามีชื่อไทยถนนนี้คงจะชื่อว่าถนนพระอาทิตย์ เพราะ Sol แปลว่าพระอาทิตย์ เป็นถนนสายคึกคักที่สุดของกุซโกก็ว่าได้ จะมองหาอะไรละมีหมด ทั้งแบงก์ ตู้เอทีเอ็ม

บริษัททัวร์ร้านถ่ายรูปร้านขายของที่ระลึก และจะมีสาวอินคา ยืนขายของที่ระลึกด้วยระบบ “ขายตรง”

เดินออกมาจากถนนสายนี้ไปนิดเดียว ฉันก็พาตัวเองมาโผล่ที่จัตุรัสอาร์มาส ซึ่งเป็นจัตุรัสประจำเมือง มหาวิหารประจำเมืองอันงดงามยังคงปักหลักอยู่ที่เดิม โบสถ์ลากอมปัสเนียที่ประตูด้านหน้าแสนสวยก็ยังคงถูกแดดอาบไล้ ลานกว้างกลางจัตุรัวยังคงถูกประดับประดาไว้ด้วยผู้คน โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวพากันมานั่งเล่นเย็นใจกันแถวนี้

ฉันอยู่แถวนี้ได้ประเดี๋ยวเดียว ก็เดินต๋องไปสำรวจจัตุรัสซาน ฟรานซิสโก มุมที่ยังคงมีชาวเมืองมานั่งเล่นกันเต็มจัตุรัส บางคนเดินเข้าโบสถ์ซาน ฟรานซิสโกและพิพิธภัณฑสถานชายคาเดียวกับโบสถ์ แต่ฉันมีจุดหมายอยู่ที่ตลาดประจำเมือง จึงเดินมุ่งหน้าไปทางโบสถ์ซานตาคลารา สุดทางที่โบสถ์ซาน เปโตร มีตลาดประจำเมืองเซ็ดหน้ารอรับทุกคนอยู่

ไม่ได้มีแค่ชาวเมืองหรอกที่มาจับจ่ายผักผลไม้และของใช้ประจำวันของพวกเขา แม้แต่นักท่องเที่ยวก็มาเดินกันให้ว่อนตลาดไปหมด เพราะตลาดนี้ข้าวของพื้นเมืองและของที่ระลึกให้เลือกซื้อไปหมด ทั้งหมด ลือลือ

ผ้าพันคอ กระเป๋า ไปยันพวกเครื่องประดับ ที่ราคาสบายกระเป๋า ทำไปทำมาฉันว่าซื้อที่นี่ราคาถูกกว่าซื้อตามตลาดนัดที่ตลกรรรมพื้นเมืองที่อยู่กระจายอยู่ทั่วเมือง

ในตลาดยังมีโซนที่ขายอาหาร มุมนี้ก็มีนักท่องเที่ยวมานั่งชิมอาหารของชาวอินคาถิ่นแน่นตลาด

ฉันขลุกอยู่ในตลาดอยู่นานสองนาน โผล่มาอีกที ก็เย็นย่ำเสียแล้ว และเป็นธรรมดาของกุซโกที่พอแดดหมดบูบ ความหนาวจะคืบคลานเข้ามาทักทายทันที

และเมื่อแสงนี้อ่อนท่มเมืองมรดกโลก กุซโกก็สลัดคราบเมืองคลาสสิกกลายเป็นเมืองโรแมนติกไปทันที

ไม่เสียแรงเหาะเหินเดินอากาศมาไกล กุซโกรับขวัญอากาศันตุกะจากขวานทองด้วยไมตรีและความโรแมนซ์ ไม่ส่งโรคมาอากาศมาจุ่มเหมือนที่ยุคก่อน แล้วกุซโกก็หลุดอยู่ในลิสต์เมืองโปรดของฉันจนได้

<http://www.komchadluek.net/detail/20150920/213683/คุซโกเมืองมรดกโลกแสนโรแมนซ์.html>

kanjana7@yahoo.com
IG-kan_hongthong

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

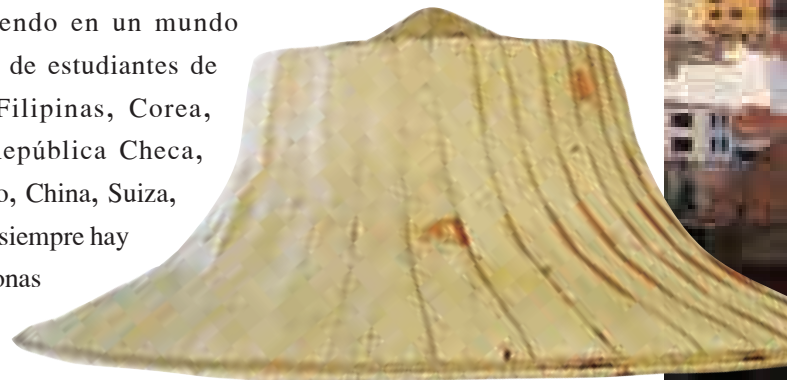

La Siguiete Generación

Ximena Alexandra Jiménez Paredes
Multimedia y Fotografía Publicitaria
Universidad San Ignacio de Loyola de Lima

Me preguntan porque escogí un país que, de tan solo escuchar su nombre, suena lejano y misterioso. Situado en un continente que, del Perú, está al otro lado del mundo, una mezcla de colores, cultura, olores y sabores, sabía que me estaba esperando. Algo nuevo, un reto, una oportunidad, sentía que Tailandia me llamaba.

Si reflexiono por un momento sobre la razón de mi decisión, la llamaría curiosidad; ganas de experimentar y aprender. Quería saber cómo era una universidad en el Asia y cómo sería vivir por mi cuenta en un país en donde el inglés no es la lengua materna y en donde para comunicarte con los que están a tu alrededor debes poner en práctica la paciencia y el entusiasmo, así como tener constantemente la mente abierta y aceptar que los seres humanos somos únicos, con distintas costumbres y maneras de expresarnos, pero simultáneamente viviendo en un mundo globalizado y conectado. Al estar rodeada de estudiantes de todas partes del mundo, Nepal, India, Filipinas, Corea, Indonesia, Myanmar, Estados Unidos, República Checa, Rusia, Alemania, Eslovaquia, Francia, México, China, Suiza, Japón, Canadá, Colombia, el Perú y Tailandia, siempre hay algo nuevo que aprender y maravillosas personas por conocer.

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

La Mahidol University International College, es una institución de renombre en Tailandia. Reúne alumnos de todas partes del mundo y las clases se dictan estrictamente en inglés, con profesores internacionales y tailandeses altamente capacitados.

En clase es interesante conocer las opiniones y críticas de cada estudiante al momento de presentar proyectos o diseñar propuestas. Se crea un espacio de debate en donde cada uno expone y defiende sus ideas, especialmente en las clases de diseño. Ya que, dependiendo de la cultura y entorno de cada individuo, varía el estilo y manera de crear y percibir. Es entonces cuando surge un reto; tener que explicar lo que piensas en un idioma que no es el tuyo. Es una oportunidad para dar a conocer a personas de alrededor del mundo tu manera de pensar y lo que sabes. De esta manera se intercambia información valiosa que puedes aplicar para crear nuevos conceptos. Por otro lado, los alumnos tailandeses suelen ser un poco tímidos al comienzo, pero siempre sonrientes y dispuestos

a ayudarte si tienes algún problema. Mis amigos tailandeses me han mostrado partes de la ciudad que no conocía y son divertidos. Son personas de buen corazón y leales.

Desde el primer día de clases en la universidad, estaba impresionada con el tamaño del campus y la sensación de tomar una bicicleta por la mañana y dirigirte al salón de clases atravesando riachuelos, palmeras, reptiles y algunos templos budistas. La universidad cuenta con cinco bibliotecas y diferentes edificios para cada especialidad. Es un lugar amplio en donde se puede practicar deporte y también estudiar. Puedes formar parte de algún club y ser parte de una comunidad y conocer gente con la que tienes algún interés en común. A diferencia de Lima, que es una ciudad de cielo gris, Salaya es un lugar soleado y verde en donde la vida como estudiante es agradable.

El centro de Bangkok está a cuarenta minutos en taxi y también puedes tomar el BTS o tren eléctrico. Es una ciudad grande y moderna, con edificios de más

de treinta pisos, centros comerciales inmensos, con vendedores, turistas, motocicletas, taxis, tuctucs, templos, palacios, un río e incluso un barrio chino. La ciudad es extensa y hay muchas cosas nuevas para probar y aprender. Puedes visitar mercados, galerías, calles, y restaurantes; en cada esquina hay un vendedor con un producto de diferente color, olor y forma.

Es interesante darte cuenta de las cosas en común que pueden tener Tailandia y Perú, como son los famosos “tuc-tuc” o “mototaxi” para los peruanos, así como el estilo de algunas calles o la tipografía “chicha” pero aplicada en Bangkok para anuncios de competencias de Muay Thai. Tailandia posee una gran riqueza cultural, tal y como el Perú. Ambos países, situados uno al extremo del otro, pueden crear un puente para mi generación y las que vienen. Siento que los alumnos que llegan a Tailandia, de diferentes partes del mundo, son personas especiales, llenas de curiosidad y ganas por aprender.

Por todo esto, yo creo que una experiencia de estudio en el extranjero trae muchos beneficios para los graduados, en términos de su valor añadido a través de las habilidades obtenidas, las redes de contactos y la dimensión internacional que adquieren. En las disciplinas profesionales como negocios o ingeniería, la naturaleza global de las actividades hace que las competencias internacionales sean necesarias incluso para las posiciones en empresas nacionales. Tener una experiencia internacional en Asia abre puertas a nuevos retos y es importante destacar que todo esto se puede ganar mientras que uno obtiene créditos en su universidad de procedencia. “Exchange” no requiere tiempo fuera de su curso, ni los honorarios de matrícula adicionales.

Siento que realizar un intercambio es un chance para salir de tu zona de confort y empezar a mirar a tu alrededor, aprender nuevas costumbres y maneras de ver el mundo. Escuchar y sentir algo nuevo. Tailandia me sorprende cada día y definitivamente me abre nuevos horizontes.

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

คนรุ่นถัดไป

มิเมนา อาเลฆานดรา มิเมเนซ ปาเรเดส
สาขาวิชา 멀티มีเดียและการถ่ายภาพโฆษณา
มหาวิทยาลัยซาน อิกนาซีโอ เด โลโยลา เด ลิมา

มีคนถามฉันว่าเหตุใดถึงเลือกมาประเทศนี้ เพราะฟังแค่ชื่อก็รู้สึกว้าวแล้ว ประเทศนี้ตั้งอยู่ในทวีปซึ่งอยู่คนละฟากโลกกับเปรู ฉันรู้ว่าที่นี่มีการผสมผสานกันของสีสัน วัฒนธรรม กลิ่นและรสชาติกำลังรอฉันอยู่ สิ่งแปลกใหม่ ความท้าทาย โอกาส ฉันรู้สึกได้ว่าประเทศไทยกำลังเรียกหาฉันอยู่

เมื่อลองนึกถึงเหตุที่ทำให้ตัวเองตัดสินใจเช่นนี้ ฉันคงเรียกมันว่าความใคร่รู้ ความอยากรู้อยากเห็น และอยากรู้ว่ามหาวิทยาลัยในเอเชียเป็นเช่นไร และจะเป็นอย่างไรหากต้องใช้ชีวิตอยู่ในประเทศซึ่งภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาแม่ การจะสื่อสารกับคนรอบข้างต้องใช้ทั้งความอดทนและความกระตือรือร้น นอกจากนี้ยังต้องมีใจที่เปิดกว้างอยู่เสมอ และยอมรับว่ามนุษย์เรามีเอกลักษณ์ มีขนบธรรมเนียมและวิธีแสดงออกแตกต่างกัน แต่ขณะเดียวกันก็อาศัยอยู่ร่วมกันในโลกยุคโลกาภิวัตน์ที่ซึ่งทุกอย่างเชื่อมโยงกัน เมื่ออยู่ท่ามกลางนักศึกษาจากทั่วทุกมุมโลก ทั้งเนปาล อินเดีย ฟิลิปปินส์ เกาหลี อินโดนีเซีย พม่า สหรัฐอเมริกา สาธารณรัฐเชค รัสเซีย เยอรมนี สโลวาเกีย ฝรั่งเศส เม็กซิโก จีน สวิสเซอร์แลนด์ ญี่ปุ่น แคนาดา โคลอมเบีย เปรูและไทย ก็ย่อมมีอะไรใหม่ๆ ให้ได้เรียนรู้และมีผู้คนแสนพิเศษให้รู้จักอยู่เสมอ

วิทยาลัยนานาชาติของมหาวิทยาลัยมหิดลเป็นสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย เป็นที่รวมของนักศึกษาจากทั่วทุกมุมโลก ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน คณาจารย์ประกอบด้วยอาจารย์ชาวต่างประเทศและอาจารย์ไทยซึ่งมีศักยภาพสูง

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

สิ่งที่น่าสนใจในชั้นเรียนคือ การได้ฟังความคิดเห็นและคำวิพากษ์วิจารณ์จากเพื่อนนักศึกษาแต่ละคนเมื่อนำเสนอโครงการหรือออกแบบข้อเสนอ มีการเปิดพื้นที่ให้ได้ถกกัน แต่ละคนสามารถแสดงความคิดเห็นและให้เหตุผลสนับสนุนได้ โดยเฉพาะในชั้นเรียนการออกแบบ เนื่องจากสไตล์และวิธีการสร้างสรรค์และรับรู้นั้นขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมของแต่ละคน นั่นแหละคือความท้าทาย คุณต้องพยายามอธิบายสิ่งที่คิดโดยใช้ภาษาซึ่งไม่ใช่ภาษาของตน ถือเป็นโอกาสที่จะแสดงให้คนจากทั่วโลกได้รู้วิธีคิดของคุณและสิ่งที่คุณรู้ ด้วยวิธีนี้เองการแลกเปลี่ยนข้อมูลอันมีค่าจึงเกิดขึ้น ข้อมูลซึ่งคุณสามารถนำไปประยุกต์เพื่อสร้างแนวคิดใหม่ๆ ได้นอกจากนี้นักศึกษาไทยมักจะซื่อสัตย์ในตอนแรก แต่จะขี้มตลอดและพร้อมจะช่วยเหลือคุณเสมอเมื่อเกิดปัญหาเพื่อนๆ คนไทยพาฉันไปรู้จักหลาย ๆ แห่งในเมืองที่ฉันยังไม่เคยไป พวกเขาสนุกสนานร่าเริงมาก มีจิตใจดีและจริงใจ

นับแต่วันแรกของการเรียนในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ฉันประทับใจขนาดของสถานที่และความรู้สึกที่ได้ใช้ชีวิตไปเรียนตอนเช้าโดยผ่านลำธาร ต้นปาล์ม สัตว์เลี้ยงคลาน

และวัดไทย มหาวิทยาลัยมีห้องสมุดทั้งหมดห้าแห่ง โดยแยกไปแต่ละตึกตามศาสตร์เฉพาะ สถานที่กว้างขวางนี้เปิดโอกาสให้คุณทั้งได้เล่นกีฬาและเรียนหนังสือ คุณสามารถเข้าร่วมชมรมเพื่อพบปะผู้คนที่มีความสนใจร่วมกัน ศาลายเป็นที่ซึ่งแดดสดใสและเขียวชอุ่ม ต่างจากเมืองลิม่าซึ่งฟ้าเป็นสีเทาตลอด ชีวิตนักศึกษาที่นี่จึงน่าอภิรมย์มาก

ใจกลางของกรุงเทพฯ อยู่ห่างออกไปสี่สิบนาทีหากนั่งแท็กซี่ คุณสามารถนั่งรถไฟฟ้ามหานครได้เช่นกัน กรุงเทพฯ เป็นเมืองใหญ่และทันสมัย มีตึกสูงกว่าสามสิบชั้น ห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ คนขายของตามถนน นักท่องเที่ยว มอเตอร์ไซด์ แท็กซี่ ตุ๊กตุ๊ก วัด วัง แม่น้ำและย่านคนจีน เป็นเมืองขนาดมหึมาซึ่งมีอะไรใหม่ๆ ให้ได้ลองและเรียนรู้มากมาย คุณสามารถไปเที่ยวตลาด แกลเลอรี ถนนและร้านอาหาร แต่ละมุมถนนจะมีคนขายของซึ่งมีลีลาและลักษณะที่แตกต่างกัน

นับว่าน่าสนใจทีเดียวเมื่อตระหนักว่าประเทศไทยและประเทศเปรูมีบางสิ่งเหมือนกัน เช่น “ตุ๊กตุ๊ก” อันขึ้นชื่อหรือที่เปรูเรียกว่า “มอเตอร์ไซด์แท็กซี่” อีกทั้งลักษณะของ

ท้องถิ่น หรือแบบอักษร “Chicha” แต่ที่กรุงเทพฯ ใช้ในโฆษณาการแข่งขันชกมวยไทย ประเทศไทยรุ่มรวยทางวัฒนธรรมเช่นเดียวกับเปรู แม้ทั้งสองประเทศจะอยู่กันคนละซีกโลก แต่สามารถสร้างสะพานเชื่อมถึงกันสำหรับคนรุ่นฉันและคนรุ่นถัดไป ฉันคิดว่านักศึกษาจากหลากหลายประเทศซึ่งเดินทางมาประเทศไทยต่างมีความพิเศษ เป็นคนสงสัยใคร่รู้และปรารถนาจะเรียนรู้

จากเหตุผลข้างต้น ฉันคิดว่าโอกาสที่ได้มาเรียนในต่างประเทศมีประโยชน์มากสำหรับนักศึกษาในแง่ของคุณค่าจากทักษะความสามารถที่ได้รับ เครือข่ายคนรู้จักและมีติความเป็นนานาชาติ ในสายวิชาชีพเช่น พาณิชยศาสตร์หรือวิศวกรรมศาสตร์ซึ่งมีความเป็นสากล ความรู้ความสามารถด้านต่างประเทศจึงถือว่าจำเป็นแม้จะเป็นเพียงตำแหน่งงานในบริษัทภายในประเทศก็ตาม ประสบการณ์ความเป็นนานาชาติในทวีปเอเชียครั้งนี้ช่วยเปิดประตูให้ฉันสู่ความท้าทายใหม่ๆ ฉันขอเน้นว่าทั้งหมดที่กล่าวมานี้เกิดขึ้นโดยคุณยังได้หน่วยกิตที่มหาวิทยาลัยต้นทางของคุณอีกด้วย “การเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยน” ไม่ต้องใช้เวลานอกภาคการศึกษาหรือเสียค่าลงทะเบียนเพิ่มเติมใดๆ

ฉันคิดว่าการได้เป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนเปิดโอกาสให้ตัวเองได้ก้าวออกจากพื้นที่ปลอดภัยของตน และเริ่มมองสิ่งต่างๆ รอบตัว เริ่มเรียนรู้ธรรมเนียมใหม่ๆ เรียนรู้วิธีมองโลกแบบอื่น ๆ รับฟังและรู้สึกถึงสิ่งใหม่ๆ ประเทศไทยทำให้ฉันประหลาดใจในทุก ๆ วันและแน่นอนว่าประเทศนี้ได้เปิดโลกทัศน์ใหม่ๆ ให้ฉัน

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

Mi experiencia como alumno de intercambio en Perú

Varuntap Tanlamai
PERU AFS 50

¡Hola! Me llamo Voruntap Tanlamai o pueden llamarme Joe. Ahora estoy estudiando Ciencias Empresariales en la Universidad de Assumption. He sido alumno de intercambio de AFS. Es un proyecto que convoca becas para seguir el estudio en el extranjero para alumnos de enseñanza secundaria. Normalmente los alumnos de intercambio para Perú viajarán a principios del año, hacia el mes de marzo. Pero mi promoción ha sido la primera a la que han permitido viajar en septiembre.

Al elegir Perú como país de destino, mis amigos, mis hermanos, mis familiares y mis conocidos me han preguntado qué iba a hacer en Perú, dónde estaba Perú, si estaba seguro de mi decisión. En aquel momento sabía que tenía muy poca información sobre Perú. Solo sabía que estaba en Suramérica y la gente hablaba español. Pensé que si iba allí, tendría la ocasión de visitar Machu-Picchu, una maravilla del mundo. Sin embargo, mi razón principal para optar por Perú era que quería salir de la rutina, conocer el mundo exterior, buscar aventuras, aprender lo que hay en el otro lado del mundo, y vivir por mi cuenta sin que nadie se preocupe de mí. De este modo, pensé que era mi mejor momento.

Me pongo a pensar cuando llegué a Perú, en septiembre de 2011. Recuerdo el primer día al salir del aeropuerto. Entonces, me pregunté a mí mismo si había llegado a Perú. A pesar de saber que estaba muy lejos de Tailandia, me emocioné al pensar que a partir

de ahora sería un momento especial sin duda. Al principio tuve que participar en un campamento con otros alumnos extranjeros de intercambio en Perú. Luego, hice nuevos amigos de diferentes países, como, belgas, franceses, austríacos, neozelandeses, suizos, daneses, estadounidenses, etc. Durante el campamento se organizaron actividades lúdicas que nos permitieron conocernos mejor. Además, se nos recomendó cómo vivir en Perú y se nos informó de la cultura peruana, incluso, las normas del proyecto y nos presentaron al coordinador de AFS de cada ciudad donde íbamos a vivir. Por lo tanto, aprendí también la cultura de los alumnos de intercambio de otros países.

Después del campamento, nos fuimos a diferentes ciudades. Me tocó ir a vivir a Chiclayo, una ciudad costera al norte del Perú. Hacía más frío que en Tailandia. Hacía viento constantemente porque se ubica en la costa pero el sol era mucho más fuerte que en Tailandia. Esta ciudad era acogedora y su gente era muy amable. Por lo tanto, la llamaban Ciudad de la Amistad. La familia que me acogió era la madre, el hermano y un alumno de intercambio de Bélgica. La casa de mi acogida estaba lejos de la ciudad a varios

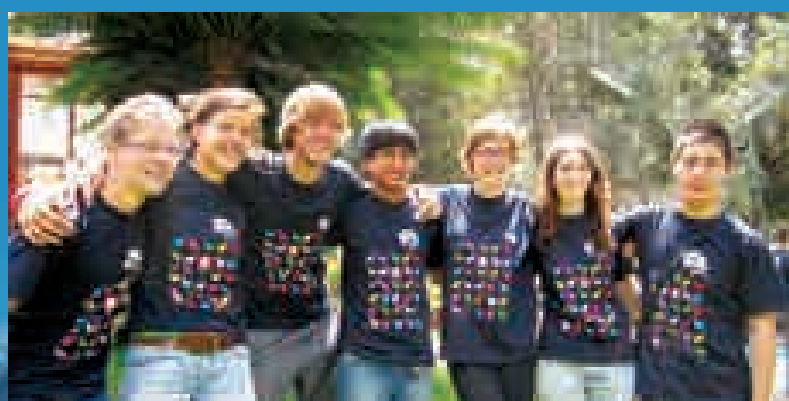
kilómetros. Para entrar en la ciudad, tenía que viajar en furgoneta casi media hora. La mayoría de la gente viajaba en furgoneta. Lo que hacen aquí es diferente de lo nuestro. No teníamos que buscarlo, al contrario, vino a buscarnos el cobrador dando golpes a la puerta y preguntó si queríamos viajar con él. A veces, me preguntaba cuando estaba caminando por la ciudad, : Eh, Chino, ¿vas algún sitio? Solían llamar chino a la gente con aspecto oriental. Le protestamos enseguida gritando: Soy tailandés. Una vez ya sentado dentro del furgón, el cobrador me preguntó de dónde era yo. Al contestarle que era de Tailandia, me preguntó, de nuevo, si Tailandia era del Corea del Sur o del Norte. Me quedé sin palabras.

Recién llegado al Perú, no estaba acostumbrado a la vida peruana. Los peruanos comen a las dos. De vez en cuando, veía salir a mamá a trabajar por la mañana y al atardecer volvía a comer a casa y después salía a trabajar más por la tarde. Después, cenaba a las siete o las ocho. El domingo todo el mundo se quedaba en casa y a veces comían fuera. La mayoría de las veces mi familia preparaba la comida y comíamos en casa. Solía preparar yo unos platos tailandeses para los miembros de la familia. Eran buenos conmigo y me solían preguntar si había comido y cómo me encontraba. Cuando tenía que madrugar para ir al cole, mi mamá se levantaba también para prepararme el desayuno. Al final, le dije que no hacía falta y lo prepararía yo mismo. O cuando faltaba algo, intentaba buscármelo. Mi familia no era rica pero lo que hacía por mí era muy valioso.

Posteriormente cuando mi español mejoró, me matriculé en Cocina peruana después de mis clases por afición a la comida. He aprendido a preparar los platos peruanos con ingredientes peruanos. En mi opinión la mayoría de los platos peruanos son la mezcla entre ingredientes europeos y los asiáticos, por ejemplo, en Perú se usa grandes chilis amarillos como ingrediente. Se los ve en casi todos los platos peruanos. Se los tritura con queso, que parecen incompatibles, pero sale una salsa peruana muy particular con aroma de chili y cremosidad de queso. Otro ejemplo, añadir pan rallado en el curry

de pollo, lo que lo hace más espeso. Además, hay otros platos cuyas preparaciones e ingredientes son muy interesantes. Si hablamos de las tres comidas diarias de los peruanos, la del mediodía es la más copiosa. Los peruanos comen alimentos con hidratos de carbono en gran cantidad. Normalmente se sirven 4 ó 5 cucharadas en un plato. El estofado de habas para acompañar la comida me aumentó mucho peso porque todas las comidas son realmente sabrosas. Tuve la ocasión de probar comidas en las ciudades, en los montes y en la selva. La gente de cada región tiene sus propias recetas de cocina.

Tuve la ocasión de estudiar una temporada en un colegio privado de Santo Toribio de Mogrovejo, que era para muchachos y muchachas. Pero a la hora de estudiar, nos separaban. Me extrañó un poco. Posteriormente un compañero me presentó a una compañera también. En los primeros momentos al ver que era extranjero, no me dejaron sentirse solo. Intentaban hablar de nuestro país, me preguntaban cómo me encontraba. Al no poder contestarles porque no entendía el español, unos muchachos que sabían inglés me hacía de intérprete. Así podía comunicarme con los otros. La mayoría de los muchachos no sabían inglés. Los que sabían hablaba inglés lo hablaban tan bien que me sentía avergonzado. En cuanto a la enseñanza, es diferente de Tailandia. Es que en Perú todos los alumnos tienen que estudiar el Programa de Ciencia. No pueden elegir como en Tailandia. Las asignaturas son parecidas a las de Tailandia: Matemáticas, Física, Química, Biología. Para mí, creo que las clases de Tailandia son mejores porque si no nos gusta Ciencia, podemos optar por Letras. Además, las clases en Perú empiezan a las 7 de la mañana y terminan a las dos de la tarde, lo que se diferencia de las en Tailandia porque las nuestras empiezan a las 8 de la mañana y terminan a las cuatro de la tarde, con lo cual, prefiero las clases en Perú porque después de las clases, a las dos, podía hacer otras cosas que me apetecían. Es que no quería estar sin hacer nada. Me gustaba ir al mercado, dar una vuelta por la ciudad o visitar algún lugar importante en los alrededores, lo que

me permitió conocer modos de vida de los peruanos y ver cosas nuevas para mí también.

Me sentía feliz todos los días en Perú. Cuando salía, muy a menudo, de casa a ver a los amigos o ver la gente en diferentes lugares, me recompensaba con una cosa que era poder aprender español. Cuando he vuelto a Tailandia, he tenido la ocasión de usarlo en la Competición de Campeonato de Fútbol de FIFA, organizado en Tailandia por casualidad. Hice de intérprete para los invitados VIP de FIFA que vinieron de España y Guatemala. Ha sido una experiencia muy valiosa que he tenido.

Esta experiencia de intercambio en Perú no podré encontrarla en otros sitios. Un año en Perú me he hecho más maduro y he llegado a ser adulto con mentalidad abierta y dispuesta siempre a recibir cosas nuevas. Hice buenas amistades de amigos de otras regiones, de otros países. Recibí la atención de la familia acogedora que me cuidó con amor durante un año. Conocí a mucha gente. Aprendí culturas distintas de la mía y aprendí adaptarme con nuevas sociedades que no conocía antes. Puedo escribir mis impresiones en Perú en varias hojas porque tengo muchos buenos recuerdos de Perú. Perú es el lugar que me prometo a mí mismo que cuando pueda volveré a visitarlo sin duda.

ประสบการณ์นักเรียนแลกเปลี่ยน ที่ประเทศเปรู

Varuntap Tanlamai
PERU AFS 50

สวัสดีครับ ผมชื่อ วรุตเทพ ตันละมัย หรือเรียกสั้น ๆ ว่า โจ้ ครับ ขณะนี้กำลังศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ ที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ผมเป็นเด็กนักเรียนแลกเปลี่ยนของโครงการ AFS รุ่นที่ 50 ซึ่งโครงการแลกเปลี่ยน AFS หรือ American Field Service เป็นโครงการที่ให้นักเรียนมัธยมปลายมาสอบแข่งขันเพื่อชิงทุนไปต่างประเทศ ปกติแล้ว นักเรียนแลกเปลี่ยนที่จะเดินทางไปประเทศเปรูจะไปกันในช่วงต้นปี ประมาณเดือนมีนาคม แต่รุ่นของผมเป็นรุ่นแรกที่เปิดให้เดินทางไปในช่วงเดือนกันยายน

เมื่อผมเลือกที่จะไปเปรู ก็ได้พบกับคำถามต่าง ๆ นานาจากเพื่อน ๆ พี่ ๆ ครอบครัว และคนที่รู้จักว่า จะไปทำอะไรที่นั่น เปรูอยู่ในทวีปไหนของโลก แน่ใจแล้วหรือที่จะไป ตอนนั้นผมยอมรับครับว่าผมมีข้อมูลเกี่ยวกับประเทศเปรูน้อยมาก ผมรู้จักประเทศเปรูเพียงแค่ว่าตั้งอยู่ในทวีปอเมริกาใต้ ใช้ภาษาสเปน และคิดว่าถ้าเราไป เราก็คงจะมีโอกาสได้ไปมาชูปิกชูที่เป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลก แต่เหตุผลหลักที่ผมเลือกจะไปเปรูในตอนนั้นคือ อยากที่จะออกจากบรรยากาศเดิม ๆ ที่พบเจออยู่ทุกวัน อยากออกไปเจอโลกข้างนอก อยากเจอสิ่งใหม่ที่ท้าทายชีวิต อยากไปเรียนรู้ว่าคนที่อยู่อีกมุมโลกหนึ่งนั้นเป็นอย่างไร แล้วก็อยากลองใช้ชีวิตคนเดียวโดยไม่มีใครคอยมาดูแลด้วยครับ ผมจึงคิดว่า นี่ล่ะ เป็นโอกาสที่ดีที่สุด ๆ สำหรับผม

ถ้าย้อนกลับไปประมาณ 4 ปีที่แล้ว ช่วงเดือนกันยายนคงจะเป็นช่วงแรก ๆ ที่ผมไปถึงเปรู ผมยังจำความรู้สึกในวันแรกที่เดินออกมาจากสนามบินแล้วพูดกับตัวเองว่า “นี่เรามาถึงเปรูแล้วจริง ๆ เหนอ” ถึงผมจะรู้สึกห่างไกลจากประเทศไทยมาก แต่ข้างในผมรู้สึกตื่นเต้น

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

ว่าอีกหนึ่งปีต่อจากนี้คงจะเป็นช่วงเวลาพิเศษที่สุดอย่างแน่นอน ในช่วงแรก ทางโครงการจะให้เราไปเข้าค่ายกับเพื่อนๆ ต่างชาติที่มาแลกเปลี่ยนที่เปรูเหมือนกัน ผมจึงได้เพื่อนใหม่จากหลากหลายประเทศ เช่น เบลเยียม ฝรั่งเศส ออสเตรีย นิวซีแลนด์ สวิตเซอร์แลนด์ เดนมาร์ก สหรัฐอเมริกา เป็นต้น ระหว่างเข้าค่าย ทางโครงการได้จัดกิจกรรมสนทนาการ ทำให้พวกเรานักเรียนแลกเปลี่ยนได้ใกล้ชิดกันมากขึ้น นอกจากนั้น ยังมีการแนะนำเราเรื่องการใช้ชีวิตและแจ้งสิ่งที่เราควรรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของประเทศเปรู รวมทั้งกฎระเบียบต่างๆ ของโครงการว่ามีอะไรบ้าง และแนะนำให้รู้จักกับผู้ประสานงานของ AFS ที่จะคอยดูแลในแต่ละเมืองที่เราอยู่ ตรงนี้ก็ทำให้ผมได้เรียนรู้วัฒนธรรมของเพื่อนต่างชาติไปด้วยเหมือนกันครับ

หลังจากเข้าค่ายเสร็จ เราก็แยกย้ายกันไปตามเมืองต่างๆ ซึ่งผมได้ไปอยู่ในเมืองทางตอนเหนือของเปรู ซึ่งเป็นเมืองติดทะเลที่มีชื่อว่า Chiclayo (ชิกลาโย) อากาศที่เมืองนี้จะเย็นกว่าประเทศไทย มีลมพัดตลอดเวลา เพราะอยู่ใกล้ทะเล แต่ว่าแดดจะแรงกว่าที่ประเทศไทยค่อนข้างมาก เมืองนี้เป็นเมืองเล็กที่อบอุ่นและผู้คนอัธยาศัยดีมาก จึงได้ชื่อว่า เมืองแห่งมิตรภาพ โฮสต์แฟมิลี่ของผมประกอบด้วยแม่ พี่ชาย และนักเรียนแลกเปลี่ยนจากเบลเยียม บ้านของโฮสต์แฟมิลี่ผมอยู่ห่างจากตัวเมืองหลายกิโลเมตร เวลาจะเข้าเมืองจึงต้องนั่งรถตู้ประมาณเกือบครึ่งชั่วโมง คนที่เมืองนี้ส่วนใหญ่จะโดยสารกันด้วยรถตู้ ซึ่งจะไม่เหมือนบ้านเราตรงที่เราจะไม่ได้ขึ้นโบกรถตู้ แต่รถตู้จะเรียกเรา คือจะมีคนเก็บตัวเรียกเราด้วยการตบประตูเรียกผู้โดยสารแล้วถามว่า ไปไหนๆ บางที่ผมเดินอยู่ในเมือง คนเก็บตัวก็เรียกเราว่า “คนจีนไปไหน” คือใครหน้าตาดี ๆ เขาจะเรียกเหมารวมว่าเป็น

คนจีนไปหมด ซึ่งเราก็ไม่ยอม พอเขาเรียกคนจีน เราก็ตะโกนกลับไปว่า “คนไทยนะ!” มีครั้งหนึ่งที่ผมขึ้นรถตู้แล้วคนเก็บเงินถามว่ามาจากไหน เมื่อเรอบอกว่ามาจากประเทศไทย เขาก็ถามเพิ่มว่าประเทศไทยอยู่เกาหลีเหนือหรือเกาหลีใต้ ผมถึงกับอึ้งไปเลยครับ

ในช่วงที่ไปถึงใหม่ ๆ เราจะยังไม่ชินกับการใช้ชีวิตที่เปรู เพราะคนเปรูมักจะกินข้าวเที่ยงกันประมาณบ่าย 2 โมง บางครั้งผมเห็นแม่ออกไปทำงานตอนเช้า พอบ่ายๆ ก็นั่งรถกลับมากินข้าวที่บ้าน และออกไปทำงานตอนเย็นต่อ จากนั้นก็จะกินข้าวเย็นกันประมาณทุ่มสองทุ่ม ส่วนในวันอาทิตย์จะเป็นวันที่ทุกคนอยู่บ้านกันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตา บางครั้งจะออกไปกินข้าวนอกบ้าน แต่ส่วนใหญ่โฮสต์แฟมิลี่ของผมมักจะทำอาหารกินเองที่บ้าน และผมก็ทำอาหารไทยให้คนที่บ้านกินกันเป็นประจำ โฮสต์แฟมิลี่ของผมติดกับผมมาก ๆ และมักจะถามเสมอว่า กินข้าวหรือยัง เป็นอย่างไรบ้าง เวลาผมต้องตื่นเช้าๆ เพื่อไปโรงเรียน แม่ก็พยายามจะตื่นพร้อมผมเพื่อมาเตรียมอาหารให้ จนระยะหลังผมต้องบอกแม่ว่า ไม่เป็นไร ผมทำเอง หรือบางครั้งเมื่อเราขาดเหลืออะไร เขาก็พยายามจะหามาให้เรา โฮสต์แฟมิลี่ของผมไม่ใช่ครอบครัวที่ร่ำรวยมากมาย แต่สิ่งที่เขาให้กับผมนั้น มันมีค่ามาก

ในช่วงหลังๆ เมื่อผมพอจะรู้ภาษาสเปนบ้าง ประกอบกับเป็นคนที่ชอบทำอาหาร ผมก็ได้ลงเรียนคอร์สทำอาหารเปรูหลังเลิกเรียน จึงได้เรียนรู้วิธีการทำอาหารและการใช้วัตถุดิบของเปรูเพิ่มเติมด้วย ในความคิดของผม อาหารส่วนใหญ่ของคนเปรูเป็นการผสมผสานกันระหว่างการใช้วัตถุดิบของแถบยุโรปเข้ากับแถบเอเชีย เช่น เปรูจะใช้พริกเหลืองเม็ดใหญ่ ๆ เป็นวัตถุดิบเยอะมาก จะเห็นในอาหารเกือบทุกจาน โดยมีการนำพริกเหลืองไปปั่นกับชีสซึ่งดูเป็นวัตถุดิบที่ไม่เข้ากัน รวมเป็นซอสที่

มีเอกลักษณ์มาก ๆ ของเปรู ซึ่งจะมีความหอมจากพริก รวมกับความมันของชีส หรืออีกตัวอย่าง บางทีมีการนำขนมปังมาปิ้งเพื่อใส่ในแกงไก่ ซึ่งทำให้แกงไก่อมีความเหนียวขึ้นขึ้น นอกจากนี้ ยังมีอาหารอื่นๆ ที่มีวิธีทำและส่วนผสมที่น่าสนใจมาก ๆ หากพูดถึงอาหารสามมือของคนเปรูในแต่ละวันแล้ว อาหารเช้าจะเป็นพวกขนมปังกับแยมหรือแสมต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นอะไรที่กินง่าย ๆ ส่วนมื้อกลางวันกับมื้อเย็นจะเป็นมื้ออาหารที่หนัก คนที่เปรูส่วนใหญ่กินอาหารจำพวกแป้งเยอะมาก โดยปกติอาหารจานหนึ่งจะตักข้าวใส่ถึง 4-5 ทัพพี และมีสตูว์ถั่วที่กินด้วยกันอีก ทำให้น้ำหนักผมขึ้นมาเยอะมาก เพราะทุกอย่างอร่อยจริง ๆ ครับ โดยผมได้มีโอกาสได้ไปเที่ยวตามเมืองที่อยู่ในภูเขาและในป่า คนในพื้นที่ต่างกันก็จะมีสไตล์การกินอาหารที่ต่างกันออกไป

ผมมีโอกาสได้ไปอยู่โรงเรียนเอกชนที่มีชื่อว่า Santo Toribio de Mogrovejo ซึ่งเป็นโรงเรียนสหศึกษา แต่ว่าเวลาเรียนจะแยกชาย-หญิง ทำให้ผมรู้สึกแปลกใจเล็กน้อย แต่สุดท้ายเพื่อนในห้องของผมได้พาไปแนะนำให้รู้จักกับเพื่อนผู้หญิงด้วย ช่วงแรก เมื่อเพื่อนเห็นเราเป็นต่างชาตก็จะไม่ปล่อยเราให้เหงา จะพยายามเข้ามาชวนคุยเกี่ยวกับประเทศเราบ้าง ถามว่าเราเป็นยังไงบ้าง เมื่อเราตอบคำถามไม่ได้เพราะเราไม่เข้าใจภาษา ก็มีเพื่อนที่เก่งภาษาอังกฤษคอยช่วยตลอด ทำให้ผมสามารถคุยกับเพื่อนคนอื่นได้ เพื่อนที่โรงเรียนส่วนใหญ่จะพูดภาษาอังกฤษกันไม่ค่อยได้ กลุ่มที่พูดได้ก็เก่งกันมาก ๆ ขนาดเราอายุเลยครึ่ง ส่วนการเรียน การสอนที่เปรูจะแตกต่างจากที่ไทยตรงที่ว่า ในเปรู เด็กทุกคนจะต้องเรียนสายวิทย์ ไม่มีทางเลือกแบบที่ไทย ซึ่งวิชาเรียนก็คล้ายกับบ้านเราคือ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา ตรงนี้ผมคิดว่าการเรียนแบบที่ไทยดีกว่า เพราะถ้าเราไม่ชอบวิทยาศาสตร์

เราก็ยังสามารถเลือกสายศิลป์ได้ นอกจากนี้ โรงเรียนที่เปรู เริ่มเรียน 7 โมงเช้า เลิกเรียนบ่าย 2 โมง ซึ่งต่างกับบ้านเราที่เข้าเรียน 8 โมงเช้า เลิกเรียน 4 โมงเย็น ซึ่งผมชอบแบบของเปรูมากกว่า เนื่องจากหลังเลิกเรียนตอนบ่ายสองโมง ผมสามารถมีเวลาไปทำอย่างอื่นที่อยากทำได้ เพราะผมเป็นคนที่ไม่ชอบกลับไปอยู่บ้านเฉย ๆ เช่น ไปเดินตลาดตัวเมือง หรือสถานที่สำคัญที่อยู่รอบ ๆ ทำให้ผมได้เห็นวิถีชีวิตของคนเปรูและได้เห็นสิ่งใหม่ๆ ที่แปลกตาอีกด้วย

ผมมีความสุขมากในทุกวันที่อยู่ที่เปรู การที่ผมออกจากบ้านบ่อย ๆ ไปเจอเพื่อน ๆ หรือผู้คนตามสถานที่ต่าง ๆ ทำให้ผมได้สิ่งหนึ่งกลับมา นั่นคือ ภาษาสเปน ซึ่งตอนที่กลับมาไทยใหม่ๆ ผมก็มีโอกาสได้ใช้ภาษาสเปนในการช่วยงาน Fifa Futsal World Cup ที่จัดขึ้นที่ประเทศไทยพอดี ผมได้ทำหน้าที่เป็นล่ามให้กับแขก VIP ของทางฟีฟ่าที่มาจากสเปนและกัวเตมาลา ทำให้ผมได้รับประสบการณ์ที่มีค่ามาก ๆ อีกประสบการณ์หนึ่ง

จากประสบการณ์ไปแลกเปลี่ยนที่เปรูครั้งนี้ ผมรู้สึกว่ามันเป็นประสบการณ์ที่ผมไม่สามารถหาได้จากที่ไหนอีกหนึ่งในเปรูทำให้ผมโตขึ้น กลายเป็นผู้ใหญ่ที่มีความคิดเปิดกว้างและพร้อมรับกับสิ่งใหม่เสมอ ทำให้ผมได้พบกับมิตรภาพดี ๆ จากเพื่อนท้องถิ่น เพื่อนต่างชาติ และความอบอุ่นของโฮสต์แฟมิลี่ที่คอยดูแลเราตลอดระยะเวลา 1 ปี ผมได้รู้จักผู้คนมากมาย ได้เรียนรู้วัฒนธรรมที่แตกต่างจากบ้านเรามาก และได้เรียนรู้วิธีการปรับตัวเข้ากับสังคมใหม่ๆ ที่เราไม่เคยเคย ผมสามารถเขียนสิ่งที่ผมประทับใจตอนที่อยู่เปรูออกมาได้อีกหลายหน้ากระดาษ เพราะว่าความทรงจำดี ๆ ของผมจากที่นั่นมีอยู่มากมาย เปรูคือที่ที่ผมสัญญาอยู่กับตัวเองว่า หากมีโอกาส ผมจะกลับไปอีกครั้งแน่นอนครับ

50ปีความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

Estimados lectores:

El proyecto de este libro se encuadra en el marco del quincuagésimo aniversario del inicio de las relaciones diplomáticas entre Tailandia y el Perú. No solo repasamos las actividades organizadas en colaboración entre ambos países, sino que también mostramos ideas y perspectivas de las personas que han contribuido al desarrollo de los vínculos entre Tailandia y el Perú desde distintas dimensiones.

Los autores de los textos incluidos en este libro son diplomáticos, profesores, escritores y estudiantes. Estos artículos cubren diferentes temas: desde la gastronomía hasta la arquitectura, pasando por el turismo y la historia. El objetivo de este libro es reflejar, a través de las experiencias y las observaciones de los autores con distintos puntos de vista, las similitudes que Tailandia y el Perú compartimos, así como diversos temas que nuestras naciones deberían explorar juntas.

Quisiéramos expresar nuestro agradecimiento a todos aquellos que han contribuido a la edición de este libro, especialmente a la Embajada del Perú en Tailandia, la Embajada de Tailandia en Lima y el Centro de Estudios Latinoamericanos de la Universidad de Chulalongkorn.

Nuestros más cordiales agradecimientos a

Ministerio de Relaciones Exteriores de Tailandia

Songsak Saicheua	Director general del Departamento de Asuntos de las Américas y del Pacífico Sur
Sathana Kashemsanta Na Ayudhya	Director de la División de Asuntos de América Latina
Apha Thirakaroonwongse	Consejera
Vachiraporn Kiravanich	Consejera
Peerapatra Puspavesa	Tercer secretario
Preechaya Sinprasert	Tercera secretaria
Kate Vasharakorn	Tercera secretaria

Embajada de Tailandia en Lima

Ruengdej Mahasaranond	Embajador
Nitirooge Phoneprasert	Ministro consejero
Supamas Yunyasit	Primera secretaria

Ministerio de Relaciones Exteriores del Perú

Ana María Sánchez	Ministra de Relaciones Exteriores
Raúl Patiño	Director general de Asia y Oceanía

Embajada del Perú en Tailandia

Félix Denegri	Embajador
Emilio Iribarren	Consejero
Miguel Fuentes	Segundo secretario

Centro de Estudios Latinoamericanos

Dra. Pasuree Luesakul	Directora
-----------------------	-----------

y todos los profesores de la Sección de Español de la Facultad de Letras de la Universidad de Chulalongkorn

ท่านผู้อ่านทุกท่าน

หนังสือเล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นที่ระลึกโอกาสของการครบรอบ ๕๐ ปี ของการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างไทยกับเปรู โดยมีได้เป็นเพียงการทบทวนกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทั้งสองประเทศได้ร่วมจัดทำ แต่ยังเป็นการแลกเปลี่ยนแนวคิดและมุมมองของผู้ที่มีส่วนร่วมพัฒนาความสัมพันธ์ไทย-เปรูในมิติต่าง ๆ อีกด้วย

ท่านผู้อ่านอาจสงสัยว่า ผู้ที่ร่วมเขียนบทความในหนังสือเล่มนี้ มีทั้งนักการทูต อาจารย์ นักเขียน และนักเรียนนักศึกษา โดยบทความต่าง ๆ ครอบคลุมหลากหลายหัวข้อ ตั้งแต่เรื่องอาหาร การท่องเที่ยว ประวัติศาสตร์ และสถาปัตยกรรม เป้าหมายของหนังสือเล่มนี้คือการสื่อสารผ่านประสบการณ์และข้อสังเกตของผู้เขียนหลากหลายมุมมอง ทำให้เห็นว่า แท้ที่จริงแล้ว ไทยกับเปรูมีความคล้ายคลึงกันมาก ทั้งยังมีหลายสิ่งให้เราศึกษากันและกันอีกมากมายเช่นกัน

คณะผู้จัดทำขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการจัดทำหนังสือเล่มนี้ โดยเฉพาะสถานเอกอัครราชทูตเปรูประจำประเทศไทย สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงลิมา และศูนย์ลาตินอเมริกาศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอบอพบพระคุณ

กระทรวงการต่างประเทศ ราชอาณาจักรไทย

นายทรงศักดิ์ สายเชื้อ	อธิบดีกรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้
นายสรน เกษมสันต์ ณ อยุธยา	ผู้อำนวยการกอง กองลาตินอเมริกา
นางสาวอาภา อีรการุณวงศ์	นักการทูตชำนาญการ (ที่ปรึกษา)
นางสาวชัชวราภรณ์ ภิระวานิช	นักการทูตชำนาญการ (ที่ปรึกษา)
นายพีรภัทร บุษปะเวศ	นักการทูตปฏิบัติการ
นางสาวปรีชญา สิ้นประเสริฐ	นักการทูตปฏิบัติการ
นางสาวเกตุ วัชรकर	นักการทูตปฏิบัติการ

สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงลิมา

นายเรืองเดช มหาศรานนท์	เอกอัครราชทูต ณ กรุงลิมา
นายนิธิรุจน์ ไผนประเสริฐ	อัครราชทูตที่ปรึกษา
นางสุภามาศ ยุนยะสิทธิ์	เลขานุการเอก

กระทรวงการต่างประเทศ สาธารณรัฐเปรู

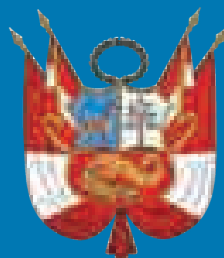
นางอานา มาเรีย ซานเชส	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
นายราอูล ปาตินโญ	อธิบดีกรมเอเชียและโอเชียเนีย

สถานเอกอัครราชทูตแห่งสาธารณรัฐเปรูประจำประเทศไทย

นายเฟลิกซ์ เดเนกรี	เอกอัครราชทูตเปรูประจำประเทศไทย
นายเอมิลิโอ อิริบาเรน	อัครราชทูต
นายมิเกล ฟูเอนเตส	เลขานุการโท

ศูนย์ลาตินอเมริกาศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาสุรี ลือสกุล ผู้อำนวยการ ศูนย์ลาตินอเมริกาศึกษา
และคณาจารย์สาขาวิชาภาษาสเปน คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่าน

50 Años de Relaciones Diplomáticas
TAILANDIA ∞ PERÚ
50 ปี ความสัมพันธ์ไทย-เปรู

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ
Departamento de Asuntos de Américas y del Pacífico del Sur
Ministerio de Asuntos Exteriores del Reino de Tailandia

สถานเอกอัครราชทูตเปรูประจำประเทศไทย
Embajada del Perú en Tailandia